

HALKIN KURTULUŞU

13 Şubat 1978
400 KURUŞ
95

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Maden-İş MESS anlaşması, işçi sınıfı için değil; komprador burjuvazi için bir zaferdir

İşçi sınıfı sosyal-faşist sendika ağalarından hesap soracaktır

Maden-İş'in revizyonist sendika ağaları, 16 bin 475 grevci işçinin sekiz aydır süren grevini Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikasına,MESS'e sattılar. Kemal Türkler Mehmet Ertürk, Şinasi Kaya, Murat Tokmak, Kemal Daysal hainleri, hemen hemen her noktada MESS'in getirdiği önerileri, olup bittiye getirerek işçilere zoraki kabul ettirdiler. Buna karşı çıkan bilinçli işçileri ise Demir döküm fabrikasında yaptıkları gibi liste halinde patrona bildirip işten attırdılar. DİSK'in başından kovulan bu sosyal-faşist klik, işçilerin öfkesinden korkup Demirdöküm'ün kapısına toplum polisini yığdırdı; işten attırdığı işçilerin ismini teker teker burjuva basınına yazdırıp işçi sınıfına ihanetini tescil ettirdi.

REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI MESS'İN ÖNERİLERİNİ AYNEN KABUL ETTİLER

MESS, komprador burjuvazinin maden sanayiindeki örgütüdür. Vehbi Koç'tan, Sungurlar'a kadar, Türkiye'deki bellibaşlı büyük burjuva kesimleri, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını çiğnemek ve buhranın tüm yükünü emekçi halka yüklemek üzere MESS etrafında birleşmiştir. 1970'e doğru maden işçileri,şanlı direnişleriyle sarı sendikaları dize getirdiler ve maden işkolu patronlarından birçok sendikal haklarını söke söke aldılar. MESS patronlarının, işte bu hakları gasbetmek niyetiyle gittikleri lokavt sonrasında önerdikleri sekiz maddeden yedisi Maden-İş'in revizyonist sendika ağalarınca kabul edilmiştir. Maden-İş Sendikası Haber Ajansında 12 Aralık 1977 tarihinde yayınlanan ve MESS'in önerdiği yedi madde şunlardır:

1-Kıdem tazminatı: Yasadaki uygulama,

2-Grevde geçen sürenin ücreti ödenmeyecek,

3-Grev içerisindeki yan ödeme ve ikramiyeler, o yıl içinde çalışılmış ay kadar ödenecek,

4-Çalışma süreleri: 1. yıl 47,5 saat, 2.yıl 46,5 saat,

5-İkramiyeler: 1 Maaş artırılacak,

6-Ücretli izinlere ilave: Birinci ve ikinci kademeye 3 gün, üçüncü kademeye 1 gün ilave,

7-DGM'de iş akdi feshedilen işçiler, işe alınmayacak ve kıdem tazminatı verilmeyecek.

Bu yedi madde en küçük değişiklik olmaksızın Kemal Türkler hainkliği tarafından bütünüyle kabul edilmiştir. MESS'in önerilerinden yalnızca birisi kabul edilmemiştir. Önerinin tersine, grevde geçen süre kıdemden sayılacaktır. Maden-İş-MESS anlaşması işçi sınıfı için bir zafer değil, büyük burjuvazi ve revizyonist sendika ağaları için bir zaferdir. Sovyet sosyal-emperyalizminin kiralık kalemi, kesekağıdı gazetesi Politika'da "İşçiler Direndiler, Kazandılar" başlığını atarken kendisinin de işçi sınıfına ihanet ederek kazanan safta, yani patronların ve revizyonist sendika ağalarının safında bulunmasından duyduğu sevinci gizleyemedi. Rus sosyal-emperyalizminin sesi Politika'nın yazarları ücret artışlarının ne kadar yüksek olduğundan dem vuruyorlar! Oysa gene aynı tarihli Maden-İş Bülteninde "MESS, ilk önce karşımıza,'önce ilkeler üzerinde anlaşalım' diye çıktı. 'İlkelerde anlaşırsak ücret kolaydır' dedi" yazılı . MESS'in getirdiği ilkelerden biri hariç hepsi kabul edilmiştir. MESS zaten ücretleri tartışılacak önemli bir konu olarak almıyordu.Kaldı ki burjuvazinin böylesine yeminli uşağı olan Türkler-Ertürk gibi revizyonist ağalar sendikaların başında kaldıkça, işçiler aldıkları bu ücret artışlarının her zaman ve bütünüyle verileceğinden emin olamazlar.Diğer yandan işçilerin bazıları iki yıldır grevdeydi. Bu dönemdeki fiyat artışları alınan ücret artışlarından daha fazladır. İşçilerin gerçek ücretleri,yani satın alma gücü aslın-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

TARİŞ'TEKİ BÜTÜN FAŞİSTLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İzmir Çiğli Tariş fabrikası üç yıldır MHP ve Ülkü Ocakları üyesi faşistlerin doldurulduğu bir yerdir.Fabrika içinde ve yöredeki halka faşistler binbir türlü eziyet, baskı ve işkence yaptılar.

Faşistler fabrika içinde işçilerden, Ülkücü İşçiler Derneği için aidat topladılar. Çekilişi yapılmış Ülkücü İşçiler Derneği piyango biletlerini sattılar. MHP Genel Merkezi'nin emriyle her işçiden zorla 100-200 lira alındı, vermeyenler dövüldü. Ülkücü İşçiler Derneği'ne zorla üye kaydedildi. Kaydolanlara zorla nöbet tutturuldu.

Oba Başkanı diye anılan Mehmet Kandilli, bir kadın işçiye saldırdı.

Bu faşistler yüzlerce işçiye işkence yaptılar,sonra ölü diye bıraktılar.

Bugün bunların önemli bir kısmı fabrikada işçi sıfatıyla bulunmaktadır. Genel Müdür Vekili Aydın Tanyel görevinden alınmıştır ama işkencecilerin çoğunluğu hala fabrikadadır.

Fabrika Müdürü Ahmet Hınık, 25 Ocak 1978 tarihinde yayınladığı bir genelgede eski işkencelerin şimdilik bırakılmasını isterken aslında faşist şebekenin hala varlığını açıkça yazmaktadır.

Kontr-Gerilla-MİT-MHP Ülkü Ocakları'nı da içine alan ve Amerikan emperyalizminin tezgahladığı plan uyarınca, faşist demagoji ve örgütler işçiler içinde de yayılmak istenmektedir. Nitekim MİSK'e bağlı Türk Mensucat-İş'in bir şubesi Çiğli'de açılmak istendi. Buna karşı

Devamı s.6'da

Türk Demirdöküm Fabrikasında sosyal-faşist tahakküm sarsılıyor

İşçi sınıfının faşist MESS'e karşı verdiği yiğit mücadele Maden-İş'in başına çöreklenmiş bir avuç Rus uşağı sosyal-faşist tarafından satıldı. Sonuçta,ne artan hayat pahalılığını ve zamları karşılayabilecek ücret artışı sağlanabildi,ne de sözü edilebilecek önemde sosyal hak alınabildi. En önemlisi faşist patronlarla, sosyal-faşist sendika ağalarının işbirliğiyle DGM'den dolayı işten atılan 3000'e yakın işçi işe alınmadı.İşçilerin iş güvenliği en önemli sorun olarak ortada dururken ve atılan işçiler geri alınmazken, revizyonist sendika ağaları,alınan sonuçları "Türkiye işçi sınıfı tarihinde zaferle sonuçlanan büyük mücadele" diye göstererek allayıp pullayarak gözlerden saklamaya çalışırken, Türkiye işçi sınıfının en zorlu deneylerinden geçmiş fabrikanın işçileri elbette boş durmayacaktı. Nitekim durmadı da. Kalbinde işçi sınıfının gerçek menfaatlerinin heyecanını duyan TDD'ün yiğit işçileri, 1 Mayıs'tan sonra sendika ağalarının isteği üzerine işten atılan devrimci işçileri geri almak için harekete geçtiler.Türk Demir döküm Fabrikası'nda olaylar şöyle gelişti :

İŞÇİLERİN SOSYAL-FAŞİSTLERİ FABRİKADAN ATMALARI

6 Şubat Pazartesi günü işçiler işbaşı yaptılar. İkili faşist baskı altındaki işçiler her fırsatta [illegible] sözleşmeden olan memnuniyetsizliklerini belli ediyorlardı.Atılan işçilerin işe alınması toplu sözleşmenin maddelerinden biri olmasına rağmen işçilerin işe alınmaması, Türk Demirdöküm gibi baskılara boyun eğmeye alışmamış ve her baskıya yiğit bir şekil-

Devamı s.6'da

HALKIN KURTULUŞU

Gerçekler küllenemez

Bir yandan faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının saldırı ve katliamları devam ederken bir yandan da MİT ve özellikle Kontr-Gerilla gibi "örgütler"in konumu ve "eylemleri" konusundaki tartışma ve polemikler güncelliğini korumaktadır.

Halk kitlelerinin faşist diktatörlüğe karşı yükselen kararlı mücadelesi, proleter devrimcilerin ve bazı demokratların uzun bir süredir sürdürmekte oldukları yoğun bir teşhir faaliyeti sonucunda, MİT, Kontr-Gerilla ve MHP gibi cinayet mangalarının tek tek "eylemleri" deşifre edilmiş, bu"örgüt"lerin elebaşıları, işkenceci katillerin gerçek suratları ortaya çıkarılmıştır.

Ancak bugün MİT ve özellikle Kontr-Gerilla konusunda sürmekte olan tartışmalar ve teşhir faaliyeti yeni bir safhaya girmiştir.

Ezilen halk kitleleri "MİT ve Kontr-Gerilla Dağıtılmalı","MHP Kapatılmalı","İşkenceci Katillerden Hasap Sorulmalıdır" diye ayağa kalkarken, yeni hükümetin Başbakanı Bülent Ecevit, son yaptığı basın toplantılarından birinde,"Kontr-Gerilla diye resmi bir örgütün bulunmadığını","bazı sorumsuz kişilerin görevlerini kötüye kullandıklarını","Ordunun yıpratılmaması gerektiğini","Kontr-Gerilla üzerine süren tartışmaların sona ermesi geretiğini" söyledi.

Ecevit ve CHP yöneticileri, 1973 ve 1977 genel seçimleri döneminde, Kontr-Gerilla vb. gibi faşist diktatörlüğün özel cinayet "örgütleri"nden bahsederek, iktidara geldiklerinde bu "örgütler"den ve katillerden hesap soracaklarını söyleyerek milyonlarca emekçinin bu talebine de sarılarak halktan oy toplamışlardı.

Bugün ise "iktidara gelen" CHP yöneticileri, emperyalistlerle ve egemen sınıflarla daha büyük bir oranda uzlaşmalarının sonucu olarak, faşist diktatörlüğün özel cinayet örgütleri MİT ve Kontr-Gerilla'nın bütün cinayetlerinin üzerini örtmeye, "geçmişi sünger çekmeye" çalışmaktadırlar.CHP yöneticilerinin bu uzlaşmacı tavrı, faşist saldırganları daha da cesaretlendirmektedir. Onlar, bugün, halka karşı yeni saldırı ve katliam planları hazırlamakta ve bu planları her gün uygulama safhasına koymaktadırlar.

CHP yöneticileri, bir yandan özel katliam şebekelerinin bütün cinayetlerinin üzerini örtbas etmeye, onların yeni katliam planları hazırlamalarına olanak verirken, bir yandan da demagojik bir şekilde ve alttan alta gene faşistlerden hesap soracaklarını bunun için Mart sonunun beklenilmesi gerektiğinin Askeri Şura toplantısının sona ermeden MİT ve Kontr-Gerilla konusundaki tartışmaların kesilmesi gerektiğinin propagandasını yapmaktadırlar.

Emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemdeki ve onun bir parçası olarak da ülkemizde kapitalizmin buhranının derinleştiği ve ülkemizdeki egemen sınıfların siyasi istikrarsızlık içerisinde yuvarlandıkları bugünkü şartlarda, faşist diktatörlüğün koltuk değneği olarak işbaşına gelen CHP hükümetinden ve CHP'nin teslimiyetçi yöneticilerinden başka türlü bir tavır takınmalarını bekleyemezdik zaten.

CHP yöneticilerinin "geçmişe sünger çekme", ve katliamların üzerini örtme siyasetlerine uygun olarak, kamuoyunda demokrat tanınan bazı yazar ve parlamanterler de bugün tam bir suskunluk içerisine girmişlerdir.

Fakat halk kitleleri, faşist diktatörlüğün hiç bir katliamını unutmayacak, işkenceci katillerin üzerine kararlılıkla yürümeye devam edecektir. Halkın eli işkenceci katillerin yakasındadır.

Gerçekler küllenemez.

Eskişehir'de düzenlenen «Öğrenim Özgürlüğü, İş ve Can Güvenliği, Yurtlardaki Faşist İşgale Son» miting ve yürüyüşü güçlü bir anti-faşist gösteri oldu

Eskişehir'de 29 Ocak 1978 tarihinde proleter devrimcilerin öncülüğünde "Öğrenim Özgürlüğü,İş ve Can Güvenliği, Yurtlardaki Faşist İşgale Son" miting ve yürüyüşü düzenlenmiştir.

Miting ve yürüyüşe sayıları binleri bulan halk gençliği ve emekçiler katıldı.

Miting ve yürüyüş, daha önceden başlatılan,Eskişehir'de bulunan okullardaki ve yurtlardaki faşist işgali kırma, öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini sağlama kampanyasının bir ürünü olarak gerçekleştirildi.

Miting öncesinde proleter devrimciler 30.000'e yakın bildiri dağıtıp, 5.000'e yakın afiş astılar. İşçi sınıfı, köylülük ve halk gençliği arasında yoğun bir propaganda sürdürüldü. Sözlü ve yazılı propaganda çalışmasında yüzlerce devrimci görev aldı. Faşist diktatörlüğün Eskişehir'deki resmi vurucu güçleri,200'den fazla devrimciyi afişleme sırasında gözaltına aldı. Fakat, halkın kararlı baskısı sonucunda, gözaltına alınan devrimcileri aynı gece serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Eskişehirli proleter devrimciler, Devrimci Yol taraftarlarına "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik"ilkesi temelinde ittifak önerdikleri halde,Devrimci Yol taraftarları miting ve yürüyüşe katılmadılar.

Bütün baskı ve tertiplere, halk kitlelerini ve halk gençliğini kucaklayan kitle örgütlerin kapatılmasına rağmen, Eskişehir halkının mücadelesi durmadı ve durmayacaktır.

Miting alanında Tertip Komitesi, Halkın Kurtuluşu, Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik ve Lise-Der adına yapılan konuşmalarda faşist diktatörlüğün son katliamları teşhir edildi.Öğrenci yurtlarındaki faşist işgalin kırılmasının, öğrenim özgürlüğünün, iş ve can güvenliğinin sağlanmasının ancak halk kitlelerinin ve onun bir parçası olan halk gençliğinin aktif mücadelesiyle gerçekleşebileceği belirtildi.

29 Ocak'taki bu miting ve yürüyüş Eskişehir'de proleter devrimcilerin önderliğinde düzenlenen ikinci kitle eylemidir.Daha önceden de, 20 Şubat 1977'de, proleter devrimcilerin önderliğinde,"Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto" miting ve yürüyüşü düzenlenmişti.

Bütün ülke çapında olduğu gibi, Eskişehir'de de yoksul emekçi halk ve halk gençliği hızla bilinçlenmekte ve faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye atılmaktadır. Halk gençliğini ve halk kitlelerinin bir bölümünü kucaklayan, EYDGD'nin, Tüm-Der'in,Tepebaşı Halk Derneği ve Yıldıztepe Halk Derneği'nin kapatılmasına ve bir kısmının yöneticilerinin tutuklanmasına rağmen,Eskişehir halkının mücadelesi durmadı ve durmayacaktır.

Faşist katiller yakayı ele veriyorlar

Faşist diktatörlüğün cinayet mangaları,özellikle Kontr-Gerilla üzerindeki tartışmalar yoğunluğunu devam ettirerek sürmektedir. Emekçi halk kitlelerinin, proleter devrimcilerin ve demokratların yürüttüğü yoğun mücadele ve teşhir sonucunda, bugüne kadar gizli kalan, kamuoyundan saklanan gerçeklerin büyük bir bölümü açığa çıkmış, takke düşmüş, kel görünmüştür.

Bugün artık 1 Mayıs Taksim katliamından,yüzlerce devrimci ve demokratın öldürülmesine kadar, bir dizi olayın MİT,Kontr-Gerilla ve MHP tarafından düzenlendiği açıkça ortaya çıkmıştır.

Bugüne kadar suçlarını gizlemeye çalışan,karanlık odalarda katliam planları hazırlayan, faşist cinayet örgütlerini yönlendiren Türkeşler, Ersunlar, Türünler, Elverdiler, Akyollar yakayı ele vermişler, suçüstü yakalanmışlardır. Faşist diktatörlüğün cinayat mangalarından Kontr-Gerilla nın ve işlediği cinayetlerin üzerindeki sis per-

Devamı s.6'da

Kars halkı, faşist saldırıları kararlılıkla püskürtüyor

Gazetemizin 93. sayısında Kars'ta polis ve MHP'li faşistlerin işbirliğiyle girişilen saldırılara ve devrimcilerin bu saldırılara karşı direnişine ilişkin bir haber yer almıştı. Haberde yer alan olay kısaca şöyle idi: "11 Ocak'ta polis ve faşistler birlikte devrimci patansiyelin yüksek olduğu Alpaslan Lisesi'ne saldırıyorlar. Birkaç öğretmen dövülüyor, bir öğrenci bıçaklanıyor. Faşist baskı ve terör karşısında yılmayan Kars gençliği 12 Ocakta 2500-3000 kişilik bir yürüyüş düzenliyor. Güçlü bir anti-faşist gösteri niteliğindeki bu yürüyüş sona erdikten,devrim andı içildikten sonra polis sopa ve silahla saldırıya geçiyor,YURT-DA yı basıyor ve bir kişiyi gözaltına alıyor. Ancak devrimci gençliğin kararlı mücadelesi sürüyor. Bunun üzerine polis birçok kişiyi tonluca karakola götürüyor ve işkence yapıyor. Faşist Vali (eski) bütün bu olaylarda faşist saldırganlara ve polise arka çıkıyor. Faşist terör ve baskıyı onaylıyor "

Olaylar bu kadarla kalmadı; yeni gelişmeler gösterdi.

12 Ocak 1978 tarihindeki olayların yaratıcısı olan faşist diktatörlüğün vurucu güçleri yükselen devrimci mücadele karşısında korktukları için yeni saldırılar düzenlemeye başladılar. Şehirdeki güçlerinin yetersiz olduğunu anlayınca diğer şehir ve kasabalardan (Erzurum-Iğdır. Sarıkamış-Oltu) vurucu güç olarak faşist komandoları şehre getirdiler.

Emekçi halkın gelişen yurtsever devrimci mücadelesini, faşist diktatörlük terör ve baskıyla engelleyeceğini sanarak, saldırılarını şehir dışından aldığı güçle yoğunlaştırdı.

Önceki olayda etkileyici rol oynayan faşist Vali Vekili Kemal Şenal ve

Devamı s.6'da

İtalyan revizyonistleri, İtalyan tekelci burjuvazisinin doğrudan temsilcilerindendir

İtalya, dünya çapında giderek derinleşmekte olan kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi bunalımından en fazla etkilenen emperyalist ülkelerin bayında gelmektedir. İtalyan ekonomisi tam bir durgunluk içindedir ve İtalya işsizliğin en yüksek olduğu ülkelerin başında gelmektedir.

Ekonomik buhranının yanı sıra İtalya'da siyasi buhran da giderek derinleşmektedir. Siyasi buhranın derinleşmesi, İtalyan emepryalist burjuvazisinin bir türlü siyasi istikrarı sağlayamaması, sürekli hükümet değişikliklerinin ortaya çıkması, ve öte yandan İtalyan işçi sınıfının mücadelesinin giderek yoğunlaşması, grev hareketlerinin ülkeyi bir baştan bir başa kaplaması şeklinde kendini göstermektedir.

İtalyan işçi sınıfının sosyalist mücadelesi, tekelci burjuvaziye ve onun devletine korkulu dakikalar yaşatmaktadır. İtalyan tekelci burjuvazisi, bir yandan işçi sınıfının yükselen sosyalist mücadelesini çeşitli yollardan bastırmaya çalışırken, bir yandan da faşist örgütleri beslemekte ve devlet mekanizmasını adım adım faşistleştirmeye çalışmaktadır.

İtalyan emperyalist burjuvazisi ekonomik buhrandan çıkış yolu olarak, işçi grevlerinin önüne geçmeye ve işçi ücretlerini dondurmaya yönelmektedirler. Bu yolla, kapitalizmin istikrarını sağlamaya, artı-değer oranını daha da yükseltmeye çalışmaktadırlar.

İtalya'da kapitalizmin istikrarının sağlanması ve işçi sınıfı hareketinin zor ve baskı yoluyla bastırılması konusunda tekelci burjuvazinin en büyük destekçisi ve siyasi temsilcilerinden biri de revizyonistlerdir.

Hırıstiyan Demokrat Partisi azınlık hükümetinden, İtalyan"Komünist" Partisi'nin desteğini çekmesinden ve İtalya'da yeni bir "hükümet bunalımı" nın başlamasından sonra, gözlenebilen gelişmeler, İtalyan revizyonistlerinin, İtalyan tekelci burjuvazisinin doğrudan siyasi temsilcisi olduğunu bugün açık bir şekilde göstermiştir.

İtalyan "Komünist"Partisi'nin yönlendiriciliğindeki İtalyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteki Luciano Lama, İ"K"P'nin yeni kurulacak hükümette görev alması halinde, grevleri durdurarak ücret zamları isteklerinden vazgeçeceklerini açıkladı.

La Republica gazetesine verdiği demeçte Lama şunları söylemektedir:

"Sendikamız, ülkedeki 1 Milyon 600 bin işsiz işçinin yararı uğruna ücret zammı isteklerinden fedakarlık etmeye hazırdır. Hiç kuşkusuz toplumsal ve siyasal sağlamlığı olan bir hükümet bizim tutumumuzu daha da kolaylaştıracaktır. Bunun nedenleri de çok açıktır, sendikalar programlarında en önemli yeri işsizliğe ayırırlarsa bütün diğer amaçların bu sorunların çözümlenmesi uğrunda feda edilmesi gerekmektedir.

Bundan sonraki birkaç yıl içinde ücret politikamızı çok itidalli yürütmemiz gerekir. Ücret zammı istekleri üç yıllık bir vade içinde gerçekleştirilebilir."

La Republica gazetesinde yayınlanan demecinde, İtalyan ekonomisinin "tepetaklak" gittiğini de belirten, İtalyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Lama, şirketlerin bir bunalım halinde olduklarını kesinlikle saptadıkları zaman, fazladan işçileri çıkarmak hakkına sahip olmaları gerektiğine de işaret etmiştir.

İtalyan "Komünist"Partisi ve ona bağlı İtalyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu, bugün açık bir şekilde, İtalyan tekelci burjuvazisinin talepleri ni dile getirmekte ve temelde de İtalyan tekelci burjuvazisini doğrudan desteklemektedirler.

Bugün sadece İtalyan revizyonistleri değil, Avrupa'daki bütün revizyonistler işçi sınıfına karşı ve bütün emekçilere karşı tekelci burjuvazinin çıkarlarını desteklemekte, ve tekelci burjuvazinin doğrudan temsilciliğini yapmaktadırlar.

Bugün Avrupa'daki revizyonist partiler, Avrupa işçi sınıfının sosyalist mücadelesinin gelişmesinin ve güçlenmesinin önündeki en büyük engellerin başında gelmektedir.

Avrupa proletaryası bunu başaracak güçte ve olgunluktadır.

Kapitalist baskı ve sömürünün yoğunlaştırılması yoluyla tekeller kârlarını artırıyorlar

Aralık'ın bu son günleri, kapitalist ülkelerde bütün sade işçiler için güç bir yılın sonunu getiriyor; çünkü, tüm kapitalist ülkeleri sıkıştıran ekonomik bunalım koşullarında, gerçekte bu güçlüğün yükünü çeken onlardır. Gerçekler göstermektedir ki, bunalım koşullarında, emekçi kitleler yoksullaşmakta ve burjuvazi, emekçi kitlelerin sömürülmesinin ve baskı altında tutulmasının sonucu olarak, karlarını artırmaktadır. Bu nedenle, örneğin, ABD şirketlerinin karlarının bu yılın (1977 yılının-HK) dördüncü çeyreğinin sonunda, 1976 yılı sonundaki 90,9 milyar dolara kıyasla,106 milyar dolara ulaşması beklenmektedir. OECD üyesi olan tüm kapitalist ülkelerde tekellerin karı, fiyatların 12 ay içinde ortalama %9,1 yükselmesi (Batı Avrupa ülkelerinde fiyatlar %11 yükseldi) sonucu olarak, daha yüksek artışlar kaydetti. Bu nedenle, emekçi kitleler üzerinde ekonomik şiddetin yoğunlaştırılmasının bir sonucu olarak, şirketlerin karı artmaya devam etti. "Guardian" gazetesinin bir süre önce yazdığı gibi,yoksul İngiliz halkı "büyüyen enflasyonun,ailelerinin durumunu 50 yıl önceki duruma döndürdüğünü görüyorlar." Bu ülkede,enflasyon, yılda % 17,5'luk bir artış hızına sahip olmaya devam etmektedir; oysa satın alma gücü, içinde bulunduğumuz yılın ilk yarısında %2 düşmüştür. Bu gösteriyor ki, sermaye dünyasının tüm emekçi kitleleri gibi, İngiliz emekçi kitleleri de,artan hayat pahalılığıyla başa çıkmada gittikçe daha fazla güçlük çekiyor. Fakat bu, İngiliz tekelci şirketlerinin karlarını artırmalarını engellemiyor."Commercial Junier"in karlarının artması tamamıyle, emekçi kitlelerin çektiği bu güçlüklerdendir. Bu yıl onların karı 47 milyon pound olmuştur."Unilever Limited" şirketi de, 1975'e oranla karını hemen hemen iki misline çıkarmıştır. Aynı şekilde,bunalım, İngiliz yöneticilerinin savaş masraflarını artırmaları için bir engel olmuyor. Sosyal yardımlarla ilgili bütçeyi kıstıkları bir zamanda, 1978-1979 için İngiliz savaş bütçesi 6 milyar 700 milyon pound'dur.

İtalya'da da, derinleşen bunalıma rağmen, Fiat'ın patronları çok büyük karlar elde ettiler. Böylece 1976'da net karları 66,6 milyar liret oldu. Öte yandan, işsiz sayısının 2 milyon olduğu ülkede, İtalyan işçileri gitgide daha da yoksullaşmakta, fiyatlar sürekli biçimde artmaktadır.İşçilerin güçlükleri ve sefaleti üzerinde kodamanların karları büyüyor. Almanya Komünist Partisi (M-L) (KPD/M-L)'nin Merkez Organı "Roter Morgen" şöyle yazıyor: Son iki yılda binlerce işçi "Volkswagen" otomobil firmasının patronları tarafından işten atıldı. Aynı zaman içinde bu firmanın karı 1 milyar marktan fazla idi. 1973'den 1976'ya dek bu firma,

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Avrupa Ortak Pazarı; Çelişkiler ve güçlükler arenası

Geçenlerde, Ortak Pazar devletlerinin başkanları, Brüksel'de, bu yıl (1977-HK) içinde üçüncü kez, toplandılar. Bundan öncekilerde olduğu gibi, bu toplantıda da,güç ekonomik koşullardan ve geleceğin iç karartıcı olasılıklarından duydukları kaygıları dile getirdiler.

Bütün kapitalist, revizyonist sistem gibi,Ortak Pazar da, Avrupa'nın ve diğer ülkelerin proletaryası ve emekçi kitlelerinin sömürülmesi için örgütlenmiş olan bu büyük kapitalist tekeller ve tröstler topluluğu da, derin ve her yandan kuşatan bir bunalımın pençesinde kıvranıyor.

Ortak Pazar üyesi ülkelerin ekonomilerinin önemli bazı kolları,bu bunalım yüzünden ciddi darbeler yedi ve bu nedenle, üretimlerini önemli ölçüde düşürdüler. Çelik,kimya, tekstil, maden ve başka sanayiler, bunalımdan çok ciddi olarak etkilendiler. Bu dokuz ülkenin en büyük çelik firmaları, örneğin, İngiliz Çelik Şirketi, OCHST,Sailor Solac ve Arbed firmaları ve bunlara bağlı çeşitli kollar, % 65 kapasiteyle çalışıyorlar. Aynı biçimde, son dört yılda,Avrupa Ortak Pazarı ülkelerinde 3500 tekstil fabrikası ve işyeri iflas etti ve yarım milyon işçi sokakta kaldı. Kömür çıkarma sanayii, ki çelik sanayii ile yakından bağlantılıdır, üretimini geçen yıla oranla % 4 düşürmüştür.

Enflasyonun artması, hayat pahalılığı,işsizler ordusunun çoğalması,bütçe açıkları ve borçların artması, açıkça, bu topluluğa üye ülkelerin içinden geçtikleri derin bunalımı kanıtlamaktadır. Bu topluluk, birleşik bir örgütmüş gibi sunulmak isteniyor; ama, aslında bir çok çelişme ve güçlük bu birliği kemiriyor. Resmi istatistiklere göre,dokuz ülkedeki hayat pahalılığı ciddi biçimde artıyor. İtalya yılda %18,8'lik bir artışla başı çekiyor, onu, %17,5'la İngiltere, %10,1'le Fransa, %7,4'le Hollanda, %7,2 ile Belçika ve Lüksemburg, vb. izliyor. Kapitalist işletmelere siparişlerin azalması, üretimin düşürülmesi ve çeşitli işletmelerin iflasları, geçen ekim boyunca 6 milyon olan işsizler ordusunun sayısını önemli ölçüde artırmaktadır; bunlara resmi istatistiklerde olmayan milyonlar da eklenmektedir.

Bunalımın derinleşmesinin, bu bloku kemiren çelişmeleri daha da vahimleştirdiği, şu sonuncular da dahil olmak üzere, bütün toplantılarda ve oturumlarda yansımaktadır. Bir yerde "yaz savaşı", bir başka yerde "tarım maddelerinin fiyatları için savaş", bir başka yerde "çelik bunalımı" adı altında,bu topluluğun üyeleri arasında kızgın bir mücadele sürüp gitmektedir. Bu savaşın amacı, toplulukta önder bir konum elde etmek, oradan kendi diktasını öbürlerine benimsetmek, elde edebileceği bütün ayrıcalıkları sağlamak ve bunalımın yükünü öteki ortaklara aktarmaktır. Bu durum topluluğun bütün üyeleri arasında vardır; fakat özellikle bir yanda Batı Almanya'yla Fransa, beri yanda ötekiler olmak üzere sürmektedir. ABD sermayesinin parmağının altında bulunan ve Avrupa'da ABD siyasetinin sözcülüğünü yapan, Alman Federal Cumhuriyeti, onlara kendi ekonomilerini çökerten önlemleri zorla benimseterek, kesinlikle öbür ortakların başına geçmeye çalışıyor.

Enerji bunalımı, hammadde bunalımı ve sermaye ihracı alanının daralması ve yeni sömürgeci siyaset aracılığıyla karlar elde edilmesi yolundaki güçlüklerin artması, bu gerici topluluğun üyeleri arasındaki rekabeti şiddetlendiyor ve çelişmeleri keskinleştiriyor.Ortak Pazar üyesi en zayıf ülkeler, bu rekabetin kurbanlarıdır.

Ortak Pazar ülkeleri, burjuvazinin aldığı yağmacı önlemler, fiyatların ve hayat pahalılığının artması ve işsizler ordusunun çoğalması, sınıf mücadelesinin içine dalan işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınların öfkesini artırıyor.

(ATA AJANSI 11 ARALIK 1977)

İngiliz emperyalizmi: proletarya ve halkların azgın düşmanı

İngiltere'nin bugünkü durumu, uzun süredir bu ülkeyi kemirmekte olan bunalımın tıpkı bütün kapitalist revizyonist dünyada olduğu gibi, daha da derinleştiğini kanıtlıyor.

Bunalım koşullarında da kendi karlarını korumak ve artırmak isteyen İngiliz burjuvazisi, ekonomik sömürüyü ve siyasal baskıyı yoğunlaştırarak, bu bunalımın yükünü İngiliz proletaryasıyla emekçi halkının sırtına yıkmaya çalışıyor.12 ay (1976 haziran ayından 1977'nin haziran ayına kadar-HK) süresinde gıda maddeleri fiyatları ortalama %20 oranında artmıştır. Aynı zamanda, İngiliz işsizler ordusu 1 milyon 700 bin kişiyi, yani ülkenin çalışabilir nüfusunun %7'sini bulmuştur.

Daha da büyük güçlükler karşısında, Callaghan hükümeti,Ortak Pazardaki diğer ortaklarına karşı kendi durumunu korumak, beri yandan, saldırgan NATO boku içinde silahlanmasını mümkün olan en yüksek düyede tutmak için, manevralar yapmaya çalışıyor ve İngiliz işçilerini "yeni fedakarlıklar" yapmaya çağırıyor.

İngiliz emperyalistleri, devlet bütçelerinde, savaş hazırlıklarının yoğunlaştırılması için 10 milyar 760 milyon pound ayırmışlardır. Onlar, uçak gemileri inşa ediyorlar, yeni mermi çeşitleri hazırlıyorlar.

İngiliz Savunma Bakanı'nın da da söylediği gibi, "en modern silahlara sahip" olan İngiliz emperyalizmi, yurtiçinde baskı mekanizmasını, yurtdışında da sömürgeci egemenliğini pekiştirmeye çalışmaktadır.Kuzey İrlanda'daki binlerce kişilik İngiliz işgal kuvvetlerinin masrafları da Londra hükümetine pahalıya patlamaktadır.

Bu olgulara değinen "Zeri i Popullit" gazetesi, bir makalesinde, olayların gidişinin, Avrupa Ortak Pazarının bir ortağı ve ABD tarafından yönetilen ve yönlendirilen saldırgan NATO blokunun bir üyesi olan İngiliz emperyalizminin, bugüne kadar yurtiçinde proletaryayı sömüren ve ezen, yurtdışında da özgürlüksever halkları köleleştirmeye çalışan ve onlara saldıran bir emperyalist olduğunu ve öyle kaldığını gösterdiğini belirtmektedir. Hayat emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin hiç bir zaman saldırgan ve köleleştirici niteliklerini değiştirmediklerini göstermektedir. Ne iki süper devlet ve diğer emperyalist devletlerin pasifist demagojileri, ne modern revizyonistlerin, emperyalizmi şirin gösteren ve işçi sınıfını burjuvaziyle ittifaka çağıran aldatıcı teorileri, ne de "Üç Dünya" teorisyenlerinin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfına ve diğer emekçi halka, bir süper devlete karşı mücadele etmek veya kendilerini ona karşı savunmak üzere kendi yerli burjuvazileriyle saf tutmaya çağıran ve böylece proleter devrimini inkar ve sabote eden vazları, bu su götürmez gerçeği gizleyemez.

Fakat İngiliz emekçi halkı,vahşi ekonomik sömürünün ve siyasi baskının köklerinin kapitalist sistemin ta kendisinde yattığını,İngiliz yönetiminin büyük tekellerin çıkarlarının savunucusu ve temsilcisi olduğunu, eskiden olduğu gibi şimdi de İngiliz emperyalizmin'n yerli proletaryanın ve halkların azgın düşmanı olduğunu, gitgide daha fazla kavrıyor. Gittikçe şiddetlenen sınıf mücadelesi, işçilerin bilinçlerindeki gelişmeyi ve emekle sermaye arasındaki temel çelişmenin derinleştiğini kanıtlıyor.

(ATA AJANSI- 11 ARALIK 1977)

Polonya ekonomisinin durumu

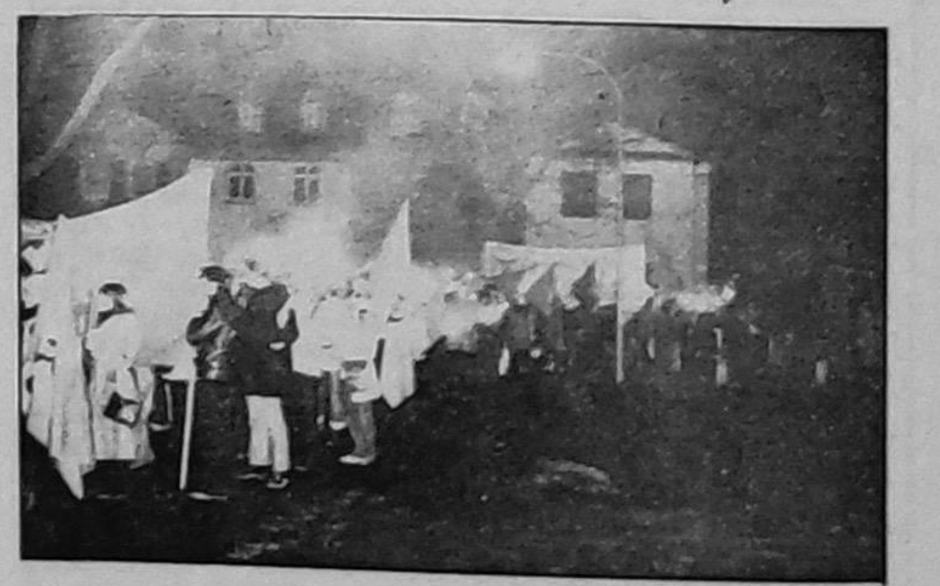
Polonya revizyonist basınının açıklamalarından anlaşıldığına göre, dört yıllık planda düşüşler gösteren tarımsal üretimde ve sanayide durum kötüdür. Bu şartlar altında, et, tereyağı, süt ve diğer pek çok meyve ve sebzeler resmi fiyatlarının birkaç katına bile güçlükle bulunabiliyor. Serbest piyasa özellikle tarımsal ürünlere göre gelişiyor. Toprakların %80'i özel kişilerin elindedir. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin vahşice yağması da, Polonya'nın endüstriyel ve tarımsal üretimindeki güçlükleri artırıyor.

Aynı zamanda, Polonya'nın diğer kapitalist ülkelerden yaptığı ithalatı artırdığı bildirilmektedir. Her yıl, ABD'den ve diğer kapitalist ülkelerden teknoloji ve çeşitli gıda maddeleri ithalatı için yüzmilyonlarca dolar harcanmaktadır. Bu yıl Polonya ABD'den 6 milyon ton buğday satın alacaktır. Batıdan yapılan ithalatların yanı sıra, Polonya, Moskova tarafından dikte edilen şartlara uygun olarak, kapitalist Sovyetler Birliği'nden de ithalat yapmaktadır.

İhracaattan daha fazla olan ithalatla başa çıkabilmek için, Varşova revizyonist şefleri, yardım dileyen ellerini, yüksek yüzdeli krediler ve borçlar için yabancı sermayeye uzatıyorlar. Yalnızca geçen yıl, Gierek kliği, Sovyet sosyal-emperyalistlerinden 1 milyar 300 milyon dolara kadar borç aldı. Polonya'nın Batı'ya olan borçları 12 milyar dolara ulaştı. Bu güç durumla başa çıkabilmek için, kendisine kredi verenlerden daha uzun dönemli borçlar isteyerek daha büyük borçlanmalara giriyor. Şüphesiz böyle bir şey durumu yumuşatmıyor, aksine, Polonya kapitalist ekonomisinin yabancı sermayeye bağımlılığını artırıyor ve Polonyayı tümüyle saran bunalımın daha da derinleşmesine neden oluyor. Bu, bunalımın tüm yükünü omuzlarında taşıyan geniş emekçi kitlelerinin durumunu daha da güçleştirecektir.

30 Ocak 1978 tarihinde Almanya'nın Bielefeld şehrinde KPD(M-L)'nin düzenlediği toplantı ve yürüyüş, enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden birisi oldu

30 Ocak 1933 tarihi Hitler'in iktıdarı zorla gaspettiği tarihtir.KPD(M-L) bu tarihi "Gericiliği ve Faşizme Karşı Mücadele Günü" olarak ilan etti. Ve Almanya'nın 12 şehrinde yapılan yürüyüş ve toplantılarla, Hitler faşizmi ve bugünlerde Almanya'da yükselen faşizm lanetlendi.

Halkın Kurtuluşu yolunda Almanya'da bulunan Türkiyeli proleter devrimciler de Almanya'nın dört şehrinde bu yürüyüş ve toplantılara katıldılar.

Bielefeld'deki yürüyüş saat altı otuzda başladı. Ve yürüyüş meşaleleri yakıldı. Yürüyüşe katılan dörtyüz kişinin yarısına yakınını Türkiyeli işçi ve öğrenciler oluşturuyordu. Yürüyüş boyunca Türkçe ve Almanca sık sık "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganı atılıyordu. (KPD/M-L'nin faşizme karşı temel sloganı "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet"tir.)

Yürüyüşten sonra yapılan kapalı salon toplantısında konuşmalar yapıldı. Ve KPD(M-L) Bielefeld komitesinin korosu tarafından devrimci marşlar söylendi. Halkın Kurtuluşu taraftarları Türkçe ve Almanca olarak mesaj okudular.Yine Halkın Birliği taraftarı bir arkadaş Türkçe bir konuşma yaptı.

KPD(M-L)'li yoldaşın yaptığı konuşmanın kısa özeti şöyle idi:

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

"Bugün Almanya'da Hitler'in iktidarı gaspetmesinin 45. yıldönümü. 45 yıl önce Hitler 'Milliyetçi Sosyalizm' demagolisi ile kitleleri kandırabilmişti. Hitler'in iktidarı gaspetmesi ile birlikte ülkemizde kanlı bir terör dönemi açıldı. Fakat bu katliamlardan sorumlu olan hiç bir zaman Alman halkı değildir. Ülkemizde faşizmden ve katliamlardan sorumlu olan Alman tekelci burjuvazisidir. Bugün bu o kadar çıplak bir gerçektir ki; bu gerçek bizzat Nurnberg Mahkemesinin tutanaklarına geçirilmiştir. Mahkeme tutanaklarına göre tekelci burjuvazinin en büyüklerinden(bugün de en büyükler içindedir.) Thyssen Hitler'e oldukça yüklü bir para verdiğini açıkça kabul etmiştir.

Tekelci burjuvazi,1933 den önce yükselen işçi sınıfı mücadelesini bastırabilmek için faşist Nazi hareketine baş vurmak zorunda kalmıştı. Her geçen gün yükselen ekonomik kriz ve işçi sınıfının mücadelesini parlamenter yollarla tedavi etmek imkansız hale gelmişti. İlk terör ve baskı yabancı işçiler ve yahudiler üstünde başladı.

Hitler'in iktidara gelişinin en büyük sorumlularından birisi de Sosyal Demokratlar'dır. Sosyal Demokratlar bir yandan biz iktidara gelip her şeyi halledeceğiz hayali ile işçileri uyutmaya çalışıyor, öte yandan da işçilerin birliğini bozarak faşizme karşı mücadeleyi zayıflatıyordu.Sosyal Demokratlar işçi sınıfına faşist gelişim konusunda sürekli sessiz kalmayı öneriyordu. Cysa Komünist Partisi işçi sınıfının ve diğer anti-faşist tabakaların faşizme karşı aktif mücadelesini savunuyordu. Komünistler faşizme karşı mücadeleyi kapitalizme karşı mücadele ile birleştirmek istiyor, Sosyal Demokratlar ise kapitalizmi korumak istiyorlardı. Bu tutumdan karlı çıkan hiç şüphesiz faşizm oldu.

Faşizm iktidarı gaspettikten sonra işçi sınıfının önderlerine Alman Komünist Partisi'ne karşı büyük bir saldırıya girişti. Komünist Partisi'nin önderleri öldürüldü veya toplama kamplarına atıldı. Parti hızla illegaliteye geçmek için hazırlık yapmadığı için büyük bir darbe yedi. Bu bizim bugün ders çıkarmamız gereken çok önemli bir noktadır. Kendimizi ciddi bir yekilde illegal şartlara ve çalışma tarzına şimdiden alıştırmalıyız."

Konuşmacı yoldaş daha sonra Almanya'da son dönemde artan faşist uygulamalara ait örnekler verdi, ve konuşmasını şöyle sürdürdü: *"Bu durumda biz komünistler tüm gücümüzü kullanarak yeni bir 33'ün gerçekleşmemesi için çaba harcamalıyız."* dedi.

"Faşizm şimdi Alman Marksist—Leninistlerinin partisi KPD(M-L) ve bazı diğer örgütleri kapatmak

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Geniş memur kitlelerinin önündeki en önemli hedeflerden biri: grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı

Çalışma Bakanının «Memurlara Sendika hakkı vereceğiz» sözü bir aldatmacadır

Ecevit hükümetinin çalışma bakanı son günlerde memurlara sendika hakkının verileceğinden bahsediyor. Revizyonist TÜM-DER yöneticileri ise sendika hakkını kazanmak için imza kampanyaları açıyor. Bu iki olgu bile işçi-memur ayrımı ve memurlara sendika hakkının kazanılması için verilecek mücadelede yurtsever, devrimcilerin geniş memur kitlelerine doğru önderlik etmeleri gerekliliğini ve geniş memur kitlelerini bu mücadeleye çekmek için doğru örgütlenmeleri yaratmalarının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Günden güne artan hayat pahalılığı ve zamlar dar gelirli memurların hayatını her gün biraz daha zorlaştırmaktadır. Asgari ücretin 3300 liraya çıkması ve katsayının 14'e yükselmesi de bu durumu değiştirmedi. Çünkü bir yandan yapılan zamlar son derece yetersizken, öte yandan her gün hızla artan fiyatlar gerçek ücretleri düşürmektedir. Üstelik katsayının 14'e çıkarılması geniş memur kitlelerinin yaşama düzeyinde ve gerçek gelirlerinde hemen hemen hiç bir yükselmeye sebep olmamaktadır. Gösterge değiştirilmeden katsayıda rakamının yükseltilmesi, sadece büyük bürokratların yararınadır.

Sadece maaşıyla yaşayan yüzbinlerce memur ve ailelerinin bu durumdan hoşnutsuzluğu artmaktadır. Geniş memur kitleleri büyük bir mücadele potansiyeli taşımaktadır. Çeşitli işyerlerinde düzene karşı başkaldırmalar şimdiden başlamıştır.

İşte bunun farkına varan revizyonist ve reformistler bu potansiyelin düzenin temellerine yönelmesini engellemek ve reform sınırları içine hapsetmek için memur kitlelerinin potansiyelini kırmaya ve onları reformist hayallerle afyonlamaya çalışmaktadırlar.

Faşizmle uzlaşma ve teslimiyet içinde olan Ecevit hükümetinin çalışma bakanı, memurlara sendika hakkının verilmesinden bahsediyor. Ama nasıl bir sendika hakkı? Bu konuda açıklık yok. 1971 öncesinde olduğu gibi grev ve toplu sözleşme yapamayan sendikalar memur mücadelesini ilerletmez; aksine geriletir. Çünkü, bu sendikaların bugünkü derneklerden farkı olmayacaktır.

Çalışanların iş ve yaşam şartlarının düzeltilmesi için hiç bir etkin mücadeleye giremeyeceklerdir. Dar gelirli memurlar yine hakim sınıfların verdikleri ile yetinmek zorunda kalacaklar, işten atılmalara, sürgünlere karşı sadece Danıştay'a dava açmakla yetineceklerdir.

Bütün memurlar sendika hakkının bu şekilde yozlaştırılmak istenmesine karşı uyanık olmalı;grev ve toplu sözleşme yapamayan sendikalara karşı çıkmalıdırlar. Memurlar ancak sendikal örgütlenmeden ve sendikal haklardan bütünüyle yararlandıkları takdirde iş ve yaşam şartlarının düzeltilmesi için etkin bir şekilde mücadele edebilecek, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine sendikalarıyla katılabileceklerdir.

Revizyonistler ve onların kuyruğuna takılan ortayolcular ise bu hakkı elde etme mücadelesini imza kampanyaları düzeyine indirgemektedirler.Sendika hakkının elde edilmesi sürecinde işçi sınıfının verdiği şanlı mücadeleler memurlara örnek olmalıdır. Bu mücadeleler ve bu uğurda verilen canlar geniş memur kitlelerine hakim sınıfların emekçilere hiç bir hakkı kolay kolay vermeyeceğini, aksine faşist diktatörlüğün baskı ve terörünü azgınca yoğunlaştırabilmek, emekçi halkı sindirebilmek için kazanılmış hakları bile geri almak isteyeceğini göstermelidir.

Bu yüzden memurlar büyük mücadelelere direnişlere hazırlanmalı ve mücadeleyi yönetecek ve yönlendirecek doğru örgütlenmeleri yaratmalıdırlar. Hiç bir zaman unutulmamalıdır ki, hakim sınıflara karşı verilecek grevli, toplu sözleşmeli sendika

Dev.sa.7.sü.4'de

İstanbul'daki meslek odalarının kongrelerinde revizyonistler ve ortayolcular teşhir oldular

İstanbul'da Mühendis ve Mimar Odalarının şube kongreleri yapıldı. Mimarlar Odası, Elektrik ve Kimya Mühendisleri Odasının 1978 yılı Genel Kurulları geçtiğimiz haftalarda yapıldı. Olumsuz yanlarına rağmen her üç kongrede de revizyonistler ve onlarla ittifak içerisinde olan "Devrimci Yol" oportünistleri teşhir ve tecrit edildiler. Marksizm-Leninizmle revizyonizm arasında orta bir yol izlemeye çalışan "Devrimci Yol'un" orta yolcuları revizyonizmin dayanağı olduklarını bir kere daha gösterdiler. Onlar devrimcilerle ilkeli bir şekilde anti-emperyalist, anti-faşist, anti-revizyonist platformda birleşmeleri mümkünken, revizyonizmden farklı şey anladıklarını bahane ederek TİP'li revizyonistlerle ittifak etmeyi yeğlediler. Elektrik ve Kimya Mühendisleri Odasında TİP'le ittifak yaparak programlar yayınladılar. Oysa TİP'le birleştikleri platform onların, sosyal-faşist TKP ile de birleşebilecekleri bir platformdu. Neden TKP ile birleşmedikleri sorulduğunda verecek cevapları yoktu ve olamaz da. Çünkü onlar da yurtsever devrimcileri TKP ve TİP'li sosyal-faşistler gibi, "sosyal-emperyalizm ve sosyal faşizm gibi safsatalarla kafa bulandıranlar" diye suçluyorlardı. Elektrik Mühendisleri Odası Kongresinde yayınladıkları ortak platform ve onları TİP'le birleştiren tek platform devrimcilere karşı olmak ve revizyonizme hizmet etmekti.

Devrimci Yol'un tabanına rağmen üç beş tekke şefinin revizyonizmle uzlaşması kitleyi perişan etti ve revizyonizme karşı güçlü bir muhalefetin doğmasına engel oldu.

KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASINDA ORTAYOLUN ÇIKMAZI, BU YOLDA YÜRÜYENLERİN ENİNDE SONUNDA REVİZYONİZME HİZMET EDECEKLERİ GÖRÜLDÜ;

Kimya Mühendisleri Odası'nda, güçlü bir yurtsever devrimci muhalefet vardı. Devrimci Yol'dan ise üç beş revizyonistin dışında diğer kitle gerçekten anti -revizyonisttir. Çalışmalar başladığı [illegible] Devrimci Yol'dan arkadaşlara ittifak önerdik, kendilerine yönetimde önemli tavizler verdik, en son istedikleri 5 kişilik yönetim kurulu üyeliğini de verdik. Pazarlığa girişmedik, çünkü burjuva pazarlıkları devrimcilerin ilkelerine aykırıdır. Ancak onlar bizimle ittifak yapmaya cesaret edemediler. Revizyonistlerin kendileri için "maocularla ittifak kurdular" demelerinden korktular. İki ay önce götürülen önerileri çeşitli bahanelerle reddettiler. Önce kendilerinin çok güçlü olduklarını,tek başına liste çıkaracaklarını söylediler ve istersek kendilerini desteklememizi önerdiler. Üstelik bunu ukalaca ve koşulsuz önerdiler.Devrimciler bunu sert bir şekilde reddedince, yönetim kurulundan 5 üyelik istediler.Bu istekleri kabul edilince, Devrimci Yol'un içine sızmış bir, iki revizyonist başka bahaneler buldu ve kitleyi kandırmaya çalıştı. Devrimci Yol'dan olup da gerçekten anti-revizyonist olan arkadaşlar, sonuna kadar bizimle birliktiler ve kongre esnasında da birlikte davrandılar. Ancak diğer bir kısmı revizyonistlerden ayrılmadı. Çeşitli bahaneler ileri sürerek bizimle ittifak yapamayacaklarını ve TİP'le ittifak yapacaklarını söylediler. Kendi kitleleri buna sert tepki gösterince, bu sefer TİP'le ittifak yapmayacaklarını söylediler.

Nihayet onların her gün bir karar değiştirmeleriyle genel kurula gelindi. Genel Kurul divan seçiminde TKP'li sosyal-faşistlerin ve CHP' lilerin ittifakı vardı. TİP, Devrimci Yol ve Yurtsever Devrimciler ayrı ayrı adaylar gösterdiler. Divan seçiminde TKP ve CHP ittifakı 105 oy, TİP 55 oy ve Devrimci Yol 37, Yurtsever Devrimciler 54 oy aldı. Böylece divan başkanlığını TKP, CHP ittifakı aldı.

Yurtsever Devrimciler Kongrede tam bir inisiyatif sağladılar, revizyonistleri önemli derecede teşhir ettiler. Rus sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki sömürüsünü açıkladılar. Revizyonistlerle yurtseverlerin niçin bir arada olamıyacaklarını izah ettiler.Yönetim Kurulu üyesi bir devrimci arkadaş revizyonist Yönetim Kurulu üyelerinin bütün cambazlıklarını, onların sahte yüzlerini, demagojilerini, özellikle 1 Mayıs Mahallesi şanlı direnişine karşı giriştikleri karalama kampanyasını anlat-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

MEMURLARIN KURTULUŞU DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI İLE OLACAKTIR

İSTANBUL BELEDİYESİNDE ÇALIŞAN MEMURLAR:

«Ekonomik,sendikal haklarımızı mücadeleyle kazanacağız»

İstanbul Belediyesi'nde şubelerdekiler hariç 1000'in üzerinde memur çalışmaktadır.

Biz Belediye memurları maaşlarımızı ve yan ödemelerimizi zamanında alamıyoruz. 3 aylık yan ödemelerimiz hala verilmemiş durumdadır. Yemek sorunumuz köklü bir şekilde halledilmeyip, bize verilen yemeklerin içinden hamam böceği, kıl, taş ve tırnak gibi sağlığımıza zararlı şeyler çıkmaktadır. Verilen yemekler de oldukça kalitesizdir. Yemekhane derneğinin bürokrat yöneticileri Belediyeden aldıkları 1.000.000 liraya yakın parayı yemeklerimiz için kullanmayıp ceplerine atmaktadırlar. Belediye'nin kreşi de oldukça yetersiz ve sağlığa elverişsizdir.Bundan dolayı anne olan çalışan memur arkadaşlarımız için kreş sorunu da istenilen şekilde çözümlenmiş değildir. Ulaşım, konut ve diğer sorunlarımız yine öyle çözümlenmiş değildir. Bazı dairelerde memur arkadaşlarımız üzerinde yoğun bir bürokratik baskı uygulanmaktadır.

Tüm-Der 3 yıldır Belediye'de var olmasına rağmen, maaşlarımızın ve yan ödemelerimizin zamanında alınması sağlıklı ve kaliteli yemeklerin çıkartılması konut, kreş ve ulaşım gibi özgül sorunlarımızın çözümlenmesi yolunda birkaç bildiri yayınlamaktan öteye birşey yapmamıştır. Biz Belediye memur kitlesinin genel ekonomik sendikal haklarımızın alınması ve mücadeleyle kazanılması konusunda da Tüm-Der istenilen adımı atmamış durumdadır. Gerek geçen seneki revizyonist ve pasif temsilcileri gerekse bu seneki devrimci memurlar grubundan temsilci arkadaşları sürekli yurtsever devrimci memurlar olarak eleştirmemize rağmen düzenli birim toplantıları ve eğitim çalışmalarını yapmamaktadırlar.Yemekhane ve diğer özgül sorun-

Dev.sa.7.sü.1'de

İSTANBUL'DAN YURTSEVER DEVRİMCİ MEMURLAR:

"Devrimci görüşlerin kitlelere ulaşması engellenemez!"

Devrimci Yol dergisinin 15 Ocak tarihli 13.sayısında Ankara TÜM-DER'de muhalefette bulunan Devrimci Memurlar grubunun imzasıyla yayınlanan "Faşizme Karşı Direniş Komiteleri Kampanyası"nın değerlendirilmesinde şöyle denilmektedir:

"Devrimci Memurlar grubu olarak TÜM-DER içerisinde çalışmalarını sürdüren biz devrimciler Devrimci Yol'un açmış olduğu kampanyaya ilişkin olarak şunları yaptık. Sağlık Bakanlığındaki sürgünleri protesto ederek bunu kampanya ile birleştirmek için koyulan korsan miting 200 kişinin katılmasıyla yapıldı. Bunu belediyenin önünde yapılan korsan miting izledi. ... Daha sonra Devrimci Memurlar olarak TÜS-DER içerisinde muhalefet hareketi yürüten arkadaşların organize ettiği Hıfzıssıha'daki sürgünleri protesto mitingine katıldık... Biri faşist baskıları ve hayat pahalılığını içeren olmak üzere iki kez bildiri dağıttık. Bu bildiriler 4000 memurun geline geçti. Meselenin güncelliğini vurgulamak için "Faşizm ve anti-faşist mücadele" semineri yaptık...

"Bu arada yapmamız gereken fakat yapamadıklarımız şunlardı:

-Duvar gazetesi çıkaramadık.

-Afişlemeye çıkamadık.

-Yazı yazamadık" vs.

Görüldüğü gibi arkadaşlar TÜM-DER TÜS-DER gibi örgütlerde muhalefette olmalarına rağmen bildiri dağıtımından, seminer ve korsan mitinge kadar birçok eylemi yapmışlar ve birçoğunu da yapmayı düşündükleri halde gerçekleştirememişlerdir.

Bu tavırlarıyla ajitasyon ve propagandada serbestlik ilkesini hayata geçirmişler ve buna uygun olarak kendi siyasetlerinin doğrultusunda eylemler koymuşlardır. Bu ilke bizim kitle derneklerinde savunduğumuz ve uygulanması için mücadele ettiğimiz en önemli ilkelerden biridir. Anti-faşist, anti-emperyalist her siyasi yoğunluk kendi görüşlerini bildiri, seminer, miting vb. yollarla açıklayabilmeli, yönetimde bulunanlar tarafından engellenmemelidir. Kitleleri doğru görüş etrafında toparlamak ancak bu yolla mümkündür.

Fakat Devrimci Yol siyasetini savunanlar, ajitasyon ve propagandada özgürlük ilkesine karşı çıkmaktadırlar. Yönetiminde oldukları dernekler de muhalefetin gelişmesini önlemek, kendi grup çıkarlarını korumak amacıyla muhalefeti sindirmeye, bastırmaya, görüşlerini bildiri, seminer vs. gibi yollarla açıklamalarını engellemeye çalışmaktadırlar. Hatta daha da ileri giderek hitap edebilecek şekilde bildiri, broşür vs. çıkaranlara karşı gerektiğinde "devrimci şiddet" uygulayabileceklerini söylemektedirler.

Bunun en örneklerinden biri yurtsever devrimci İETT'li memurların işyerlerindeki sorunlar üzerine dağıttıkları bildiri olayında görüldü. Devrimci Yol siyasetini savunan İstanbul TÜM-DER yönetimi bildirinin dağıtılmasını engellemek istediler. Bildiriyi dağıtanlara karşı devrimci şiddet uygulayacakları, tüzük hükümlerini işletecekleri tehdidini savurdular. Bu tavırları onların İETT ve TÜM-DER'de teşhir olmalarını getirdi. Yurtsever, devrimciler bu gibi içi boş tehditlerle susturulamazlar ve gelişmeleri engellenemez.

Fakat asıl önemli yan "Ankara'da muhalefette olan TÜM-DER içindeki Devrimci Memurların tavrı ile İstanbul'da yönetimde olanların tavır ve anlayışları arasındaki çelişkidir.Aynı siyaseti savunan iki farklı şehirdeki "Devrimci Memurlar" birbirine

Dev.sa.7.sü.4'de

TÖB–DER İzmit seçimlerinde sosyal–faşistler teşhir edildi

TÖB-DER İzmit Şubesi 4. Olağan Kongresi 21 Ocak tarihinde yapıldı.

Kongreye Yurtsever Devrimci Öğretmen, Birlik ve Dayanışma ve Devrimci Öğretmen grupları katıldı.

Yurtsever, Devrimci öğretmenler kongre öncesinde Devrimci Öğretmen grubuna sosyal-faşistlere karşı ittifak önerisi götürdüler. Fakat Devrimci Öğretmen grubu, Birlik ve Dayanışma grubunu da devrimci gördüğünü söyleyerek bu ittifakı reddetti. "Yurtsever Öğretmen" ve "Devrimci Ses" grupları ise "nicel duruma göre kongrede tavır koyacaklarını" söyleyerek kongre öncesinde herhangi bir ittifaka gitmediler. Kongrede de sosyal-faşizme karşı suskun kaldılar.

Kongrede divan seçimlerinde üç liste çıktı. "Birlik ve Dayanışma" nın desteklediği aday divan başkanı seçildi. Divan başkanı göreve başlar başlamaz, anti-demokratik bir tutuma girdi. Yurtsever, Devrimci Öğretmenlerce verilen önergelerin bir kısmını sıraya koymadı, bir kısmını da işleme koymadı.

Kongrede çalışma programının okunmasından sonra ilk sözü yurtsever, devrimci bir arkadaş aldı. Öğretmen arkadaşın örgüt içi demokrasi ve sosyal-faşizm üzerine yaptığı konuşma sık sık kesildi. Divan başkanı polisten de yardım isteyerek arkadaşı mikrofondan uzaklaştırmak istediler. Kitlenin tepkisi ve konuşmacı arkadaşın kararlı tutumu karşısında, divan başkanı ve polis geri adım atmak zorunda kaldılar.

Kendilerinin teşhir olduklarını gören sosyal-faşistler, ikinci konuşmacıdan sonra konuşmaları beş dakika ile sınırladılar.

Yurtsever, Devrimci Öğretmen adına konuşan ikinci arkadaşın konuşması divan başkanı tarafından sürekli kesildi.

Yurtsever,Devrimci Öğretmen adına konuşan üçüncü bir arkadaş, öğretmen kitlesinin somut talepleri üzerinde durdu, grevli toplu sözleşmeli sendika mücadelesinin önemini vurguladı ve bu hakkın alınabilmesi için ilk şartın TÖB-DER Genel Merkezine çöreklenmiş sosyal-faşist dernek ağalarının devrilmesi gerektiğini söyledi.

Seçimler sonucunda, Yurtsever, Devrimci Öğretmenlerin de desteğiyle "Devrimci Öğretmen" grubu yönetime geldi.

TÖB-DER Malatya Şubesi seçimleri

TÖB-DER Malatya Şubesinin Olağan Genel Kurulu 15 Ocak tarihinde toplandı.

Genel kurulda Yurtsever, Devrimci Öğretmenler TÖB-DER'in başına çöreklenmiş sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu kliğini somut olaylara dayanarak teşhir etmişlerdir.

Ayrıca Kongre, Yurtsever, Devrimci Öğretmenlerce verilen yurtsever, devrimci basın üzerindeki baskıları protesto eden ve tutuklu yazıişleri müdürlerinin serbest bırakılmasını isteyen bir önerge ile işkenceci katillerin cezalandırılmasını isteyen bir başka önergeyi ve TÖB-DER 'deki ihraçları protesto eden bir diğer önergeyi oybirliği ile kabul etmiştir.

Seçimler sonucunda,sosyal-faşistler (T"K"P, TSİP, Emeğin Birliği ve TİP) 67 oy almış, Yurtsever,Devrimci Öğretmenler ise 62 oy almıştır.

Yönetim kuruluna, 117 oy alan Devrimci Öğretmen Grubu seçilmiştir.

TÜM-DER Eskişehir Şubesi açılmalı, tutuklu yöneticiler serbest bırakılmalıdır!

TÜM-DER Eskişehir Şubesinin 14 Ocak'ta düzenlediği Halk Gecesi'nden sonra, faşist diktatörlüğün yerel yöneticileri, sudan gerekçelerle, Şubeyi kapatmışlar ve 19 Ocak'da Şube yöneticilerini tutuklamışlardır.

Bilindiği gibi TÜM-DER Eskişehir Şubesince düzenlenen Halk Gecesine 3000 kişi katılmış ve gece güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüşmüştü.

İşte Eskişehir Valisi 14 Ocak 'ta düzenlenen bu Halk Gecesini bahane ederek TÜM-DER Eskişehir Şubesini kapattı ve yöneticileri tutuklandı.

Dernek kapama ve dernek yöneticilerini tutuklama olayı faşist diktatörlüğün yeni bir uygulaması değildir. Aynı uygulama bundan önce de devam ediyordu. Bugün de Ecevit hükümeti aracılığıyla sürdürülmektedir.

DERNEKLER ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON !

KAPATILAN BÜTÜN DEMOKRATİK DERNEKLER VE TÜM-DER ESKİŞEHİR ŞUBESİ AÇILMALI, YÖNETİCİLERİ SERBEST BIRAKILMALIDIR !

TÖB-DER Samandağ Şubesinde revizyonistlerin yüzü açığa çıkıyor

13 Kasım 1977 tarihinde yapılan şubemizin olağan genel kurulunda, Emeğin Birliği siyasetini savunan kişiler revizyonistlerin bir kanadı ile işbirliği yaparak yönetime geldiler.

Yönetime geldikten sonra bu kişiler bir söyleşi toplantısı düzenlediler ve görüşlerini açıkladılar. Toplantıda söyledikleri kısaca şöyle:"Çalışma programımızı, kitleden gelecek önerilere göre hazırlayacağız. Görev almak isteyenlere görev vereceğiz. Ayrıca derneğimizin demokratik işlerliğini sağlamak için her siyasetin yayın organını derneğin okuma salonunda bulunduracağız." Onlar böyle demokratik uygulamaları hayata geçireceklerinden değil, kitlelere hoş görünüp, demagojiyle dürüst, demokrat, yurtsever öğretmenlerin kafalarını bulandırmak amacıyla öne sürdüler.

Kısa zaman sonra revizyonistlerin maskesi düştü, gerçek yüzleri görüldü. Dernek bünyesindeki değişik siyasi görüşlerin yayın organlarını derneğin okuma salonunda bulundurdukları halde "maocuları anti-faşist, anti-emperyalist görmüyoruz,bunun için de yayın organlarının okuma salonunda bulundurulmasına müsaade etmeyeceğiz" diyerek şubemizin demokratik işlerliğini ve örgüt içi demokrasiyi ihlal ettiler. Şubemiz okuma salonuna konulan HALKIN KURTULUŞU gazetesini kaldırdılar. Eğitim ve kol çalışmalarında görev almak istediğimiz halde vermediler,belli siyasetlerden belli kişilere verdiler.

Kitle önünde "biz sizleri anti-faşist, anti-emperyalist görmüyoruz." diyemeyen bu revizyonistlerin anti-demokratik bu uygulamalarını geniş kitle önünde tartışmak, teşhir etmek istediğimizde, "bu konu kapanmıştır,tartışmıyoruz, konuşmuyoruz, seminer bitmiştir" diyerek, toplantıyı kapatmaya çalıştılar. Kitlelere güvensizliklerini ve saygısızlıklarını örneklediler.

Demokratik kitle derneklerinin yapısını, demokratik merkeziyetçi işlerliğini, örgütümüz TÖB-DER'in Genel Merkezindeki ve şubemizdeki anti-demokratik uygulamaları içeren bir bildiriyi 21 Ocak tarihinde, seminerden sonra dernekte bulunan tüm arkadaşlara dağıttık, fakat sosyal-faşistlerin yedek gücü olan tekkeci Emeğin Birliği şefleri "bizden izin almadan bildiri dağıtamazsınız" diyerek engel olmaya çalıştılar.Biz lerse örgütümüzün mesleki bir kitle örgütü olduğunu vurgulayarak, örgüt içi muhalefet yaptığımızı ve bildiri dağıtmanın demokratik bir hakkımız olduğunu, bildiriyi alıp almamayı kendilerinin bileceğini, kitlenin düşüncelerinin tekkeci Emeğin Birliği şeflerinin tekelinde olmadığını, buna karşı çıkışın kitlelere saygısızlık ve güvensizlik olduğunu kitle önünde söyleyerek bildiriyi dağıttık. Bildiriyi dağıtırken bizlere saldırılar. Yurtsever, demokrat ve dürüst birçok arkadaşın onların bu saldırgan tavırlarına karşı çıkmaları sonunda gerilemek zorunda kaldılar. Bizler hemen dağılmayıp okuma salonunda uzun bir süre daha oturduk ve yurtsever, demokrat arkadaşlarla bildirinin içeriği konusunda konuştuk,tartıştık. Bu arada ne yapacaklarını şaşıran revizyonist yönetim kurulu üyeleri, kitle önünde teşhir olduklarını görünce paniğe kapılarak, kendilerini haklı göstermek ve hatalarını örtbas edebilmek amacıyla biz dört yurtsever, devrimci öğretmenin ifadesini almak istediler. Buna gerekçe olarak bizim örgüt bölücüsü olduğumuzu öne sürdüler. Biz örgütü bölücü -ve par

Dev.Sa.7.Sü.2'de

1 Mayıs Mahallesi'nde • Halk Komitesi seçimi yapıldı

Başarı kazanmak istiyorsak halkla birleşmeli ve örgütlü bir mücadele vermeliyiz

İstanbul 1 Mayıs Mahallesi halkı, 24 ocak 1978 günü Halk Komitesi seçimi yaptı. Seçim halkın büyük çoğunluğunun katılmasıyla; gizli oy-açık sayım, adayların tek tek oylanması ve mahallede oturanların oy kullanması yöntemiyle gerçekleşti. Seçilen 7 kişilik komitede, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu siyasetini savunan üç arkadaş ve gecekondunun doğal önderleri durumunda olan yurtsever-demokrat ve devrimci arkadaşlar var. Komite içinde yapılan seçimde, Halkın Kurtuluşu görüşlerini savunan arkadaşa başkanlık görevi verildi.

Komite hem içinde görev alan arkadaşların çoğunun siyasi yapıları açısından hem de çalışmaya başladığından bu yana gösterdiği faaliyetler ve uzun vadedeki çalışma programı açısından halkın güvenini kazanmak yolundadır.

Halk Komitesi çalışmalarını sürdürürken, esas olarak, halkın en yoksul kesimine ve mahallede oturanların gücüne dayanarak mücadele etmelidir. Halkın ekonomik taleplerine çözüm bulmaya çalışırken bu gücü seferber etmeli, komite içinde ve halk içinde kollektif çalışmayı geliştirmelidir. Komite her işi kendisi yapmak gibi bir çıkmaza düşmemeli, halk içindeki tek tek unsurlara ve Halk Komitesine bağlı yan komitelere görevler vermelidir. Sık sık yapılacak kitle toplantıları ile halkın talepleri toplanmalı ve yapılan işler, bu işlerde karşılaşılan engeller, kazanılan başarılar ya da başarısızlıklar bu toplantılarda anlatılmalıdır.

Komite halk içindeki bütün siyasetlere eylemde birlik, ajitasyonda serbestlik ilkesini uygulamalıdır. Karşıt fikirlerin çarpışmasından korkmamalı, ancak geçmişden de dersler çıkararak tartışmaların kişisel sürtüşmelere dönüşmesine engel olmalı ve halkın sorunlarına çözüm bulmaya yönelik tartışmaları desteklemelidir.

Halk Komitesi 1 Mayıs Mahallesi halkının verdiği mücadeleyi işçi sınıfı ve emekçi halkımızın diğer alanlarda (fabrikalar, köyler, okullar...) verdiği mücadeleden ayırmamalı onlarla yardımlaşma ve dayanışma içinde olmalıdır.

Komite kazanılan mevzileri yasallaştırmak için çaba göstermeli ve yasal yolları da zorlamalıdır.

Eğer gecekondudaki devrimciler 1 Mayıs halkının geçmiş mücadelesinden dersler çıkarıp grupçuluğu, kariyer hırsını, "bu çöplüğün horozu benim" anlayışını, kişisel sürtüşmeleri bir tarafa bırakırlarsa 1 Mayıs Mahallesi halkının devrimcilere güveni pekişecektir. Devrimcilerle halk arasında bugün hala var olan çatlakların büyüyüp uçurumlar haline dönüşmemesi ancak böyle mümkün olabilir.

Ama şunu da belirtelim ki, şimdiye kadar grup çıkarlarını halkın ve devrimin çıkarlarından önde tutan Halkın Yolu ve Devrimci Ses taraftarı arkadaşlar, bu hatalarında iflah olmaz bir tavır göstermeye devam edebilirler. Bu durum elbette şimdiye kadar olduğu gibi, halkın mücadelesine büyük zararlar verecektir. Ama onu engelleyemeyecektir.

Çünkü gecekondu halkı her devrimciyim diyene iyi not vermemekte, edilen laflara değil yapılan işlere bakarak, doğru siyasetleri savunan dürüst önderleriyle birleşip grupçuluğu ve kişisel sürtüşmeleri mahkum etmektedir. Gecekondu halkı iflah olmazları tecrit etmeyi de bilecektir.

HALKIN YOLU'NUN YAZDIĞI İLE YAPTIĞI BİRBİRİNE UYMUYOR

Halkın Yolu dergisinin 46. sayısında 1 Mayıs Mahallesindeki seçimlerle ilgili bir yazı yayınlandı. Bu yazıda savunulan görüşlerin bir kısmını mahalledeki ileri gelen Halkın Yolu taraftarları ya hiç savunmadılar ya da halkın ve proleter devrimcilerin baskısı ile savunuyor görünüp pratikte savundukları ile çelişen işler yaptılar.

Yazıda şöyle deniliyor;

"...Halk Komitesi halka yeterince önderlik edemez hale gelince, yeni bir Halk Komitesinin seçilmesi kararı alınarak seçime gidildi."

Evet, Halkın Yolu taraftarı arkadaşlar! Eski Halk Komitesi 2 Eylül direnişinin çok öncesinden beri kendi içinde keskin çelişkilerle dolu, halkın mücadelesine önderlik etmekte yetersiz kalan bir komiteydi. Ama siz halkın ve proleter devrimcilerin yeni ve yeterli bir komitenin kurulması gerektiği konusundaki taleplerine ve eleştirilerine daima kulaklarınızı tıkadınız. Kitle toplantılarında devrimciler komiteyi eleştirdikleri, yeni bir komite seçilmesini istedikleri zaman onları örgütsüzlüğü savunmakla suçluyordunuz. Çünkü yeni seçilecek komitede proleter devrimcilerin ve halkın dürüst önderlerinin yer alacağını biliyordunuz ve bunu istemiyordunuz. Siz grup çıkarlarını ön planda tuttuğunuz için Halk Komitesinin seçimini de, ona bağlı alt bölge komitelerinin kurulmasını da bir süre engellediniz. Komitenin yeniden seçilmesi kararı proleter devrimcilerin kararlı mücadelesi sonucunda ve sizin koyduğunuz engelleri aşarak alındı.

Seçimlerin sizin isteğinize rağmen gerçekleştiğini gene sizin yazınızdan anlamak mümkün. Şöyle diyorsunuz;

"Gerek daha önceki komitenin ve gerekse yeni komitenin seçim kararının 1 Mayıs halkının iradesini ne ölçüde temsil ettiği tartışılabilir."

Siz hala her iki seçim kararının da yanlış olduğunu düşünüyorsunuz. Çünkü her iki seçimde de halk 1 Mayıs Mahallesinde grup çıkarlarından başka birşey göremeyen Halkın Yolu ve Devrimci Ses taraftarlarını adım adım geriletmiştir. Sizin için "tartışılabilir" olan bu kararlar halk için tartışılabilir olmaktan uzak doğrulardır.

1 Mayıs Mahallesi yoksul gecekondu halkına panzerle saldıran ve canice halkı katledenler cezasız kalmayacaktır.

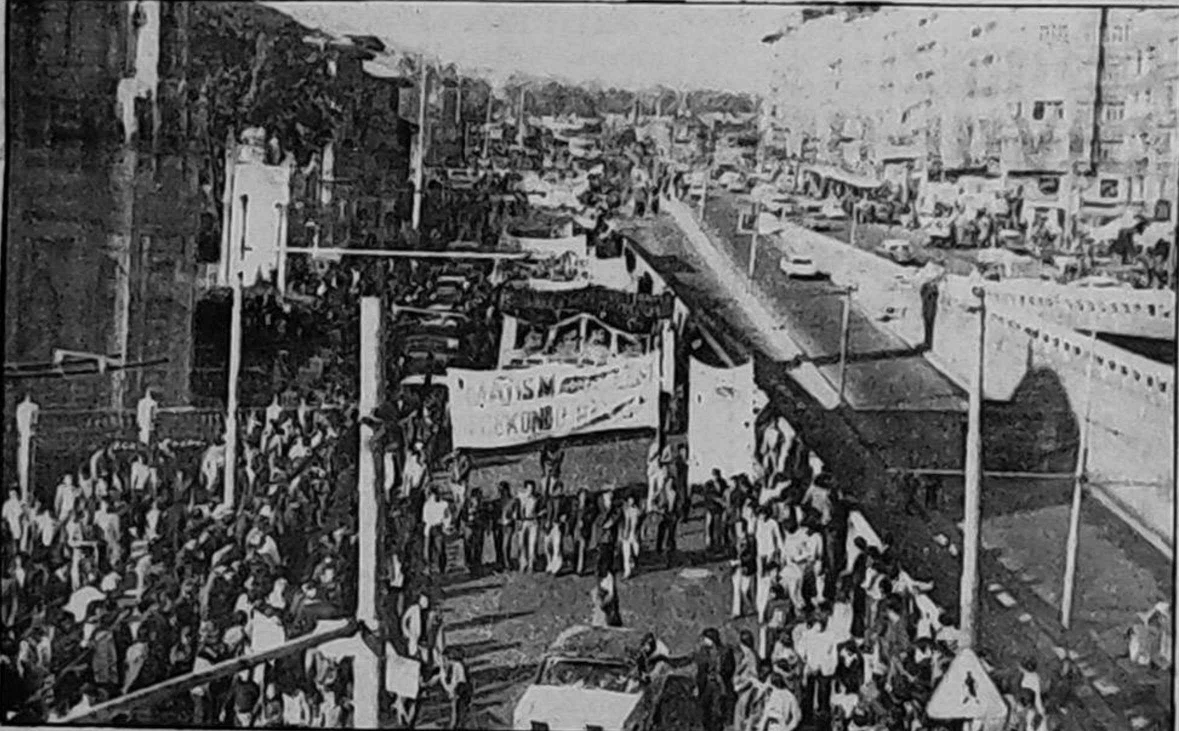
Seçimler sırasında adayların tek tek oylanması veya liste halinde oylamaya gidilmesi tartışma konusu oldu. Devrimci Ses taraftarları liste oylamasını savunuyorlardı. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği ise tek tek oylamayı savundu. Ancak Halkın Yolu taraftarları kitle toplantılarında Devrimci Ses taraftarlarına laf yetiştirirken tek tek oylamayı savunuyor görünmekten de geri kalmadılar. 46. sayıdaki yazı ise tek tek oylamanın yararlarını pek güzel açıklıyor Ama Halkın Yolu taraftarlarına ve Halkın Yolu yazarlarına bir kez daha hatırlatıyoruz. Doğru fikirler nutuk atmak ya da güzel yazılar yazmak için değil, hayata geçirip uygulamak için savunulmalıdır. Siz seçimler sırasında bu "savunduğunuz" doğru fikirlerle çelişen, dürüst olmayan, fırsatcı bir tavır içine girdiniz.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve bir devrimci arkadaşın katıldığı bir toplantıda siz liste usulünü savunuyordunuz. Toplantıda bu görüşünüz mahkum edildi. Ve siz tek tek oylamayı kabul ettiniz. Ertesi gün ise diğer devrimcilerin önünde verdiğimiz sözü unutarak liste oluşturma çabalarına giriştiniz. Ama kapısını çaldığınız halkın doğal önderleri; devrimciler adına sadece Halkın Yolu'ndan bir kişinin katılacağı, diğer devrimcilerin katılmayacağı Halk Komitesinde görev almayacaklarını söylediler; sizin bu çabanız sonuç vermedi. Bundan da ders çıkarmadığınız için, iptal edilen seçim günü bir bildirinin altına dokuz kişilik (ikisi yedek) bir liste yazıp dağıttınız. Bu listeye adını yazdığınız adayların bir kısmının böyle bir listeden haberleri bile yoktu. Siz kitleleri sürü gören anlayışınızla listenize yazdığınız adaylara danışmak gereğini bile duymadınız.

Bu listeyi seçimin yapıldığı masaya koyarak seçmenlerin o masada bile serbest iradelerini kullanmalarını engellemekten çekinmediniz. (Bu liste proleter devrimciler tarafından seçim divanı uyarılarak kaldırıldı.)

Halkın büyük çoğunluğunun okuma yazma bilmemesi size bu dürüst olmayan, ikiyüzlü faaliyetlerinizde kolaylık sağlıyordu.

Seçim günü gittiğimiz birçok evde halk tanıdığı devrimcilerin neden seçime katılmadığını soruyordu. Çünkü bildiriyi dağıtırken "Adaylar kim?" sorusunu sadece dokuz kişinin ismini söyleyerek cevaplandırıyordunuz.

1 Mayıs Mahallesi halkının direnişi, emekçi halkın faşist diktatörlüğe karşı şahlanışının bir parçasıdır.

Yapılan son seçimde de liste dağıtmayı denediniz. Ama proleter devrimcilerin uyarısı ile bunu yarıda bıraktınız. Zaten halkın buna tepkisi çok fazlaydı. Birkaç yerde listeyi hiç bakmadan yırtıp atanlar oldu. Halk "biz kime oy vereceğimizi biliyoruz, niye liste dağıtılıyor" diye soruyordu.

Bütün bu yapılanlar, devrimci olmak adına yapılıyor.

Arkadaşlar, devrime ve halka karşı içinizde bir nebze sorumluluk varsa, bunların hesabını vermeniz gerekiyor.

Yazınızda bu yaptıklarınızın unutulmayacağını bildiğiniz için şöyle yazmışsınız.

"... Ancak hemen belirtmek gerekir ki, Halkın Yolu taraftarları arasında da anti-demokratik olduğunu savunmakla birlikte liste usulünde ısrar eden arkadaşlar oldu."

Böyle bir söz sadece ikiyüzlülük olur. Doğru davranış, seçimler sırasındaki tekkeci davranışlarla ilgili açık ve dürüst bir özeleştiri yapmaktır.

Aslında böyle bir durum gerçekten de vardı. Ancak Halkın Yolu'nun yazdığı gibi değil. Halkın Yolu'nun üç dünyacı oportünist yazarlarının peşinden gidenler bu tavırlara girerken "Üç Dünya Teorisi"ni reddederek devrim yolunda yürüyen tabandaki Halkın Yolu taraftarları bu uygulamalara karşı çıkıyorlardı.

1 Mayıs halkı yaralarını sarıyor, gucunu pekiştiriyor, yeni mücadelelere hazırlanıyor.

Yapılan ilk seçimin neden iptal edilmesi gerekiyordu ve neden iptal edildi?

Bu konuda da Halkın Yolu'ndan ve Devrimci Ses'ten farklı düşünüyoruz. 1 Mayıs Mahallesindeki proleter devrimciler Devrimci Ses'in ikinci bir komite kurmasından korktukları için değil, (çünkü böyle bir şey olsaydı bile bu komiteyi halk tanımayacaktı ve bu arkadaşlar daha fazla tecrit olacaktı) yapılan seçimde birçok usulsüzlük olduğu, halkın kitle toplantılarında aldığı kararlara ters uygulamalar olduğu ve seçim anti-demokratik olduğu için, iptal edilmesini istediler.

Devrimci Ses ise yapılan yolsuzlukları da bahane ederek aslında açık oy-açık sayım, mahallede oturmayanların da oy kullanması ve liste usulü oylamayı gerçekleştirmek umuduyla seçim yenilensin diyor, komiteyi tanımamak, başka komite kurmak yolunda tehditler savuruyordu.

Bu arkadaşların savunduklarını ayrıca eleştireceğiz.

Gelelim Halkın Yolu'na. Yazıda şöyle diyor:

"... Ayrıca son seçimlerde demokratik kurallara uyulmadığını, kocasının da yerine oy kullanan bir kadın olduğunu (divanın buna müdahale etmemesi yanlıştır elbette!) gibi sudan gerekçeler öne sürdüler."

Evet gerekçe olarak sadece bu getirilseydi "sudan gerekçe" sayılabilirdi. Seçimin neden anti-demokratik olduğunu bizzat iptal edilen komitenin iki üyesi halkın önünde açıkladı. Onları can kulağıyla dinleseydiniz, pek de "sudan gerekçeler" getirmediklerini anlayacaktınız.

Komite üyesi iki arkadaş gerekçeleri şöyle sıraladılar:

* Mahallede oturmayan bir arkadaş oy kullanma hakkı dahi almaması gerekirken komite üyesi olmuştur.
* Seçim divanında görev alan bir başka arkadaş adaylığını koymuş ve komiteye girmiştir.
* Mahallede oturduğu halde (adı yazılmadığı için) oy kullanamayan, mahallede oturmadığı halde oy kullananlar çoktur.
* Karısının, kocasının, kardeşinin yerine oy kullananlar olmuştur. (H.Y.'nun çarpıttığı gibi bir kişi değil)
* Havanın çok soğuk olması, işgünü olması ve bazı bölgelerde halkın seçimin olacağını çok geç saatlerde öğrenmesi katılma oranın çok düşük olmasına yol açmıştır.
* Seçim günü tutukluların mahkemesi olması hem katılma oranını düşürmüş, hem de onların oylamaya katılmasını engellemiştir.
* Halkın Yolu taraftarları seçimin başlarında seçim masasının üstüne 9 kişilik listelerini koymuşlar ve halkın bir kısmının serbest iradelerini kullanmalarını engellemişlerdir.

Bütün bu uygulamalar sonucunda Halkın Yolu'nun "sözünü geçirebileceği" bir komite seçilmişti. Bu yüzden halkın aldığı kararlara madde madde ters olan bu seçim Halkın Yolu tarafından demokratik bir seçim olarak değerlendirildi. Yapılan bu usulsüzlüklere göz yumuldu; zaten bir kısmı da bizzat bu arkadaşlar tarafından yapıldı. Sebep gene aynı: Grup çıkarlarını halkın çıkarlarından önde tutmak ve tekke çıkarları için gerekirse usulsüzlüğe başvurmak.

Devrimciler hata yapabilirler. Marksist-Leninist olmanın kıstası hata yapmamak değil, yapılan hataların açık yürekli ve köklü bir özeleştirisini yapıp, bir daha yapmamaya çalışmaktır. Halkın Yolu ise hiç bir zaman, böyle davranmadı. Bu gazetenin oportünist yazarları ve onların 1 Mayıs Mahallesindeki ileri gelen takipçileri kitlelerin onlara yönelttikleri eleştirilere kulaklarını tıkadılar, hatalarını görmek istemediler. Ama bu yanlış siyasetler kitleler tarafından örtbas edilemeyecek kadar kavrandığı zaman, meselenin özüne dokunmayan ve açık yürekli olmayan kılıflar getirerek bir günde eski görüşlerinden tornistan ettiler.

Halkın Yolu yazarları bu anti-Marksist tavrı çizgi haline getirdikleri içindir ki, bugün hakim sınıflarla halk arasında sınıf işbirliği önererek devrimi inkar eden oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni Marksizm-Leninizm diye yutturmaya çalışmaktan çekinmiyorlar.

DEVRİMCİ SES TARAFTARLARININ HALKI BÖLMEYE ÇALIŞAN TAVIRLARI DA MÜCADELEYE ZARAR VERİYOR

Devrimci Ses taraftarları seçimler sırasında şu görüşleri savundular: "Seçimler liste usulü olmalıdır, açık oy-açık sayım yapılmalıdır. Mahallede olmasa bile yeri ve evi olan herkes seçme ve seçilme hakkına sahip olmalıdır."

1 Mayıs Mahallesi halkı, mücadelenin her alanında gücünü ortaya koyuyor.

Bu arkadaşlar başından beri "Nuh der, peygamber demez" tavrı içinde, ikna olmaz bir şekilde ve bir türlü de çoğunluğa kabul ettiremedikleri bu görüşleri savundular. Her kitle toplantısında, kahvelerde, evlerde yapılan her tartışmada, kendi gruplarından olmayan herkes tarafından savundukları şeyler mahkum edildikçe Devrimci Ses taraftarları hırçınlaşıp, işi bozgunculuğa götürdüler.

Kitle toplantılarını yarıda terketmek, toplantılarda gergin bir hava yaratarak dağıtmaya çalışmak, kişisel suçlama ve yıpratma yöntemine başvurmak, mahallenin önderleri hakkında asılsız söylentiler yaymak, halkın ve halkın seçtiği halk komitesinin aldığı kararlara uymayıp, kendi başına buyruk işler yapmaya kalkışmak bu arkadaşların temel özellikleri haline gelmiştir.

Bu arkadaşlar Devrimci Ses'ten başka kimsenin bulunmayacağı bir Halk Komitesinin kurulabilmesinin rüyasını gördüler.

Savundukları seçim sistemi halkın değil, gruplarının tekkeci çıkarlarına hizmet ediyordu.

* Onlar liste usulu oylama ile içinde sadece Devrimci Ses görüşünü savunan ya da ondan etkilenen insanların yer alacağı bir komite kurulsun istediler.
* Açık oy-açık sayım ise karışık bir ortam yaratacağı; seçmenlerin serbest iradelerini kullanamayacakları, bazı açıkgözlerin iki ellerini kaldırarak oy kullanacakları ve mahallede oturanın, oturmayanın hatta hiç yeri bile olmayanın oy kullanabileceği, bunu denetleme imkanının ise olmayacağı, için savundu. Bu arkadaşlar bulanık suda balık avlamak istediler. Nitekim 1 Mayıs Mahallesi halkı böyle bir deney geçirmiştir.

Halk bu deneyden gereken dersi çıkardığı için bugün bu yöntemi kabul etmiyor. Mahallede sadece Devrimci Ses'in bu yöntemi savunması ise halkı kuşkulandırıyor. Çünkü açık oy-açık sayımla yapılmaya çalışılan ve yarıda bırakılan 3 ay önceki seçim sırasında Devrimci Ses taraftarları defalarca uyarıldığı halde, İstanbul'un çeşitli yerlerinden toplayıp getirdikleri ve halkın "turist", "pazarcılar" adıyla andığı taraftarlarına oy kullandırttılar, bu ise halkın gözünden kaçmadı.

* Mahallede oturmayanların oy kullanmasına gelince:

Halk Komitesi haklı gerekçeler le evini yapamayan ya da gelip oturamayanların çıkarlarını savunmalıdır. Ama iş mahallenin mücadelesine önderlik edecek komite üyelerini seçmeye gelince, mahallede oturmayanlara bu hakkı tanımak tam da doğru değildir. Çünkü, 1 Mayıs Mahallesinin önderi olmakta, önderleri tanıyıp en iyilerini seçmekte orada oturmadan, pazardan pazara gelerek mümkün olamaz. Ayrıca mücadeleyi sürdürürken her zaman o mücadelenin içinde olanlara ve halkın en yoksul kesimine dayanmalıyız. Bugün gecekondularda oturanlar halkın en yoksul kesimini oluşturmaktadır.

Devrimci Ses taraftarlarının savundukları bu anti-demokratik seçim kuralları halkın çıkarlarına hizmet etmiyor.

Bu arkadaşlar iptal edilen seçime de, son seçime de katılmadılar. Ancak son seçimden önce halkın birliğini ufak da olsa zedelememek için Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve mahallenin doğal önderleri kendileriyle birkaç kez konuştu. Seçim öncesinde savunduklarından, vazgeçmeyeceklerini, ama halkın aldığı kararlara uyacaklarını, seçilecek komiteyi tanıyacaklarını söylediler.

Bugün ise verdikleri sözde durmuyorlar. Kendileri komite seçeceklerini söylüyorlar. Bunlar kendi hayal dünyalarında yaşıyor ve gerçekleri görmüyorlar. Onlar halkın çoğunluğuyla değil, "çok küçük bir azınlığıyla" birleşiyorlar. Komiteyi kime seçtirecekler? Seçtikleri komite kimi temsil edecek?

Devrimci Ses taraftarlarının bu bozguncu tavırları halk içinde devrimcilere olan güveni sarstığı gibi, gerici, reformist düşüncelerin gelişmesine de neden oluyor.

Grupsal ve kişisel sürtüşmelerden bıkıp usanmış olan halk içindeki bazı unsurlar, çözümü devrimcilerin komitede yer almamasında buluyorlar. Seçim öncesinde kahvelerde ve toplantılarda bir-iki kişinin "biz kendimiz devrimcilerin katılmadığı bir komite seçelim" önerisine, Devrimci Ses'in ileri gelen taraftarı "halk böyle istiyorsa, biz uyarız" diyerek cevap veriyordu.

1 Mayıs Mahallesindeki Devrimci Ses taraftarları yarattıkları bu ortamın gerici düşünceleri geliştirmesine önem vermeyecek kadar tekkecileşmiş, gericileşmişlerdir.

Onlar halkın doğru talepleriyle birleşmeyip, bir azınlık olarak kaldıkları zaman "biz kitle kuyrukçuluğu yapmayız, halk yanlış düşünüyor" diyorlar. Halk içinde gelişen bu eğilimler karşısında ise teslim bayrağını çekiyor, tam da kitle kuyrukçuluğu yapıyorlar.

Devrimci Ses taraftarları "bana yar olmayan, kimseye yar olmasın" ve "benden sonra tufan" anlayışıyla hareket ettikleri, kendi tekke çıkarlarından başka birşey göremedikleri için böyle gericileşiyorlar.

Bu kişiler bu tavırlarını değiştirmedikleri sürece daha da kötü yerlere gideceklerdir. Ancak hiç bir gerici tavır 1 Mayıs Mahallesindeki devrimci gelişmeyi ve mücadeleyi engelleyemeyecektir. 1 Mayıs Mahallesi halkı, Halk Komitesi önderliğinde şimdiye kadar çözülemeyen ve yığılan sorunlarını çözmek için azimli bir şekilde mücadele ediyor. Devrimciler ve 1 Mayıs halkı birlik içindedir, ve mücadeleyi sonuna kadar götürmekte kararlıdırlar.

Halkın Yolu yazarları, üçüncü emperyalist savaşın esas kaynağı olarak sadece Sovyet sosyal emperyalizmini tespit ediyorlar

Oportünizme ve sınıf işbirliğine doğru epey yol alan Halkın Yolu yazarları, gazetelerinin son sayılarında "yeni yolları"ndan ilginç örnekler sunuyorlar.

Oportünist, karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ne kapılanan Halkın Yolu yazarları, iki süper devlet arasındaki ilişkileri de, bu sınıf işbirlikçisi teoriye yaraşır bir biçimde ortaya koymaktadırlar. Halkın Yolu Gazetesi 44. sayısında, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" adlı yazıda, iki süper devleti mukayese ediyor ve Sovyetler Birliği ile ilgili olarak şöyle diyorlar: "Bugün Yeni Çarlar, dünyada esas olarak askeri güçlerine dayanarak yayılmaya çalışıyorlar."

Sovyet sosyal-emperyalizmi, rakibi ABD emperyalizmi ile birlikte dünya hakimiyeti için amansızca bir mücadele vermektedir. Emperyalist politikanın özü, dünya hakimiyetidir. Bunun da devamı emperyalist savaştır.

Bugün iki süper devletin de emperyalist politikalarının özü dünya hakimiyetidir. İki süper devlet, dünya hakimiyeti mücadelesinde çeşitli biçimlere, yollara baş vuruyorlar. Bu yolları iki ana grup altında toparlayabiliriz: A-"Barışçı" yollar, B- Askeri yollar. Ama Halkın Yolu yazarlarına göre, iki süper devlet arasındaki ilişkide Sovyet sosyal-emperyalizmini "dünyada esas olarak askeri güçlerine dayanarak yayılmaya çalışıyor", "saldırı mevziindedir" (HY. agy). Rakibi ise tersine.

Dünyada durum Halkın Yolu yazarlarının iddia ettiği gibi midir? Kesinlikle hayır. Bugün iki süper devlet arasında dünya hakimiyeti için dişe diş bir mücadele sözkonusudur. Her iki süper devlet de birbirlerinin nüfuz alanlarına el atmakta, birbirlerinin zararına genişlemeye çalışmaktadırlar. Bu mücadelede onlar çeşitli yollara (mali, iktisadi, askeri vs.) baş vurmaktadırlar. Bugün iki süper devletin el atmadığı dünya köşesi hemen hemen yok gibidir. Onlar aç kurtlar gibi dolanmakta ve dalaşmaktadırlar. Onlar yeni nüfuz alanları ele geçirmeye çalışmakta ve askeri araçlara baş vurmaktadırlar. Dünyadaki gerginliğin esas kaynağı, iki emperyalist süper devlettir. Ama bugün her iki süper devletin de dünya hakimiyeti mücadelesinde "askeri güçlerine baş vurmaları" onların emperyalist dış politikalarının şimdilik esası değildir.

Savaş, politikanın başka araçlarla devamıdır. (Halkın Yolu yazarları bunu iyi bilirler) Yani savaş, politikanın askeri yollarla devamıdır. Halkın Yolu yazarlarına göre, Yeni Çarlar, dünya hakimiyeti mücadelesinde esas olarak savaş araçlarına başvurarak rakibi ile mücadele etmektedir. Yeni Çarlar, Halkın Yolu yazarlarına göre, yeni bir savaşı tek yanlı olarak başlatmışlardır. Diğer bir deyişle, dünya barışı tek yanlı olarak Yeni Çarlar tarafından ihlal edilmektedir. Buna karşılık, "Artık ABD mevcut durumunu muhafaza etme savaşı veriyor" (HY, Sayı:44, S.5), o savunma mevziindedir. Tabii dünya hakimiyeti mücadelesinde de, esas olarak, savaş araçlarına, askeri güçlerine başvurmuyor. Bu da, dünya barışı için önemli ve olumlu bir şeydir. Sovyet sosyal-emperyalizmi savaşın esas kaynağı haline gelmiştir. Buradan da çıkması gereken sonuç, "Üç Dünya" teorisyenlerinin ve Halkın Yolu yazarlarının mantığına göre: başta ABD olmak üzere diğer emperyalist ve gericilerle birlik!

Halkın Yolu yazarları, "yeni" görüşlerini kapsamlı olarak koymamışlardır. Daha doğrusu, şimdiki aşamada koymaya cesaret edememektedirler. Fakat, yukarıda yaptıkları tahlillerin neye hizmet ettiği, hangi yana gittiğini de belli ediyor.

Halkın Yolu yazarlarının bu görüşleri yeni midir?

Hayır! Ülkemizde yeni oportünizmin açık ve meşru temsilcisi Aydınlık, bu tahlilleri daha detaylı, daha açık olarak, aylar hatta yıllar önce yapmışlardır. İşte bir örnek:

"Bugün devrimin ve savaşın etkenlerinden biri diğerine hakim olmamakla beraber, bütün dünyada savaşın etkenleri daha hızlı yükselmektedir. Çünkü iki süper devlet arasındaki rekabet, bugün çok daha şiddetli bir noktaya ulaşmıştır. Dengesizlik Rus sosyal-emperyalizminin lehine dönmektedir. Bu sebeple, yeni çarlar daha da saldırganlaşmakta, artık başlıca yayılma aracı olarak askeri gücünü kullanmaktadır. ABD emperyalizmi ve diğer batılı ülkeler, Sovyet sosyal-emperyalizminin tehdit ve saldırısı karşısında, dişe diş mücadele etmemekte, pasif davranmaktadır." (abç) (Aydınlık, Sayı:64, S.14)

Aynı meseleye ilişkin bir alıntı daha:

"Yoldaş dergisi, Sovyetler Birliği'nin niçin daha saldırgan ve tehlikeli olduğunun özünü anlayamamıştır. Sebep şudur: emperyalistler arasındaki dengesizlik, artık Sovyetler Birliği lehine dönmektedir. Sovyetler Birliği üstün askeri gücüne dayanarak, bütün dünyada Brejnev'in deyişiyle yayılma taarruzuna geçmiştir." (abç) (Aydınlık, Sayı:64, S.13)

Aydınlık dergisi, tüm bunlardan hareketle, Rus sosyal-emperyalizmine karşı, aralarında ABD ve diğer batılı emperyalistlerin de olduğu bir cepheyi istemektedir. "Üç Dünya" teorisyenlerinin gerçek mantığı budur. Örnek:

"Savaş ertelenebilir. Dünya halklarının ve tehdit altında olan bütün ülkelerin (kastedilen ülkelere başta ABD olmak üzere diğer emperyalistler de dahildir-HK) savaşa ve saldırgan süper devlete karşı dişe diş mücadelesi, savaşı geciktirebilir." (agd)

Görüldüğü gibi, Halkın Yolu yazarlarının yeni bir icadı, icrası yoktur. Yaptıkları tahliller, Aydınlık yazarlarının tahlilleri ile hemen hemen aynıdır. Yalnız, Aydınlık bu işin hakkını vermekte, daha açık, daha net ve daha kapsamlı oportünizminden örnekler sunmaktadır.

Fakat, aynı zamanda, "işbilir" Halkın Yolu yazarları, aynı yazıda yaptıkları tahlillerin birkaç paragraf ötesinde, öğretmenleri Aydınlık'ı eleştirip, "fark" belirtiyorlar.

İşte, bu yanlıştır, Halkın Yolu yazarları! Böyle "iki çizgi mücadelesi yöntemi" olmaz. Hem aynı ağızdan, aynı makamdan türküler söyleyeceksin, sonra da "farklar" belirteceksin! Fakat şurası açıktır; Halkın Yolu yazarları ile Aydınlık yazarları arasındaki tek fark, birinin açıkça ve daha net söylediğini, öbürü, karanlıkta, sağa sola sallanarak, utangaç bir şekilde icra etmektedir.

Halkın Yolu yazarları, "açık" görüşlerini koyduğu zaman biz onları bu konuda da eleştireceğiz. Ama bazı konuları Halkın Yolu taraftarlarına anlatmak da yararlı olacaktır.

Halkın Yolu ilk çıktığı zaman yayınladığı platformda, Sovyet sosyal-emperyalizmini kastederek, tek yanlı "yeniden paylaşım talebini esas olarak" getiren "esas saldırgan", "daha tehlikeli süper devlet" (HY. S.2) olduğunu belirtiyor.

Daha sonra dünyada ve Türkiye'de esen güçlü proleter devrimci rüzgar Halkın Yolu'nun içinde de esti. Halkın Yolu, "Üç Dünya Teorisi" konusundaki görüşlerini terketme eğilimi göstermeye başladı. Buna bağlı olarak iki süper devlet arasındaki ilişkileri de nispeten doğru olarak almaya başladı. Bu olumlu bir gelişmeydi. Bu olumlu gelişmelere örnek olarak Halkın Yolu'nun 39. sayısına kadar olan sayıları gösterilebilir. Özellikle 14, 17, 18, 24, 25, 31, 37, 38. sayılar gerek iki süper devlet arasındaki ilişkiyi değerlendirmede, gerekse dünya Marksist-Leninist hareketindeki doğru çizgi yanında saf tutmada -bazı hatalı anlayışların devamı ve eklektizme rağmen- olumlu örneklerdir.

O sayılarda Halkın Yolu, ABD emperyalizminin durumunu da nispeten doğru alıyordu. Bugün utangaç, kapalı bir tarzda getirdiği gibi, bu süper devleti "mevcut olanı korumakla", savunma mevziinde olmakla sınırlandırmıyordu. Bu konuda Halkın Yolu gazetesinde pek çok yazıya rastlamak mümkün. Örneğin:

"ABD emperyalizmi de, Afrika'da 'barışçıl çözüm' ve 'özgürlükten yana' maskeleri altında Afrika halklarını boğazlamayı sürdürdüğü gibi, mevcut hegemonya alanlarını da genişletmeye çalışmaktadır." (abç) (HY. S. 17, s.8)

Bu konuda daha açık bir örnek:

"Ayrıca bu son gelişmeler bir dizi gerçeği çarpıcı bir şekilde, yeniden gözler önüne sermektedir. Amerikan emperyalizmi Türkiye'de yeni bir atak yapmış, ve istediklerini esas olarak kendi uşağı olan faşist diktatörlüğe ve onun yürütücüsü MC hükümetine yaptırmıştır. Amerikan emperyalizminin dünya çapında halklardan yediği darbeler sonunda gerilemesinden onun artık saldırgan olmadığı, yeni atılımlar yapamayacağı, elinin kolunun bağlandığı sonucu çıkaranlara, bu son gelişmeler Amerikan emperyalizmi konusunda yayılmak istenen hayallere karşı, hayatın koyduğu bu hayalleri yıkan bir örnektir. (abç) Bu doğrultudaki bir dizi gelişmeye, Amerikan emperyalizminin son dönemlerdeki bir dizi saldırılarının -özellikle Afrika'da- sorunu Türkiye ile ilgili olarak ele aldığımız için değinmeyeceğiz." (HY. S.31. Başyazı).

Bu ve benzeri örnekler, Halkın Yolu'nda pek çoktur.

Halkın Yolu'nun, basiretsiz, Marksizm-Leninizmi kendi menfaatleri için kullanan yazarları, şimdi artık, karşı çıktıkları hayalleri kendileri yayıyorlar. ABD emperyalizmi artık gerek dünyada, gerekse Türkiye'de, onlara göre, "artık mevcut durumunu muhafaza savaşı veriyor.". Savunma mevziindedir. Sovyet sosyal—emperyalizmi tek yanlı savaş kaynağıdır. Esas savaş kundakçısıdır. Artık Halkın Yolu yazarlarına da mağdur emperyalistleri kollamak görevi düşmektedir. Yine Halkın Yolu'nun çeşitli sayılarında yalnız iki süper devlete değil, genel olarak emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden bahseden yazılar görmek mümkün.

Halkın Yolu'nun son sayılarında kampanya açıldı. Halkın Yolu'nun yazarları, Mao Zedung'un formüle ettiği Marksist-Leninist ilkeleri dillerinden düşürmüyorlar Ama o ilkeleri en başta kendileri uygulamıyorlar. Halkın Yolu yazarları bu devrimci ilkeleri kendi mevcut görüşlerini, iki yüzlü tavırlarını gizleme aracı olarak kullanıyorlar. O devrimci ilke ve düşünceleri gelişi güzel kopya ederek devrimci özünü yok ediyorlar. Örneğin, Japonya'ya karşı direnme döneminde, milli bağımsızlık aşamasında, kurtarılmış bölgelerde ve savaşın sürdüğü bölgelerde uygulanan "Üç, Üçte Bir Seçim Sistemi"ni bugünün Türkiyesinde, demokratik kitle örgütleri seçimlerinde "Üçte bir ilkesi" adı altında uygulamaya çalışıyorlar. Bu örnek dahi onların Mao Zedung'un devrimci fikirlerinden ne anladıklarını göstermeye yeter. Onlar, Mao Zedung'un devrimci uzlaşma anlayışını kendi oportünist, sınıf uzlaşmacısı anlayışlarının örtüsü olarak kullanmak istiyorlar.

Halkın Yolu yazarlarının 43. sayıdan sonra açtıkları "Mao Zedung düşüncesini inceleyelim, araştıralım, özümleyelim" kampanyası iki ana amaca hizmet etmektedir: Karşı-devrimci, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni devrimci tabanına kabul ettirebilmek telaşı içinde, suni zorlamalar yapıp, Mao Zedung'un arkasına gizlenmek, birinci amaçları budur.

Yine, "üstü kapalı" biçimde, dünyadaki ve Türkiye'deki proleter devrimci hareketleri karalamak. Halkın Yolu yazarlarının ikinci amaçları da budur.

Mao Zedung bayrağı sallayarak, onu zararsız aziz haline getirmek, olsa olsa Lin Biao takipçiliğidir.

Halkın Yolu'nun 47. sayısının son sahifesine bakıldığı zaman, kampanyanın amacını hemen görmek mümkün: Mao Zedung'un resimleri, ondan alınan bol makale ve alıntılar, ve Halkın Yolu yazarlarının Mao Zedung'dan kopya edilmiş yazıları içine sıkıştırılmış "tarafsız" düşünceleri. Mao Zedung'un ardına gizlenerek proleter devrimcilere kara çalmalar. İşte bir örnek:

"'Emperyalistlerin bölünmez bir bütün olduğunu', 'emperyalistlerin her zaman ve her şart altında devrime karşı birleşeceklerini' iddia edenler, çağımızın temel kanunlarından biri olan eşitsiz gelişme kanununu bir süs haline getirenler, emperyalist sistemin özünde var olan anarşiyi görmeyenler, onun 'asalak, çürüyen, can çekişen kapitalizm' olduğunu kavramayanlar, nasıl emperyalizmi strajik olarak küçümseyebilirler." (HY. S.47, s.8)

Açık olma diye bir meziyetleri olmayan Halkın Yolu yazarlarının kime hücum ettikleri belli. Onlar "üstü kapalı" şekilde, doğru ve şanlı Marksist— Leninist partilere, proleter devrimci örgüt ve gruplara saldırıyorlar. Biz, Halkın Yolu yazarlarının bu konudaki "açık", "yeni" görüşlerini eleştireceğiz. Fakat, şimdilik bu yazarların iki yüzlülüklerinden örnekler vermekle yetineceğiz.

Halkın Yolu yazarları yine proleter devrimcilere sinsice hücum ediyor. Ve kendi oportünist görüşlerini gizleyebilmek için yalan ve tahrifata baş vuruyorlar. "Aynı şekilde, 'üç dağ'ın gücünü içi kof, altı boş, çürüyen, çöken bir güç olarak değil de gerçek geçit vermez dağların gücü gibi görenler; 'üç dağ'ı gerçek bir kaplan, karşısında halkı da fare gibi görenler ve göstermeye çalışanlar; emperyalistlerarası çelişmelerden, emperyalistlerle işbirlikçileri arasındaki çelişmelerden bahsedilmesini bile yasaklayanlar nasıl düşmanı stratejik olarak küçümseyebilirler? (agy)

Hayali sapmalar yaratarak, Mao Zedung'un arkasına sığınarak Halkın Yolu'nun basiretsiz yazarları, taraftarlarını baskı altına almaya, onların bilinçlerini çarpıtmaya çalışıyorlar. Halkın Yolu yazarları bu ve buna benzer sözlerle proleter devrimcilere saldırıyorlar. Proleter devrimciler, emperyalistler arasındaki çelişmeleri tüm dikkatleriyle değerlendirirler. Ve onlardan devrimin menfaatleri için yararlanmasını bilirler. Bir zamanlar bu düşüncelere katılan Halkın Yolu yazarları da proleter devrimci hareketlere övgüler düzüyorlardı. 39. sayıya kadar, hatta 42. sayıya kadar bu konuda bol örnekler bulmak mümkün.

Halkın Yolu 37. sayıdaki "Arnavutluk Emek Partisi'nin 36. Kuruluş Yıldönümünü Militan Devrimci Duygularla Selamlıyoruz" adlı yazıyı Halkın Yolu yazarlarına hatırlatalım ve birkaç alıntı yapalım:

"Arnavutluk Emek Partisi, proleter enternasyonalizmi temelinde doğru komünist partilerin (abç) içten bir omuzdaşı, baskı ve sömürüye karşı devrim ve sosyalizm davasının ve milli kurtuluş için savaşan proletaryanın, halkların ve ezilen milletlerin dostu oldu." (HY. S.37, s.8)

"Bütün dünyada Marksist-Leninist hareketlerin yeniden canlanması için çalıştı. Onları destekledi, savundu. Marksist-Leninistlere ilham kaynağı oldu, cesaret verdi. Marksizm-Leninizm yolunda sebat etmeleri, kararlılıkla ilerlemelerinin teşvikçisi oldu. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP her zaman olduğu gibi bugün de (bugün de aynı şeyi düşünüyor mu Halkın Yolu yazarları? -HK) bu görevleri kararlılıkla yerine getirmektedir." (abç) (agy)

Yine aynı sayıda Arnavutluk Büyük Elçiliği'ne çekilen telgraftan bir örnek:

"Arnavutluk Emek Partisi, dünya proletaryası, ezilen halklar ve milletlerle birlikte, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine ve her türlü gericiliğe karşı mücadele etti ve etmektedir."

Yine Halkın Yolu, AEP öncülüğünde yapılan enternasyonalist toplantılarla ilgili haberleri sektirmeden verdi. Ama şimdi bu yazarlar, belki de bu toplantıların "bölücülük" örneği olduğunu söylüyorlardır.

Halkın Yolu, 24. sayısında İspanya Komünist Partisi (M-L)'in ikinci kongresini selamlıyor ve şöyle diyordu:

"İKP (M-L), hakim sınıflar arasındaki çelişkileri, birine karşı diğerini desteklemek için değil, devrim mücadelesini daha da geliştirmek için ele almaktadır."

Halkın Yolu yazarlarının Avrupa'nın birinci örnek partisi olarak gösterdikleri İKP (M-L) hakkında şimdi ne düşündüklerini merak ediyoruz.

Yine Halkın Yolu yazarları, İKP (M-L)'nin oportünizme karşı mücadelesini destekleyerek şunları söylüyorlar:

"Kongre, iç düşmanlara karşı savaşmadan, onları gözardı ederek, dış düşmanlara karşı başarıyla savaşılamayacağını belirterek, oportünist görüşleri mahkum etmektedir." (abç) (agy)

Bu mahkum edilen oportünist görüşün ne olduğu konusunda şimdi ne düşünülüyor?

Yine gerçek Marksist-Leninist partilerden Portekiz Komünist Partisi(R) ile ilgili;

"PKP(R): Portekiz Halkının Devrim ve Sosyalizm Mücadelesinin Şanlı Önderi" adlı bir tam sayfa tutan yazıdan birkaç örnek:

"PKP(R), her geçen gün, işçileri ve köylüleri, tüm Portekiz halkını büyük bir hızla bayrağı altında toplamaktadır. Ve bugün Avrupa'da örnek gösterilen iki partiden birisidir." (abç)

"PKP(R), modern revizyonizme, troçkizme ve oportünizme karşı amansız mücadele içinde inşa edildi." (abç) (HY, S.38, s.8)

İşte, Halkın Yolu yazarlarının keskin dönüşleri de, bu sayıdan sonradır. Bir haftada hatta bir günde dönüş yapan "Marksist-Leninistler" olma şerefi Halkın Yolu yazarlarına aittir.

Halkın Yolu yazarları, son günlerde çok kullanmaya başladıkları "üç evet üç hayır" ilkesini tersine uygulamaktadırlar. Onlar evetleri hayır olarak, hayırları da evet olarak anlıyorlar. Sınıf işbirliği görüşlerine sarılan, uluslararası komünist hareket hakkında asılsız şayialar, dedikodular yayan, ülkemizde ve kendi içlerinde Marksizm-Leninizmin hakim olmasını önlemek için asılsız suçlamalar yapan Halkın Yolu yazarları, Marksizmi değil revizyonizmi uygulamakta, bölücülük yapmakta, hile ve tertiplerle uğraşmaktadırlar.

Bugün proleter devrimci hareketleri, "üstü örtülü" troçkizm, maceracılık, çelişmelerden yararlanmasını bilmemek, "sol" culukla suçlayan Halkın Yolu yazarları, aynı suçlamaları, Türkiye'deki proleter devrimci hareketlere de yöneltmektedir.

[illegible]lerde bazıları, emperyalizmi, özellikle ABD emperyalizmini stratejik olarak gözlerinde büyütüyor, ABD emperyalizmini her şeye kadir, yıkılmaz bir dağ gibi görüyorlar, korkuya kapılıyorlardı. Buna uygun provokasyon teorileri geliştiriyorlardı. Bugün, "Üç Dünya" teorisyenleri de, Sovyet sosyal-emperyalizmini alabildiğine büyütüyorlar. Ve başta ABD olmak üzere, diğer emperyalistlerle birlik istiyorlar. Bir süper devlete dayanarak diğeri ile mücadeleyi va'zediyorlar. "Üç Dünya" teorisi, Sovyet sosyal-emperyalizminden duyulan korkunun teorisidir. Bugün, Halkın Yolu yazarları da, aynı yolda şimdilik biraz "ürkek" ama koşar adımlarla ilerliyorlar. Halkın Yolu yazarları da, Sovyet sosyal-emperyalizmini geçit vermez bir dağ gibi görmektedir.

Yurtsever devrimci işçi-köylü-öğrenci gençliğin önündeki acil görev: Gençlik örgütlerinin merkezleştirilmesi

Ülkemiz gençliği devrimci bir geleneğe sahiptir. O, her dönemde hakim sınıflara, onların faşist diktatörlüğüne, onların destekçileri ve efendileri emperyalistlere karşı mücadele etti. İşçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesi içinde yer aldı. Demokrasi ve bağımsızlık uğruna fedakarca, yılmadan mücadele etti.

Bu devrimci geleneğinden ötürüdür ki, faşist diktatörlük halk gençliğini her zaman baş hedeflerinden biri olarak seçmiştir. Faşist diktatörlük 1970'lere doğru önemli boyutlara ulaşan gençlik mücadelesinden oldukça rahatsız olmuş ve büyük bir paniğe kapılmıştı. Bundan dolayıdır ki, 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminde işbirlikçi hakim sınıflar gençliğe azgınca saldırdılar. Tüm olanaklarını kullanarak gençliğin mücadele azmini kırmaya, onu yıldırmaya çalıştılar. 12 Mart öncesinde geniş gençlik yığınlarının mücadelesine önderlik etmiş, bu mücadelenin en ön safında kararlıca yer almış onlarca devrimciyi katlettiler, yüzlercesini zindanlara doldurdular. İşkencelere tabi tuttular. Gençlik yığınları üzerinde terör estirdiler. Öğrenci gençliğin okullarını polis ve jandarma karakolları haline getirdiler. Gençliğe hiç bir demokratik hak ve özgürlük tanımadılar. Hakim sınıflar, bütün bu yaptıklarıyla gençliği yıldırdıklarını, onun mücadele azmini kırdıklarını sanmışlardı. Fakat fena yanıldılar. 1974'lere doğru, yani 12 Mart döneminin hemen ardından gençliğin mücadelesi yeniden yükseldi. Gençlik, her alanda geniş kitleler halinde aktif bir mücadele içine girdi. Mücadele eden işçi sınıfı ve emekçi halkın safında yer aldı. Demokrasi ve bağımsızlık bayraklarını yükseltti.

12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlük döneminde, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının vahşi baskı ve terörüne rağmen, bu dönemin hemen ardından, geniş kitleler halinde yeniden mücadeleye atılan ülkemiz gençliği başeğmez, mücadeleci özelliğini çarpıcı bir şekilde kanıtladı. Devrimci bir geleneğe sahip olduğunu gösterdi.

Gençlik, bugün de geniş kitleler halinde bulunduğu her yerde mücadele etmektedir. O, bugün de mücadele eden işçi sınıfı ve emekçi halka omuz vermektedir.

Aktif, kararlı ve her geçen gün daha da yaygınlaşan mücadelesiyle faşist diktatörlüğü aşırı ölçüde tedirgin etmektedir. Bundan dolayı, faşist diktatörlük, gençliğe kudurmuşçasına saldırmakta, MİT, Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları vb. gibi resmi ve sivil cinayet şebekelerini gençliğin mücadelesini bastırmak için harekete geçirmektedir. Gençliğin mücadelesini bastırmak için, bir taraftan yoğun bir şekilde baskı ve teröre başvuran faşist diktatörlük, diğer taraftan işbaşındaki CHP hükümeti aracılığıyla, onu reformist hayallerle zehirlemeye, oyalamaya, mücadeleden alıkoymaya çalışmaktadır. Faşist diktatörlük, işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesini bastırmak için uyguladığı ikili taktiği, gençliğin mücadelesini bastırmak için de uygulamaktadır. Fakat bütün bunlara rağmen, faşist diktatörlük sonuç alamamakta, gençliğin yükselen mücadelesi karşısında çaresiz kalmaktadır.

Verdiği mücadele, ülkemiz gençliğinin kararlı ve mücadeleci özelliğini, devrimci bir geleneğe sahip olduğunu bugün de göstermektedir.

Proleter devrimci hareket, kısa geçmişinden bugüne kadar gençliğe büyük değer verdi. Onun devrimci geleneğini ve devrim mücadelesi için taşıdığı önemi doğru tespit etti. Mücadelesine ilgiyle yaklaştı; meseleleriyle ilgilendi, onlara çözüm getirmeye çalıştı. Geniş gençlik kitlelerini devrimci mücadeleye çekmeye, faşizmin ve reformizmin etkisindeki gençliği bu karşı-devrimci etkilerden kurtarmaya çalıştı. Çeşitli revizyonist ve oportünist hareketlerin gençliğin mücadelesini saptırma çabalarına karşı mücadele etti. Mücadele eden gençliği doğru bir önderlik altında birleştirmek için yoğun bir çaba sarfetti. Gençliğe yanlış ideolojik yaklaşımları mahkum etti. Gençliği burjuva idealist bir bakış açısıyla ele alan siyasi hareketlerin gençlik tahlillerini eleştirerek, bu burjuva idealist tahlilleri iflas ettirdi. Aynı siyasi hareketlerin burjuva idealist gençlik tahlillerinin ürünü olarak ortaya koyduğu gençliğin örgütlenmesi konusundaki yanlış görüşlerini de mahkum etti.

Proleter devrimci hareket, Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK sayfalarında gençlik ve gençliğin örgütlenmesi konusunda her türlü görüşün ideolojik iflasını sergiledi. Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK, proleter devrimci hareketin, gençlik, gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi konusunda doğru siyasetlerini geniş gençlik kitlelerine yaymaya, devrimci gençlik saflarında doğru siyaseti hakim kılmaya çalıştı.

Proleter devrimci hareketin gençlik, gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi konusundaki doğru, tutarlı siyaseti, proleter devrimci gençlik saflarında canlılık yarattı. Bu siyaset gençlik içinde belli bir etkinliği olan ortayolcu hareketlere karşı proleter devrimci gençliğin elinde güçlü bir ideolojik silah oldu. Proleter devrimci gençlik, bu siyaseti bulunduğu her yerde hayata geçirmek için mücadele etti. Bütün bunların sonucu olarak, proleter devrimci hareket, gençlik içinde gelişip güçlendi. Tartışılmaz bir etkinliğe sahip oldu.

Devrimci gençlik saflarında, yaklaşık 1,5 yıl öncesine kadar gençliğin örgütlenmesi meselesinde doğru ve açık bir siyaset yoktu. Özellikle ortayolcuların bu yanlış, karışık ve burjuva-idealist gençlik tahlillerinin ürünü olan görüşleri devrimci gençlik saflarında etkiliydi.

Ortayolcular gençliği, sadece öğrenci gençlik olarak ele aldıkları için, gençliğin örgütlenmesini de sadece öğrenci gençliğin örgütlenmesi olarak ele alıyor ve işçi-köylü-öğrenci gençliğin birleştirilmesine karşı çıkıyorlardı. Yine onlar gençliğin farklı nitelikte mücadelelerinin farklı nitelikte örgütlenmeler gerektirdiğini reddediyorlardı. Proleter devrimci hareket bu görüşleri, ideolojik kaynaklarını sergileyerek eleştirdi. Gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi meselesinin, işçi-köylü-öğrenci gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi olarak ele alınması gerektiğini savundu. İşçi-köylü - öğrenci gençliğin birliğini savundu. Belli bir birimdeki veya kesimdeki gençliğin mesleki örgütleriyle, her ildeki veya ilçedeki işçi-köylü-öğrenci gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist birleşik merkezi örgütü arasındaki farklılığı ve ilişkiyi doğru bir şekilde ortaya koydu. Proleter devrimci hareketin Marksizm-Leninizmin ışığında ortaya koyduğu, bu örgütlenme siyaseti, gençlik içinde ilgiyle karşılandı. Mücadele eden gençliğin, mücadeleyi geliştiren, ve güçlendiren bir örgütlenme anlayışı temelinde örgütlenmesi ihtiyacına cevap veren bu siyaset hızla yaygınlaştı. Yoğun bir örgütlenme potansiyeli taşıyan gençliğe yol gösterdi.

Proleter devrimciler bu siyaseti hayata geçirdiler. Birçok il ve ilçede işçi-köylü-öğrenci gençliğin birleşik merkezi örgütleri kuruldu.

Bugün proleter devrimci gençliğin önderliğinde yirmiye yakın ilde ve kırkı aşkın ilçede merkezi örgütleri vardır. Bu örgütler önemli bir gençlik kesimini mücadeleye çektiler ve doğru bir önderlik altında birleştirdiler. Daha geniş bir gençlik kesimini kucaklamak ve doğru önderlik altında birleştirmek, bu örgütlerin her zamanki temel görevidir.

Proleter devrimci gençliğin kısa bir zaman içerisinde birçok il ve ilçede işçi-köylü-öğrenci gençliğin mücadelesini birleştiren ve bu mücadeleye önderlik eden merkezi gençlik örgütleri kurmuş olması, gençliğin devrimci mücadelesi açısından önemli bir olaydır. Proleter devrimci hareket açısından ise küçümsenmeyecek bir başarıdır. Fakat bugünkü görevi,

Dev.sa.7.sü.4'de

işçi köylü mektupları

Nizip Ülfet Fabrikası'ndan bir işçi :

"Mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz,,

Bizler Nizip Ülfet Fabrikasında çalışan işçileriz.

Fabrikada çalışan üç yüzü aşkın işçinin toplu sözleşme görüşmeleri dört aydır sürekli ileri bir tarihi atılmaktadır. Toplu sözleşme görüşmeleri -nin sörükli atılması,TÜRK İş'e bağlı Tek Gıda-İş Nizip temsilcisi ve Adana bölge yetkilisi ile fabrika müdürünün işbirliğiyle gerçekleşmektedir.

Fabrikada 15 arkadaş 120 lira ücret almaktadır. Biz diğer işçiler ise,Asgari Ücret Tespit Komisyonun belirlediği miktarın da altında ücret alıyoruz.

1 Ekim 1977'den bu yana fabrika müdürü ve sendika ağaları arasında süren pazarlıklar sonucunda eski asgari ücretle çalışan arkadaşların ücreti brüt 120 lira oldu. Her yıl için 55-60 liralık bir artış öngörüldü. Sendika ağasına durumu toplu halde söylediğimizde:"Sizin fabrikayı kapattırmaya mı niyetiniz var? Ben hem işçiyi, hem işvereni düşünürüm. Bu fabrika işçisine ancak bu kadar verebilir. Sizin şikayete hakkınız yok. Burada 15-20 senelik kıdemli işçiler var, böyle düşünmüyorlar" dedi. Bu sözler, onun, patronların borazanı olduğunun en açık kanıtıdır. Sendika ağası faşistin içki masaları başında "işçiler bir yerde toplanıp, benden habersiz bir şeyler yaparlarsa hepsini işten atarım" diye tehditler savurarak fabrika müdürüne yaranmaya çalıştığını duyuyoruz.

Biz hem fabrika sahibini dize getirmek, hem de sendika ağalarını başımızdan atmak için kararlılıkla mücadelemizi sürdüreceğiz.

İşte Nizip Ülfet Fabrikasında bir işçinin bir ayda eline geçen para: 876 lira.

KARS HALKI

Baş.ta.sa.1'de

diğer faşistler (Emniyet Amiri ve mensupları ayrıca Eğitim Enstitüsü öğretim kadrosu) bu olayda da faşist emellerini gerçekleştirmek için saldırıların baş düzenleyicisi faşist Valiyle birlikte hareket ederek yeni bir komplo tezgahlamışlardır.

Olay 23 Ocak 1978 akşamı şehre komandoların sessizce getirilişiyle başlamaktadır.

24 Ocak 1978 tarihinin sabahı Liseler, ortaokullar hiç bir gerekçe gösterilmeden kapatılarak tatile girildiği bildirildi. Bunun üzerine öğrenciler şehirdekiler ev veya köylerine çoğunluğu döndüler. Buna rağmen faşistlerin etkin olduğu Kars Eğitim Enstitüsü ise kapatılmadı. Devrimci öğrencilerin çoğunluğunun şehirden ayrılmasını sağlayan komplocu güçler, öğleye doğru oyunlarını sahnelediler. Ülkü ocakları önünde toplanan faşistler devrimci kesimin bulunduğu bölgelere silahlı saldırıya geçtiler. Bu sırada Ülkü Ocaklarının karşısında bulunan Atatürk Ortaokulu'nun Türkçe Öğretmeni Talat Temel arkadaşımız okul tatil edildiğinden üç arkadaşıyla okuldan ayrılıyordu. Ülkü-Bir önüne gelince faşist komandolar, arkadaşlara saldırdılar. Faşistlere karşı yiğitçe direnen Temel arkadaş aldığı bir bıçak yarası sonunda, Atatürk Ortaokulu'nun 5-6 metre uzağında düşüp kaldı. Devrimci arkadaşımızı şehit eden bu grup da şehre saldıran diğer gruba katıldı.

Faşistler topluca silahlı saldırıya geçerken, şehrin içinde görevde bulunan polis ekipleri faşistlere müdahale etmek şöyle dursun, özellikle onları koruyarak ilerlemelerine yardımcı olmuşlardır. Bunu gören şehirde bulunan devrimciler, halka birleşerek, faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerine karşı kararlı bir direnişe geçmişlerdir.

Faşistlerin saldırısı sırasında oradan geçen Cumhuriyet Savcısı yaşlı bir vatandaşın "Beyim bakın bu adamlar ne yapıyor böyle, neden güvenlik kuvvetleri olaya müdahale etmiyor" sorusunu "karşı tarafta sanki silah yok mu" şeklinde yanıtlayarak uzaklaşıyor. (Aynı Savcı 12 Ocak 1978 tarihindeki olaylarda polis tarafından evlerinden alınıp götürülen ve işkence gördükleri doktor raporlarıyla kanıtlanan 4 yurtseverin polisler hakkında dava açma istemelerini bugüne değin engellemiştir.)

Devrimci ve yurtseverlerin faşist komandoları gerilettiğini gören komplocu polis ve işbirlikçileri derhal askeri müdahale isteyerek, devrimci ve yurtseverleri askerlerin dipçikleriyle dağıtmış ve faşistleri korumuşlardır. Dağılan devrimci güçler yine toparlanmaya başlamışlar, bu kez tüm güçlerini toplayan polislerin (başlarında Komiser Amiri Alican Özgenler, Bülent Yavuz gibi azılı faşistlerin bulunduğu) saldırısına uğramışlardır. Bu saldırı karşısında gerilemek zorunda kalan devrimcilerden Murat Karaca arkadaş azılı faşist Alican Özgenler'in kullandığı özel tabancadan çıkan mermiyle ağır yaralanmıştır. Yaralı yere düşmeden katilin yanında bulunan resmi ve sivil polislerce olay yerinden hemen uzaklaştırılmıştır. (Bu katil hala görev başında bulunmaktadır.)

Aynı günün akşamı Talat Temel arkadaşın cenazesini almak için birkaç devrimci yurtseverin hastaneye gidişinden korkan faşist diktatörlüğün resmi güçleri devrimcileri geri çevirmek istemiştir. Birinci barikatı yarıp geçen devrimciler, hastaneye vardıklarında, askeri birlikler ve tanklarla hastanenin etrafının çevrili olduğunu görmüşlerdir. Devrimci ve yurtseverler hastaneye giremeyince slogan atarak geriye dönmeye çalışmışlardır. Bu sırada var güçleriyle saldırıya geçen katil Alican ve diğer faşistler topluluğu dağıtmış ve 23 devrimciyi tutuklamışlardır. Cenazeyi şartlı olarak ailesine teslim etmişlerdir. Hastaneden alınan cenaze TÖB-DER'in önünde toplanan kalabalık Talat arkadaşın cenazesi başında and içmiş bir arkadaş kısa bir konuşma yapmıştır. Bu kalabalık ve konuşmadan korkan faşist diktatörlüğün vurucu güçleri Talat arkadaşın ailesine baskı yaparak "cenazeyi hemen köye götürmeleri yoksa kendilerinin zor kullanıp götürecekleri" tehdidini savurmuşlardır. Büyük bir kalabalık cenazeyi devrim şehidi arkadaşımızın köyüne götürmüştür.

25 Ocak 1978 sabahı devrimcilerin öncülüğünde tören yapmak üzere TÖB-DER önünde toplanılmıştır. Oluşturulan komite tarafından valilikten istenen şehrin çıkışına kadar yürüyüş izni reddedilmiştir. Bunun üzerine arabalarla konvoy halinde köye hareket edilmiştir. Şehirden çıktıktan sonra, Iğdır'a gitmekte olan bir otobüs içerisinden, eğitim enstitülü oldukları bilinen faşist komandolar konvoyun önündeki gruba silahlı saldırıda bulunmuşlardır. Daha sonra faşist komandolar arabayı terkedip kaçmışlardır. Konvoy yoluna devam etmiştir. Geçilen köylerde "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Talatlar Ölmez", ""Kahrolsun Faşizm" gibi sloganlar atılmıştır. Talat arkadaşın köyüne gelince, arabalardan inilerek köyün içine yürüyüş halinde girilmiştir. 5000 kişinin üzerinde kalabalık köylülerin sıcak sevgisiyle karşılanmış, cenaze töreni yapılarak geriye dönülmüştür. Kars'a girişte tanklar ve askeri birlikler yolu kesmiş, konvoyu durdurarak tek tek aramışlardır. Şehire topluca giriş engellenmiştir. Fakat bu oyun da boşa çıkmıştır. Yine gelenler TÖB-DER önünde yığılmıştır. Fakat şehir tümüyle kontrol altına alınmış her taraf tanklar ve askeri cemselerle sarılmıştır. Bu baskı ve terör bundan sonra da sürecektir. Faşist diktatörlük bütün baskı ve terörüne karşın halkın yükselen mücadelesini engelleyemeyecek, döktüğü kanların hesabını mutlak verecektir.

TARİŞ'TEKİ

Baş.ta.sa.1'de

birleşen Çiğli halkı faşist yuvayı dağıttı ve karayolunu işgal etti, polisin vakaladığı bir arkadaşı kurtardı. CHP'li yöneticiler ise sonradan yakalanan 6 kişiyle hiç ilgilenmediler.

Tariş, faşist cinayet şebekelerinin işçi sınıfı içindeki mevzilerinden biridir. Buradaki faşistlerden hesap sorulmalıdır. Kontr-Gerilla hakkındaki tartışmaları örtmek isteyen Ecevit, Tariş'teki ırz düşmanlarına, canilere de kanat germiş oluyor. Bugün Çiğli halkı Tariş'teki faşistler cezalanmadıkça rahat dolaşamıyorlar. Faşistler mutlaka yeniden bir cinayet şebekesinin şubesini açmak isteyeceklerdir. Böyle durumlarda görüldüğü gibi, faşistlerin cinayetlerine göz yuman ve el altından destekleyen polis, halka karşı saldırmaktan çekinmemektedir.

Tariş olayları belgeleriyle sergilenmiştir. Tariş işçilerinin ve Çiğli halkının talebi faşistlerden ve işkencecilerden hesap sorulmasıdır. Burada MHP'nin sivil cinayet şebekesi olarak faşistlere aidat toplattığı tek tek ifadelerle de belgelenmiştir. Yalnızca Kontr-Gerilla ve MİT değil, MHP ve Ülkü Ocakları da işlenen cinayetlerin sorumlusudur. Bu defterleri kapamak faşistlerin elinde, yeni cinayetlerini yazacakları başka defterler vermektir.

TARİŞ'TE BÜTÜN FAŞİSTLERDEN HESAP SORULSUN !

MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILSIN !

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

KONYA EREĞLİSİNE BAĞLI AYRANCI NAHİYESİNDEN DEVRİMCİLER:

Gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu güçlendirmek amacıyla, aramızda açmış olduğumuz yardım kampanyası sonucunda 810 lira topladık. Bunu gazetemize gönderiyoruz.

KELKİT AYDOĞDU KÖYÜNDEN DEVRİMCİLER

Bizler Kelkit'in Aydoğdu Köyünden devrimciler, gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na maddi destekte bulunmayı bir görev kabul ediyor ve gazetemize 350 lira bağışlıyoruz.

DERE NAHİYESİ - ULUPINAR KÖYLÜLERİ:

Halkın gazetesinin halkın fedakarlığına dayanarak güçleneceği inancıyla topladığımız 2000 lirayı gazetemize yolluyoruz.

DÖRTYOL VE ANTALYALI DEVRİMCİLER:

Biz Dörtyollu ve Antakyalı devrimciler, aramızda topladığımız 1500 lirayı HALKIN KURTULUŞU'na gönderiyor; devrimci selamlarımızı yolluyor; HALKIN KURTULUŞU Yazıişleri Müdürü Mustafa Yıldırımtürk'ün tutuklanmasını şiddetle protesto ediyoruz.

GİRESUN'DAN DEVRİMCİLER:

Biz Giresun'dan Halkın Kurtuluşu yolunda devrimciler olarak gazetemizin ancak kitlelere dayandığı ölçüde güçlenebileceğine ve onun mücadelesini kucaklayabileceğine inanıyoruz. Bayram süresince ve yılbaşında postane önünde sattığımız devrimci kartlardan elde ettiğimiz paraya, kitleden bağış olarak topladığımız parayı da ekleyerek toplam 1200 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

ANKARA'DAN BİR ANA.

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na yiyeceğimden ve giyeceğimden keserek biriktirdiğim 1000 lirayı gönderiyorum.

NİĞDE - AKSARAY'DAN DEVRİMCİLER:

Topladığımız 320 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

ANKARA HACETTEPE'Lİ DEVRİMCİLER:

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na 300 lira bağış gönderiyoruz.

TUNCELİ YEŞİLKAYA BEROÇ MEZRASINDAN DEVRİMCİLER

Biz Tunceli'nin Yeşilkaya köyünün, Beroç mezrasında devrimcileriz. Bir arkadaşımızın düğününde oyunlar oynandı, devrimci marşlar söylendi, oyuncu arkadışımıza verilen 275 lirayı gazetemiz olan HALKIN KURTULUŞU'na bağışlıyoruz.

TUNCELİ KAPALI CEZAEVİ'NDE BULUNAN DEVRİMCİLER:

Emperyalizme -özellikle iki süper devlete- kapitalizme, revizyonizme, gericiliğe ve oportünizme karşı; Marksizm-Leninizm bayrağını daima en yükseklerde tutan gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun güçlendirilmesi ve kitlelere daha fazla ulaşması için, tüm olanaklarımızı seferber etmeli ve tüm çabamızı sarfetmeliyiz. Her türlü engellemelere rağmen, Halkın Kurtuluşu hayatın her alanında, işçi, köylü, tüm emekçi yoksul halkımızın rehberi olmaktadır. Bu nedenle Halkın Kurtuluşu'nu hiç bir güç engelleyemeyecektir.

Marksizm-Leninizmin şanlı bayrağını en ön saflarda ve daima yükseklerde tutan Halkın Kurtuluşu, proleter enternasyonalizmin yolunda kararlılıkla yürümekte ve ona güç katmaktadır. Son dönemlerde uluslararası yeni oportünist akım ve onun "Üç Dünya Teorisi" safsatasına karşı ülkemizde verilen mücadelede Halkın Kurtuluşu'nu yine en ön saflarda görmek, kitlelerde devrimci bir coşku ve sevinç yaratmıştır. Bizler de gazetemizin bu tavrını coşkunlukla selamlıyoruz.

Bizler Tunceli Kapalı Cezaevinde bulunan bir grup tutuklu olarak, olanaklarımız ölçüsünde gazetemizi yaşatmak için 250 lira gönderiyor ve devrimci selamlarımızı iletiyoruz. Tüm halkımızın olduğu gibi on binlerce tutuklu ve hükümlünün kurtuluşunun da ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile olacağına inanıyoruz.

TÜRK DEMİRDÖKÜM

Baş.ta.sa.1'de

de başkaldırma geleneğine sahip işçilerde her an atılabilme tedirginliğine neden olmuştu. Türk Demirdöküm'ün içi, fırtınadan önceki havanın sessizliğine benziyordu. İşbaşından önce Sendika Genel Merkezi'nden birinin gelerek toplu sözleşme hakkında görüşme yapması gerekiyorken, işçilerin önüne çıkmaya korktuklarından gelmediler. Bu, tedirginliği daha da artırdı. Bundan sonra, devrimci işçiler harekete geçtiler. Fabrikadan eski bir devrimci işçi, baştemsilci Turgut Alaağaç'la birlikte Genel Müdür Yüksel Polat'ın yanına çıkarak, atılan işçilerin yeniden geri alınmasını istediler. Yüksel Polat atılan 5 işçi hakkında, "onları biz atmadık. Onları sendika attı. Sendika ve temsilcilerle görüşerek onaylarını alın, gelip işe başlasınlar" dedi. Bunun üzerine devrimci işçiler fabrikadaki tüm İGD'lileri ve temsilci olsun olmasın bir avuç sosyal-faşisti temsilcilikte toplayarak işçilerin geri alınması için sendika ile görüşerek alınmalarını sağlamalarını, aksi taktirde, tüm işçileri toplayarak kendilerini fabrikadan atacaklarını bildirdiler ve kendilerine süre tanıdılar.

O gün revizyonistlerin "cephesi" de telaş içindeydi, sürekli bir araya gelerek fısıldaşıyor, ürkekçe hareketler gösteriyorlardı. Revizyonist elebaşılar, işçilerin öfkesinin yüzlerine şiddetli bir şamar gibi ineceğini önceden hissetmişlerdi sanki.

Tanınan süreden bir sonuç çıkmayınca bu şamar sosyal-faşistlerin en azılılarının yüzüne indi. Devrimci işçilerden yüze yakın bir grup toplanarak İGD'lilerle diğer azılı sosyal-faşistleri ünitelerinden tek tek toplamaya başladılar.

İşçiler, temsilci Yaşar Soykal, İGD'li Mehmet Ali Alçınkaya, İGD'li Ali Osman Kuşburnu, İGD'li Davut, İGD'li Süleyman, Postabaşı Remzi, Yılmaz Kırlar'ı kovalayarak yüzlerine tükürdüler. Ve fabrikadan dışarı attılar. Özellikle azılı sosyal-faşist Yaşar Soykal biraz direnmeye çalıştıysa da soluğu kapıda aldı. Yılmaz Kırlar, işçilerin, üzerine geldiğini görünce tabanca çekti. Ancak işçilerin tabancadan korkmadığını görünce arkasını döndü ve fabrikadan can havliyle kendini dışarı attı. Bu arada Pala Hasan gibi adi fedailer ortalıktan kendiliğinden kayboldu.

Bu durum, sosyal-faşistlerin ne kadar tabansız olduğunu, işçi sınıfının içinde sözü edilir bir güç olmadığını gösteren son derece iyi bir örnektir. Öteden beri söylendiği gibi TDD'nin sosyal-faşistlerin kalesi değil, işçi sınıfının en fedakar evlatlarının kalesi olduğunu gösterir. Sosyal faşistler fabrikadan atılırken, atılmalarına karşı çıkmak bir yana, işçilerden devrimcilere katılmalar olmuş, genel olarak bütün işçiler olayı heyecanla izlemişlerdir.

Sosyal-faşistlerin kuyruğu durumundaki birkaç kişi ise toplu sözleşmenin ve işçilerin satılmasının sonucu süt dökmüş kediler gibi, suçluluğun verdiği çekingenlikle olaya seyirci kalmışlardır.

Olaydan sonra işçilerin çoğu "bu namussuzların hotzotundan, baskısından ve yalanlarından bıkmıştık" diyerek memnuniyetlerini bildirdiler. Temsilci Yaşar Soykal atıldığı zaman birçok işçi "yuh" çekmiş, hatta "kahpe sosyal-faşist" diye bağırmıştır.

İŞÇİLERE KARŞI SOSYAL-FAŞİST PATRON POLİS İŞBİRLİĞİ

7 Şubat günü sosyal-faşistlerin bu eyleme cevabı faşistlerinkini aratmayacak tarzda oldu. Geceleyin saat 04.00'te sosyal-faşistler fabrikaya gelerek personel dairelerinde kaldılar. Saat 06.00 sularında da polisleri çağırarak kapıları tuttular. Önceden hazırlanan devrimcilerin listesini bekçilere vererek beklemeye başladılar. Gelen işçilerin hepsini tek tek gözden geçirerek içeri soktular. Sosyal-faşist patron ve polis işbirliği sonucunda tüm devrimci işçiler içeri sokulmadı. Bu arada bir işçiyi 6 sosyal-faşist aralarına alarak dövmeye başladılar. Polisin ve sosyal-faşistlerin hüneri burada da ortaya çıktı. Polis dövenleri alacağına dövülen işçiyi karakola götürdü. O gün fabrikada birçok sivil polisin dolaştığı da dikkatlerden kaçmadı.

Devrimci işçilerden 4 kişi karakola götürülerek tehdit edildiler.

Karakola götürülen işçilerden biri Pala Hasan'dan davacı olunca Pala Hasan getirildi. Pala Hasan karakolda bir misafir gibi ağırlandı ve davacı işçilerden, davacı olmaktan vazgeçmeleri istendi, aksi taktirde 1. Şubeye götürülecekleri orada kendilerine öldüresiye dayak atılacağı söylendi.

Şimdiye kadar kesin olarak bilinen 19 işçinin işine son verilmiş durumdadır. Bunlardan dördü Lokal Yönetim Kurulu üyesi ve temsilcidir. İşçilerin atılmasının devam edeceği söylenmektedir.

Çarşamba günü M.Ertürk bir basın açıklaması yaptı. Açıklamasında: "İşlerine son verilen işçilerin iddialarının gerçek dışı" olduğunu (Milliyet 8 Şubat 1978) söylüyor ve "Bunlar lokavt uygulamasından önce 4-5 işçiyi döverek dışarıya atmışlar" diye ekliyor. M.Ertürk yalan söylüyor. Atılma olayı, lokavtın kalkmasından sonraki ilk gündür. Ayrıca ilk gün giden devrimci işçilere herhangi bir şey söylenmemiştir. Olay Ertürk'ün söylediği gibi önce değil sonra olmuştur. Ertürk böyle söyleyerek sosyal-faşistlerin işçiler tarafından atılmasının gerçek sebebini gizlemeye çalışıyor. Çünkü kendileri açısından bu tam bir rezilliktir. İşçilerin toplu sözleşme sonuçlarına ve işçilerin geri alınmayışına tepkisidir. O bunu gizliyor ve üstünü örtebileceğini sanıyor. Ertürk daha sonra şöyle diyor. "Biz de Sendika olarak işçinin işçi tarafından atılmasının karşısındayız." Bu ne demektir? "Bugün atılanlar, işçileri işten attıkları için atılmışlar! Patron atmıştır! Bizim ilgimiz yok!" Birincisi, bugün atılan devrimci işçiler lokavttan önce değil, lokavt kalktıktan sonra bazı namussuzları dışarı atmışlardır. İkincisi devrimci işçilerin attığı işçi değil, işçiler içindeki Rusyanın uşağı sosyal-faşistlerdir. Bu bakımdan mesele işçinin işçiyi atması değil, devrimci işçilerin faşistleri içlerinden atmasıdır. Üçüncüsü, 7 Şubat'ta atılan işçiler sadece işverence değil bizzat Ertürk'ün çağırttığı polis, patron ve sosyal-faşist üçlüsü tarafından atılmıştır. Dördüncüsü Ertürk patronun söylediklerinin aynısını söylüyor, işçilerin patron ve polisce atılmasında Ertürk'ün söyleyebileceği bir şey yoktur, çünkü devrimci işçilerin atılmasına en az patron ve polis kadar taraftardır. Beşincisi, Mehmet Ertürk'ün söylediğinin tersine işçiler "önceki gün (6 Şubat Pazartesi) fabrikaya gelerek zorla içeri" girmemişlerdir, öyle bir şey yoktur.

Kısacası bugün TDD tam bir dönüm noktasındadır. İlk olarak anti-faşist ve anti-sosyal-faşist eylem sonucu sosyal-faşist baskı şebekeleri işçilerin çeşitli türden desteği ile fabrikadan dışarı atılmış ve bu geniş bir sempati ile karşılanmıştır. Buna karşılık polis patron sosyal-faşist sendika ağası birliği işçileri karşısına dikilmiştir. Sosyal-faşist sendika ağaları ve onların çeşitli destekçilerinin maskesi düşmüştür.

Türkiye'nin tüm devrimci işçilerinin TDD'nin kahraman işçilerinin desteklenmesinin ve atılan işçilerin işe alınması için iş ve eylem birliği yapmalarının günüdür.

ATILAN İŞÇİLER İŞE ALINSIN !

KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST-PATRON-POLİS İŞBİRLİĞİ !

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

YAŞASIN TDD'NİN YİĞİT İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ !

GAZETEMİZİ YAŞATALIM. ABONE OLALIM. ABONE BULALIM. BAĞIŞ KAMPANYASINI GÜÇLENDİRELİM.

BAĞIŞLAR İÇİN HESAP NO:

TEOMAN GÖRAL
TAS. H. 2023 C
TÜRKİYE İŞ BANKASI
AKSARAY-İSTANBUL ŞUBESİ

Özcan hocanın anısı, devrimcilerin kalbinde yaşayacaktır

Geçtiğimiz günlerde Özcan Gündoğdu adında bir öğretmen arkadaşımız yakalandığı kanserden kurtulamayarak öldü. Özcan hoca 1947 Ordu doğumlu yoksul bir ailenin çocuğu idi. İlkokul, ortaokul ve liseyi bitirdikten sonra Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik bölümünde, öğrenimine devam etti. Bu sırada okulda gelişen devrimci mücadelede, aktif olmasa da yerini aldı. Okulu bitirdikten sonra Denizli Lisesinde, daha sonra da Çınarlı Teknik ve Meslek Lisesi'nde öğretmenlik yapmaya başladı.

O bütün öğretmenlik hayatında, öğrencilerine matematik öğreten bir kişiden ziyade onlarla sıcak ilişkiler kuran, onların sorunlarını çözmeye çalışan, faşist idareye ve faşist saldırılara karşı öğrencilere omuz veren bir devrimci idi.

Özcan hoca ölmedi. O halkımızı, işsizlikten açlıktan, soğuktan çeşit çeşit hastalıklardan öldürenler, halkımızın sağlığına çözüm bulmak için değil, dünya halklarının mücadelesini, bastırmak için, dünyayı paylaşabilmek için nükleer silah yapımıyla uğraşanlardır...

Ama, faşist devletin yıkılıp Devrimci İşçi-Köylü İktidarının kurulmasıyla yaratılacak yeni Türkiye'de ve tüm emperyalistlerin yok edilerek yaratılacak yeni dünyada, işsizlikten, açlıktan, kanserden ölenler olmayacak. İşte bunun içindir ki Özcan hocanın ölümü, bize, sömürüye ve zulme karşı daha kararlı mücadele etmemiz gerektiğini kavrattı.

Özcan hoca "HALKIN KURTULUŞU yolunda DEVRİMCİLER" çelenginin arkasında mezarlığa götürülüp, mezar başında konuşma yapılıp, Özcan hoca ve tüm devrimciler için saygı duruşu yapıldıktan sonra, kendisine yaraşır bir şekilde gömüldü.

Özcan hocanın anısı, Çınarlı öğrencilerinin, devrimci, demokrat öğretmenlerin ve tüm devrimcilerin kalbinde yaşayacaktır.

HALKIN KURTULUŞU yolunda
İZMİRLİ BİR GRUP DEVRİMCİ

FAŞİST KATİLLER

Baş.ta.sa.1'de

desinin aralanması üzerine, telaşa kapılan ve Kontr-Gerillayı savunmaya geçen faşist caniler, telaşla suçlarını bir bir ortaya dökmeye başlamışlardır.

12 Mart'ın işkenceci katillerinden Faik Türün, bir yandan Kontr-Gerillanın varlığını inkar etmeye çalışırken, bir yandan da 12 Mart döneminde İstanbul Erenköy'de bir köşkte yapılan işkencelerde MİT ve Kontr-Gerillanın "elemanlarının" da görev aldığını itiraf etmek zorunda kalmıştır. 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminin başbakan yardımcılarından Sadi Koçaş yaptığı açıklamada "...Kontr-Gerilla, Genelkurmay Başkanının emri üzerine İstanbul Sıkıyönetim Komutanı ve MİT yetkililerinin beraber çalıştıkları bir soruşturma örgütü olarak kurulmuştur. İstanbul'daki Zihnipaşa köşkünde birtakım soruşturmalar yapmıştır" demektedir. O dönemin İstanbul Sıkıyönetim Komutanı da Faik Türün'den başkası değildir. Ve Faik Türün Kontr-Gerillanın kurucularından ve işkenceci başlarındandır.

Cihat Akyol da Kontr-Gerillanın kurucularındandır. Kontr-Gerilla ve diğer cinayet örgütlerinin katliamlarının sorumlularındandır. İkinci Cephe hükümeti döneminde Sivil Savunma Teşkilatının başına getirilmiştir. Cihat Akyol, cinayet mangalarını buradan yönetmiştir. Ayrıca, Cihat Akyol'un Seferberlik Tetkik Kurulu (STK) Başkanlığı yaptığı ve bu kurulun da hangi amaçla kurulduğu, bugün herkes tarafından bilinmektedir. Cihat Akyol faşist diktatörlüğün işkence "uzman"larındandır.

Namık Kemal Ersun'un, Alpaslan Türkeş'in ve Ali Elverdi'nin suçları ise sabittir ve bugüne kadar tek tek belgelenmiştir.

Emekçi halka hunharca saldıran, devrimcilere, yurtsever ve demokratlara tetik çeken eller kırılacaktır; hiç bir suç cezasız kalmayacaktır. Emekçi halkın eli faşist katillerin yakasındadır.

ADANA VALİSİ

Baş.ta.sa.8'de

derek artan faşist baskıların bir parçasıdır. Toplantı ve yürüyüş hakkını kısıtlayan bu uygulamaları ve halkımız üzerindeki tüm faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

- -YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBE BAŞKANI BEKİR BAHÇECİ
- -ADANA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ BAŞKANI MAHMUT ÇELİK
- -MEYDAN KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI SAMİ METİN
- -İMO ADANA ŞUBESİ ADINA A.BAKAR
- -ADANA TEKSİF YEŞİLOVA ŞUBESİ ADINA BAŞKAN
- -İSMET PAŞA HALK KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ Y.K. ADINA BAŞKAN
- -DUMLUPINAR MAHALLESİ HALK KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI ADINA BAŞKAN B.YELKEN
- -KÖPRÜLÜ MAHALLESİ GÜZELLEŞTİRME VE KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA BAŞKAN
- -ŞAKİRPAŞA KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ Y.K. ADINA YILMAZ CEYHAN

HINIS'TA

Baş.ta.sa.8'de

ler üzerinde estirilen baskı ve terör, elbetteki, bu kadarla sınırlı değildir. Yukarıda sıralamaya çalıştıklarımız, bu zulüm ve terörün sadece bir parçasıdır.

Üstelik, yoksul köylüler üzerindeki faşist devlet terörü, sadece Hınıs'la sınırlı değildir. Bugün bütün yoksul köylülük, özellikle Kürdistan'ın yoksul köylüleri genel olarak, faşist devlet güçlerinin özel olarak da feodal toprak ağalarının baskı ve terörü altındadır.

Faşist diktatörlük yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesini, baskı ve terörle bastırmaya çalışmaktadır.

Köylülüğün ve bütün halkın işçi sınıfı önderliğindeki mücadelesi komprador burjuvazi ve toprak ağalarının baskı ve zulmünü yerle bir edecektir.

İSTANBUL BELEDİYESİ

Baş.ta.sa.3'de

larımızın çözümü için pasif de olsa memurların katılımını sağlamak açısından düşündüğümüz imza toplama önerimiz sekterce reddedilmiştir. Fakat Şube başkanı arkadaş ve temsilciler Belediye memur kitlesinden habersiz ve kopuk bir şekilde kapalı kapılar ardında Kotil'le bizim sorunlarımızı çözme yöntemini seçtiler.

Temsilci arkadaşlar sekterlikten vazgeçmelidirler. Birim toplantıları düzenli bir şekilde yapılmalı ve eğitim çalışmalarına başlanmalıdır. Grup farkı gözetilmeksizin getirilen bütün öneriler dikkate alınmalıdır. Ayrıca Genel-Der revizyonist yöneticileri Belediye'de de memur kitlesine teşhir edilmeli ve revizyonizme karşı yurtsever devrimci, demokrat memurların birliği sağlanmalıdır.

Belediye'de 3-4 ay önce Genel-Der adında tüm belediye çalışanlarını kapsayan Genel Merkezi Ankara'da olan bir dernek kuruldu. Genel-Der'i kuranları Tüm-Der'e gelip giden memur arkadaşlar bilirler. Bunlar Tüm-Der 2. Olağan Kongresi'ne kadar Birlik ve Dayanışma grubu adı altında Tüm-Der içerisinde çalışan sosyal faşistlerdir. Sosyal-emperyalizme işbirlikçilik yapan bu revizyonistler Tüm-Der içerisinde yurtsever, devrimci, demokrat memurların mücadelesiyle teşhir ve tecrit olmuşlar taban yaratamayıp var olan tabanlarını da kaybetmişlerdir. Olağanüstü kongrede 350'nin üzerinde oy alırlarken son kongrede 90 oy alabilmişlerdir. Bu durum karşısında Tüm-Der'den ayrılmak zorunda kalmışlardır.

Sosyal-faşistler GENEL-DER'i de her zamanki yöntemleri gibi kitleden habersiz ve Belediye'de var olan revizyonist teknik eleman kadrolarına ve diğer bürokratlara dayanarak tepeden inmeci bir şekilde kurdular ve yaygınlaştırmaya çalışmaktadırlar.

Biz yurtsever devrimci memurlar, memur kitlesinden kopuk ve tepeden inmeci bir şekilde kurulan esasında birkaç sosyal-faşist ve bürokrata dayanan Genel-Der'e karşıyız.

TRABZON'DA

Baş.ta.sa.8'de

ran'la ilgili değerlendirmelerini okuyunca salon, "Kahrolsun Faşist Şah Yönetimi" diye inliyordu.

Esas amaçları toplantıyı sabote etmek olan Aydınlık oportünistleri söz istediğinde "bu kürsü Marksizm-Leninizmin kürsüsüdür. Burada yalnız Marksizm-Leninizmin safında yer alanlar konuşabilir. Eğer gerçekten tartışmak istiyorsanız, istediğiniz yerde istediğiniz zaman kitle önünde tartışabiliriz" diye gereken cevap verildi. Bunun üzerine sayıları iki elin parmakları kadar bile olmayan bu oportünistler salonu terkettiler.

Son olarak Halkın Birliği'nden bir arkadaş "Üç Dünya Teorisi" ile ilgili bir konuşma yaptı.

Toplantı Trabzon'daki proleter devrimci hareket açısından büyük bir atılım oldu.

TÖB-DER SAMANDAĞ

Baş.ta.sa.3'de

çalayıcı tutum içerisinde olanların asıl kendileri olduğunu belirterek ifade vermeyeceğimizi belirttik. Bu tutumlarının bugüne kadar sürdürdükleri anti-demokratik uygulamaları-nın bir bölümü olduğunu ve sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu şürekasının yaptığından farklı bir şey olmadığını, sözde revizyonizme karşı olduklarını söylemelerine rağmen pratikte onlardan farklı bir şey yapmadıklarını ve bu tutumlarıyla revizyonist olduklarını kitle önünde vurguladık.

Şubemizdeki bu anti-demokratik uygulamaları revizyonizmin teşhiri için bir araç olarak değerlendiriyoruz. Sistemli bir şekilde çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Çalışmalarımız ve gelişmeler şöyledir:

Şubemizde uygulanan bu anti-demokratik uygulamayı yönetim kurulu nezdinde protesto ettik, böyle bir uygulamaya müsaade etmeyeceğimizi bildirdik. Geniş kitle önünde bu durumu tartışmak istediğimizde teşhir ve tecrit olacaklarından korktukları için kitlelerin karşısına çıkmaktan şiddetle kaçındılar. Ama biz kitleyi bulduğumuz her yerde uygun bir zemin yaratıp bu anti-demokratik uygulamayı teşhir ediyoruz. Kitlelere güvenmeyip onlardan korkan revizyonistlerin maskelerinin altındaki gerçek yüzlerini göstermeye çalışıyoruz. Birçok dürüst demokrat ve yurtsever öğretmen arkadaşlar bu uygulamaya karşı çıkıyorlar, anti-demokratik bir uygulama olduğunu söylüyorlar. Bizler bu arkadaşlara bu uygulamaların onların siyasetlerinden kaynaklandığını söylüyoruz. Kendilerine oy veren birçok dürüst demokrat arkadaşın kendilerine karşı tavır takındığını gören bu revizyonistler gün begün daha da hırçınlaşıyorlar, hırçınlaştıkça da revizyonizmin batağına daha çok batıyorlar.

14 Ocak tarihinde seminerden sonra arkadaşlarımızla derneğimizin okuma salonunda gazetemizi okuyup, tartışıyor, demokrat arkadaşlara gazetemizi satıyorduk. Kitle ile bütünleştiğimizi gören revizyonistler, "burada gazete satamazsınız, yönetim kurulu olarak karar verdik" dediler. Bizler de "burasının bir kitle örgütü olduğunu, gazetemizi satacağımızı, buna da hiç kimsenin engel olamayacağını" belirterek gazetemizi satmaya devam ettik. Tekke şefleri orada bulunan kitlelere olay çıkarmak için geldiğimizi empoze etmeye, karçaşalık yaratmaya çalıştılar. Bizler de meselenin böyle olmadığını, meslek örgütümüzde demokratik hakkımızı kullandığımızı, kabadayılık yapanlara karşı gereken cevabı vereceğimizi belirttik. Revizyonist tekke şefleri gazete satışımıza engel olamadılar ve kitle önünde teşhir oldular. Biz Yurtsever, Devrimci Öğretmenler, Emeğin Birliği'nin siyasetini savunan bu revizyonist yönetim kuruluna karşı mücadelemizi kararlılıkla sürdürecek, anti-demokratik uygulamalarını kitle önünde teşhir ederek, onlara hakettikleri cevabı vereceğiz.

SAMANDAĞ'DAN
BİR GRUP YURTSEVER,
DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

İSTANBUL'DAKİ MESLEK

Baş.ta.sa.3'de

tı. Odanın mali kaynaklarının nasıl çarçur edildiğini ve anti-revizyonist olması nedeniyle bir işçi arkadaşımızın işten atılmak istendiğini teşhir etti. Kongre bir yandan devrimcilerin inisiyatifi altında geçerken, öte yandan Devrimci Yol ile yeniden ittifak görüşmeleri yapıldı. Devrimci Yol'un çok abarttığı gücünü gördüğü için çenesi önüne düşmüştü. Birçok tartışmalardan sonra ittifak sağlandığı haberi yayıldı. Gerçekten de ittifak sağlanmış, yeniden listeler basılmıştı. Ancak aradan bir iki saat geçmedi ki, verilen bir önerge ile güç denemesi yapıldı. Bu önergede Devrimci Yol ile Yurtsever Devrimciler ortak davranarak TKP ve CHP oylarını geçtiler. TİP ise sadece 60 oy aldı. Devrimci Yol'dan arkadaşlar, bu sefer sayılarının çok artığını, 70-80 kişi olduklarını yaymaya başladılar. Böylece ittifakı bozup TİP'le ittifak kurmaya gittiler ve ittifak kurdular.

Seçimlerde 4 TİP'liye karşılık 3 Devrimci Yol'cu anlaşması yapıldı. Kendilerine 4 üyelik istemelerini belirttiğimiz halde bunda diretmediler ve revizyonizme teslim oldular. Seçimlere geçildiğinde Yurtsever Devrimciler 4 aday çıkardılar ve Devrimci Yol'un TİP'e önerdiği isimlerden üçünü listelerine ilave ettiler. Böylece Yurtsever Devrimcilerin listesi üç kişi de Devrimci Yol'dan alınarak oluşturuldu ve arkadaşlarımıza dağıtıldı. Seçimlerin sonucunda TİP, Devrimci Yol ittifakı 103 oy alırken, Devrimcilerin desteklediği Devrimci Yol unsurları 172 oy aldılar. Böylece Devrimci Yol'un çok abarttığı güçünün ancak 40 kişi olduğu ortaya çıktı. Bizim ise 77 oyumuz vardı. Listedeki 3 CHP'li, 1 sosyal-faşist ortalama 117 oy alarak Yönetim Kuruluna girdiler. Devrimcilerin desteklediği orta yolcular ise en yüksek oyu alarak üç kişi yönetime girdiler. TİP hiç yönetime giremedi. Devrimci Yol'dan gerçekten anti-revizyonist olan arkadaşlar bizimle birlikte davrandılar. Böylece Kimya Mühendisleri Odası kongresi diğer odalarınkine oranla daha yüksek mücadele ruhu içinde geçti. Revizyonistler ve ortayolcular teşhir oldular, devrimciler arasında önemli birleşme sağlandı.

Yurtsever Devrimcilerin önerisiyle, hazırlanan ve aşağıda konuları kısaca belirtilen 3 önerge Genel Kurulca onaylandı.

1- Askeri Mahkemeler sivil kişileri yargılayamaz,

2- Doğal kaynaklara sahip çıkılmalı ve her türden yatırım incelenmelidir.

3- MİT ve Kontr-Gerilla dağıtılmalıdır.

YURTSEVER DEVRİMCİ
KİMYA MÜHENDİSLERİ

MALATYA HALKI

Baş.ta.sa.8'de

lümle tehdit ediyordu. 25 Ocak tarihinde İt Ömer ve yanındaki iki faşist, başlarına kadın çorabı geçirerek Erhan Bitlisli'nin evinin önünde pusu kurdular. Ve onu kurşun yağmuruna tuttular. Erhan Bitlisli'yi katlettiler. Cinayetin işlendiği yerde üç ayrı tabancaya ait 21 adet kovan bulundu.

Polis göstermelik bir şekilde İt Ömer'i tutukladı, fakat bütün suç kanıtlarına rağmen bu azılı katili iki gün sonra serbest bıraktı.

Emekçi halk, Erhan Bitlisli'nin cenaze törenini 26 Ocak tarihinde güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürdü.

Erhan Bitlisli'nin cenaze töreninden dönen öğrenciler üzerine Eğitim Enstitüsünden ateş açıldı. Ateş edenlerden biri de Şerif Yıldız adlı bir faşisttir. Polis, Mustafa Bal'ın öldürülmesi olayından sonra da yaptığı gibi, katliam düzenlemeye çalışan faşistleri değil, bu olaydan sonra da dördü kız olmak üzere altı kişiyi alıp Sümer Karakoluna götürdü. Bu altı arkadaş Sümer Karakolunda bir gece tutulduktan sonra içlerinden Hasan Demirel tutuklandı; diğerleri serbest bırakıldı.

Bütün bunlardan ayrı olarak, MHP'li sivil faşistler bir arabadan Gazi Lisesi öğrencileri üzerine ateş ederek bir kişiyi yaraladılar. Polis, arabadan ateş ederek kaçmakta olan faşistleri yakalayacağı yerde, her olayda olduğu gibi, Gazi Lisesinden 85 öğrenciyi karakola götürmüştür. Bu öğrenciler bir gece karakolda tutulduktan sonra serbest bırakılmıştır.

KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR:

Şimdi Malatya'da tam bir sıkıyönetim havası hakimdir. Son olaylar da bahane edilerek şehirde polis-jandarma işbirliğinde terör estirilmeye başlandı. Şehir merkezinde 10 gündür polis ve jandarma sürekli arama yapmakta. "Şüpheli" görülen evler basılıp izinsiz olarak aranmaktadır.

Polis ve jandarmanın bütün gün ve tüm semtlerde arama yapmasına rağmen hiç silah "yakalanmıyor" veya rastlanılmıyor. Bütün bu aramalara rağmen yine faşistler her tarafa silahlı, bombalı saldırılar düzenliyorlar. Burada iki sonuç çıkıyor: Birincisi, devrimcileri silah arama bahanesi ile sindirmek, halkın gözünü korkutmak; ikincisi, faşistlere rahatça adam öldürme fırsatı yaratmak. Polisler devrimcilerin elinde bir sopa bile görse alıp karakola götürürken, sivil faşistler silahlı gezebiliyorlar. Silahı onlara polisler veriyorlar. Onların silahlı gezmelerine bilerek göz yumuluyor. İl Jandarma Komutanı da son olaylarda sivil faşistlere karşı takındığı tavır ile kendisini ele vermiştir. Katliamların perde arkasında Malatya Valisi ve Emniyet Müdürü vardır.

Polis yetkillileri ve İl Jandarma Komutanı, estirdikleri faşist terörle Malatya halkını sindireceklerini zannediyorlarsa aldanıyorlar. İşkence, cinayet ve sıkıyönetim, ne de baskı ve zulüm Malatya halkını sindiremeyecektir. Malatya halkı faşist diktatörlükten olduğu gibi, onun uşaklarından da yaptıklarının hesabını soracaktır. Halkımızın YETER deyip ayağa kalkıp faşist diktatörlükle kesin hesaplaşacağı gün, her gün biraz daha yaklaşmaktadır. Zaten eli kanlı katillerin korktuğu budur. Bu baskı ve zulüm böyle sürüp gitmeyecektir. ZULÜM BİR GÜN DURACAKTIR, HALK ZİNCİRİ KIRACAKTIR !

RIZA POLAT SERBEST BIRAKILMALIDIR !

SALİH ARIKAN VE İT ÖMER TUTUKLANMALIDIR !

MALATYA VALİSİ VE EMNİYET MÜDÜRÜ CEZALANDIRILMALIDIR !

İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR !

MADEN İŞ-MESS ANLAŞMASI

Baş.ta.sa.1'de

da düşmüştür. Bu ücret artışları yüksek değildir. Aynı oranda artışlar pek çok sendikanın toplu sözleşmesinde vardır.

MADEN-İŞ VE MESS'İN GREV VE LOKAVTI, MESS PATRONLARININ BUNALIMINI HAFİFLETTİ

Son birkaç yıldır komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarının siyasi ve ekonomik bunalımı iyice derinleşti. 1977'de döviz stokları eridi, dış kredi ve borçlar kesildi. Paranın değeri sürekli düşürülmesine rağmen ihracat gerilerken, ithalat arttı. Ancak döviz ve kredi muslukları artık akmıyordu. Dünya üzerinde de emperyalizmin siyasi ve ekonomik bunalımı derinleşti. Emperyalizm, bunun yükünü yarı-sömürge ülkelerin emekçi halkına bindirmeye çalıştı. Böylece komprador burjuvazinin bunalımı daha da derinleşti. Vehbi Koç, "enerjinin dışında tüm yatırımlar durdurulmalı" dedi. Büyük burjuvazi, montaj sanayi için ithal edeceği parçaların karşılığında döviz, kredi ya da borç bulmakta çok sıkıntı çekiyordu. İşte tam böyle bir konumda sekiz ay önce Maden-İş'in revizyonist yöneticileri 28 fabrikada grev ilan ettiler. MESS bunu, 14 fabrikada lokavtla tamamladı. Bu grev ve lokavt boyunca MESS patronları, ellerinde birikmiş mal stoklarını eritti ler; yeni ithal maddeleri için döviz, kredi aramaktan kurtuldular. İşçilere ödemedikleri ücretler, bulmakta güçlük çektikleri kredi ve borcun yerini tuttu.

Buna benzer bir durum 1975'te tekstil sanayiinde oldu. O dönemde Teksif'in faşist yöneticileri tekstil patronlarıyla anlaştılar. Tekstil ihracatı durmuştu. Aylarca süren ve 50 bin işçinin katıldığı grevden Halil Tunç gibi sendika ağaları ve tekstil patronları kazançlı çıktı, stoklar eritildi. Maden-İş yöneticileri de, Halil Tunç ve Teksif yöneticilerinin yolunu tuttular, büyük burjuvaziye destek oldular.

REVİZYONİSTLERİN KABUL ETTİĞİ "ÜCRETSİZ GREV", LOKAVT DEMEKTİR

MESS, grevde geçen sürede işçilerin ücretini ödemeyecek. Üç apartman dairesi ve özel arabası olan Kemal Türkler'in bu "ücretsiz grev"i "zafer" diye öne sürmesi, onun lokavt uygulayan MESS patronlarının bir ajanı olduğunu göstermektedir. Şimdiye kadar grevde geçen sürenin ücreti işçilere mutlaka ödeniyordu. İşçi grevdeki ücreti alamazsa bunun patron lokavtından farkı kalır mı? Patronlar, işçi ücretlerini ödeyemez durumda kalınca, artık revizyonist sendika ağalarıyla anlaşarak bir grevi destekleyebilirler. Çünkü grev süresi için para ödemeyeceklerdir. Oysa toplu sözleşmelerin başlangıcı greve çıkıldığı tarihtir ve grevde geçen sürenin ücreti de ödenmelidir. Grev süresince işçilerin "ücretsiz izinli" sayılması, üretimi geçici olarak kesmek isteyen her patronun bunalımını hafifletecek ve işçilere yıkacak bir önlemdir.

İki taksitte ödeneceği söylenen para ise ikramiye ve yan ödemelerdir. Ancak bunlar dahi çalışılan süreye göre verilecektir. Son sekiz ayda grevde olan işçiler bir yıllık ikramiye ve yan ödemelerin, ancak dört aylığını, yani üçte birini alabilecekler dir. "Grev süresindeki ücretleri ödememek" şeklindeki MESS'in ilkesi burada da revizyonistler tarafından kabul edilmiştir.

Alınan ücret artışları üç yıl için ayda 4500-7200 lira arasında değişmektedir. Son iki yılda % 100'ü aşan hayat pahalılığının gerisinde kalan bu ücret artışları gelecek üç yılın artışlarının daha da gerisinde kalacaktır. Ücretler gerçekte artmamış, gerilemiştir ve üç yıl içinde daha da gerileyecektir. Revizyonistlerin tuttuğu yol, işçileri daha fazla açlık ve yoksulluğa götüren yoldur.

REVİZYONİSTLER, BÜTÜN KIDEM TAZMİNATINI EN DÜŞÜK KIDEM TAZMİNATI SEVİYESİNE İNDİRDİLER

Yürürlükte olan İş Kanunu, kıdem tazminatı olarak 30 günü bir zorunluluk olarak getirmiştir. Bir patron, bir yıllık bir işçiyi işten çıkartırsa İş Kanunu'na göre, 30 günlük ücretini vermek zorundadır, daha azını veremez. MESS patronları, İş Kanunu'nun en düşük tazminat olarak belirlediği bir aylık ücreti her zaman uygulanacak tazminat olarak önerdiler ve Maden—İş'in burjuva uşağı yöneticileri bunu kabul ettiler. MESS patronları bunu ilke olarak getirdiler; işçilerin daha yüksek kıdem tazminatı istemesini engellediler. Bu, asgari ücretin her zaman uygulanan ücret olmasına benzeyen bir ilkedir. İşçi sınıfının hayat şartlarını daha da ağırlaştırır. Aynı zamanda burjuvazinin işçi çıkarmasını kolaylaştırır. Devrimci işçileri işten atmak söz konusu olunca patronlarla birleşen sosyal-faşist klik kendisine de yararlı olacak böyle bir ilkeyi kabul etti.

Diğer yandan bazı fabrikalarda toplu sözleşme üç yılı kapsamaktadır. Oysa şimdiye kadar toplu sözleşmeler iki yıl için yapılıyordu. Sürenin uzaması, işçiler üzerinde pahalılığın etkisini ağırlaştıracak, burjuvazinin bunalımının yükünü hafifletecektir. Revizyonist sendika ağaları süreyi uzatma konusunda MESS patronlarıyla tam uyum içindedirler.

DGM DİRENİŞİNDE İŞTEN ATILAN ÜÇ BİN İŞÇİ, HAİN TÜRKLER KLİĞİNDEN HESAP SORACAKTIR

MESS, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin kapatılması için yapılan direnişte atılan üç bin işçinin işe alınmasını kesinlikle reddetti. "DGM'yi ezdik, sıra MESS'de" yalanını atan revizyonist sendika ağaları, MESS ile bu ilke üzerinde de anlaştılar. Türkler, eylül 1976'da yapılan DGM direnişinde atılan işçileri ne pahasına olursa olsun, işe geri aldıracaklarını sık sık tekrarladı. Ancak bu haince anlaşmanın da gösterdiği gibi onun çığlıkları, işçi sınıfına ihanet etmesini örtmeye yarıyordu. DGM direnişinde atılan üç bin işçinin elleri hain Türkler kliğinin yakasındadır. Üstelik burjuvazi bundan sonra faşist diktatörlüğe karşı direnen işçileri atarken Maden-İş yöneticileri gibi sınanmış ortaklara sahip olduğunu da bilecektir. MESS'in 30 Ocak tarihli "işçi-işveren el ele" başlıklı kapak resminin çıkması raslantı değildir. Sosyal-faşist kliğin komprador burjuvazi için ne denli güvenilir olduğunu anlayan Vehbi Koç, bazı MESS patronlarının "Maden-İş yerine başka sendikaları fabrikalara sokma" önerilerini boşuna geri çevirmemiştir. Aynı anlayış çerçevesinde Kemal Türkler de anlaşmadan sonra "maden sanayi patronlarının MESS içinde kalmaları olurlulur." demiştir. Bu son anlaşmanın bir daha gösterdiği gibi, işçi sınıfının sınıf düşmanları safında sosyal-faşistler, faşistlerle, revizyonist sendika ağaları patronlarla kolkola bulunmaktadır.

HAİN VE DÖNEK TÜRKLER-ERTÜRK KLİĞİ, GRUP SÖZLEŞMESİNİ KABUL EDEREK TÜKÜRDÜĞÜNÜ YALADI

Maden işçileri, ta başından itibaren işkolu çapında toplu sözleşmeye karşı mücadele ettiler. MESS ise birinci ilke olarak, sözleşmenin ayrı ayrı fabrikalarda ve değişik zamanlarda imzalanmasını reddeden grup sözleşmesini getirdi. Grup sözleşmesini, işkolu toplu sözleşmesine giden bir adım olarak ele alan komprador burjuvazi, günümüz şartlarında ücretleri ve diğer ekonomik, demokratik hakları bu yolla dondurabileceğini hesaplıyor. Maden-İş'in dönek yöneticileri önceleri grup sözleşmesine sözde kesinlikle karşı çıkıyorlardı: "MESS grup sözleşmesini dayatmak istemektedir ... Böylece işçi sendikası, o iş kolundaki işveren sendikasına üye tüm işyerlerini aynı anda karşısında bulacaktır... ve mevcut koşullarda grevin hemen hiç bir etkinliği kalmayacaktır... MESS'in önerdiği grup sözleşmelerinde sendika temsilcileri devreden çıkarılmak ve işyerindeki üyelerin sözleşme mücadelesine aktif olarak katılmaları yolu kapatılmak istenmektedir" (DİSK Dergisi, sayı. 37, 7 Temmuz 1977) ve "işkolu düzeyinde sözleşmeyi işçiler kabul etse bile biz sendika olarak kesinlikle kabul etmiyoruz" (Mehmet Ertürk'ün 15 Aralık 1977 tarihinde Spor Sergi Sarayında yaptığı konuşma) Oysa bu hain ve dönek kliğin imzaladığı anlaşmayı işçiler kabul etmiyor, onlar ise üstelik diğer sendika ağalarına da aynı yolu tutmayı öğütlüyorlar. Kemal Türkler 3 Şubat tarihli radyo konuşmasında, dönekliğini açıkça dile getirdi: "Bu toplu iş sözleşmesi anlaşması ülkemizde toplu sözleşme düzeninde yeni bir aşama getirmektedir... Diğer işkollarında da bir örnek olması veya kaydırılması bakımından ülkemizdeki toplu sözleşme düzeni içinde önemli bir yer almaktadır." Gerçekten bu sosyal-faşist klik Maden-İş'in başında bulundukça grup sözleşmesi ve işkolu toplu sözleşmesi yoluyla, komprador burjuvazinin bu hain kliği satın alarak toplu sözleşme imzalaması çok doğaldır. Diğer yandan grevler mücadele okulu olmaktan çıkacak, muhtemelen sözleşme imzalanma na kadar işe devam edilecektir. Böyle bir durumda devrimcilerin önderliğindeki bir fabrikanın greve gitmesi de zorlaşmaktadır. İşçiler, sendika ağalarının burjuvaziyle anlaşmasını denetleyemeyecek, sonunda şimdi olduğu gibi bir olup-bittiyle karşılaşacaklardır. En iyi ihtimalle yapılacak birkaç günlük direniş ise, revizyonist sendika ağaları ile patronların özellikle devrimci işçileri tespit edip işten atmasına da yol açacaktır. Patronların bütünlüklü cephe tutması ekonomik yönden sendikaları zayıflatacak, işçilerin geçimini daha da ağırlaştıracaktır. Ücretlerin dondurulması, sosyal-faşist kliğin reformcu CHP hükümetinin peşine takılmasıyla birlikte gündeme gelirse, işkolu toplu sözleşmesi bunu en iyi biçimde sağlayacak bir araçtır.

Öte yandan revizyonistler grup sözleşmesiyle birlikte genel grevin fiilen işleyebilir duruma geldiğini öne sürüyorlar. Onların önderliğindeki bir genel grev komprador burjuvazinin yükünü hafifletmeyi öngören bir grev olmayacak mı? Devrimci işçilerin atılmasını ve burjuvazinin stoklarının eritilmesini sağlayacak bir grev olmayacak mı? Siyasi olarak ise onlar ancak kendi sosyal-emperyalist efendilerinin emellerini destekleme yönünde bir grev düşünebilirler. Ancak maden sanayi işçileri bu sosyal-faşist hainlerin yüzünü görmektedir ve onların saltanatını yıkacaktır.

Türkler-Ertürk gibi hainler sendikal mücadelede burjuvazinin ajanlarıdır.

12 Aralık 1977'de "Biz sendikamız Maden-İş'in yöneticileri olarak MESS'in bu verdiklerini kabul etmedik, etmiyoruz. Böyle bir anlaşmayı imzalamıyoruz, imzalamayacağız" diye Maden-İş Haber Ajansında yazan onlar ve elli gün sonra MESS'in bütün ilkelerini kabul eden gene onlardır. Bu sosyal-faşist klik, faşizmle uzlaşan CHP hükümetini "ileri bir demokratik düzen" getireceği umuduyla destekliyor. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bunalımını hafifletebilecek bir "kemerleri sıkma" politikasının sendikal mücadelede en has burjuva temsilcileri onlardır. CHP hükümetinin bu yönde yapacağı bir çağrıya ilk olumlu cevap onlardan gelecektir. Bu klik bugün burjuvaziyle tam bir görüş birliği içindedir. Onların esas korkusu işçi sınıfının bilinçlenmesi ve "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını hayata geçirmesidir.

Sosyal-faşistler DİSK yönetiminden atıldılar, Maden-İş yönetimine sarılıyorlar. Bu yönde işçi sınıfının sendikal haklarının gasbedilmesi onların derdi değildir. Sendika merkez yöneticilerine büyük yetki tanıyan "grup sözleşmesi" onların devrimci işçilere karşı sarılacakları bir araçtır.

MESS-Maden-İş anlaşması işçi sınıfına bir ihanet belgesidir. Faşistler ve sosyal-faşistler, patronlar ve sendika ağaları işçi sınıfının ortak düşmanlarıdır.

KAHROLSUN MADEN-İŞ'İN HAİN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI !

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

30 OCAK 1978

Baş.ta.sa.2'de

istiyor. Biz legal şartlardan sonuna kadar yararlanacak ve kazandığımız legal mevzileri korumak için çaba harcayacağız. Ama biz geçmişten önemli dersler çıkardık. Tüm ümidimizi legalizme bağlamıyoruz. Şimdiden kendimizi illegal şartlara hazırlamalıyız. Şurası iyi bilinmelidir ki; KPD(M-L) yasaklandığı an mücadelesi durmayacaktır."

Daha sonra Halkın Kurtuluşu adına yoldaşlar Almanca ve Türkçe mesaj okudular. Okunan mesaj şöyle idi:

FAŞİZM YER YÜZÜNDEN SİLİNİP ATILACAKTIR

"Yoldaşlar, Arkadaşlar! 1917 Ekim devriminden bu yana, işçi sınıfının sömürüsüz bir dünya kurmak için sürdürdüğü mücadelede, faşizme karşı mücadele, her zaman en önemli görevler arasında olmuştur. Ve bugün de gerek kapitalist ülkelerdeki sosyalist devrim mücadelesinde, gerekse sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki demokratik devrim mücadelesinde faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele en önemli görevlerden biridir.

Biz Türkiyeli işçi ve öğrenciler faşist zulüm ve baskıyı çok iyi biliyoruz. Halkımızın faşist diktatörlüğü yerle bir etmek, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ülkemizden kovmak için sürdürdüğü mücadele her geçen gün yükseliyor. Yükselen devrim kavgasını bastırabilmek için, faşist diktatörlük de baskı ve zulmünü her geçen gün yoğunlaştırıyor. Ülkemizde her gün yurtseverler, komünistler, sokaklarda katlediliyor. Cezaevleri bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadele eden yurtseverler ve komünistlerle dolu. Yurtsever ve devrimci basın üzerinde amansız bir baskı var. Daha üç ay evvel gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun yazıişleri müdürü 506 sene hapis cezası istenerek tutuklandı.

Ama bizler yine çok iyi biliyoruz ki, bütün bu baskı ve zulüm başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımızın bağımsız ve demokratik bir Türkiye için sürdürdüğü mücadeleyi engelleyemeyecektir.

Yoldaşlar, Arkadaşlar!

Biz Almanya'daki Türkiyeli işçi ve öğrenciler, Alman hakim sınıflarının, işçi sınıfı ve halkın diğer kesimleri üzerinde her geçen gün artan faşist baskısını da görüyoruz. 1933'lerde olduğu gibi bugün de Alman tekelci burjuvazisi ekonomik krizin yükünü işçi sınıfının omuzuna yıkmak istemektedir.

Bu durumda biz Türkiyeli işçi ve öğrenciler, Alman işçi sınıfı ve halk ve diğer uluslardan emekçilerle birlikte, yükselen faşizme karşı omuz omuza, çelikten bir birlik oluşturmanın önemini daha iyi kavrıyoruz.

Bu birliğin sağlanmasının yolu dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfı içinde sapmalarla mücadeleden geçecektir. Günümüzde işçi sınıfı ve emekçi halkların faşizme karşı mücadelesini engellemek isteyen "Üç Dünya Teorisi" de mahkum edilmeden bu birlik sağlanamaz.

Bizim ülkemizde faşizmin temsilcişi komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır. "Üç Dünya Teorisi" ise bize, sözde Sovyet sosyal-emepryalizmine karşı mücadele için komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile işbirliğini önermektedir. Bu nedenle biz Türkiyeli proleter devrimciler faşist diktatörlüğü yenmek için, "Üç Dünya Teorisi"ni mahkum etmenin çok önemli bir görev olduğunu kavrıyoruz.

Ne faşist diktatörlüklerin terörü, ne de işçi sınıfı içinde yayılmak istenen anti-Leninist teoriler işçi sınıfı ve dünya halklarının faşizmi yer yüzünden silip atmasını engelleyemeyecektir."

Sık sık alkışlarla kelen mesajdan sonra, Halkın Birliği'nden bir arkadaş Türkçe olarak Türkiye'deki faşizm tahlili ile ilgili bir konuşma yaptı. Toplantı daha sonra hep birlikte söylenen Enternasyonalle son buldu.

ÇALIŞMA BAKANININ

Baş.ta.sa.3'de

hakkını elde etme mücadelesinde uzun ve yoğun çabalar gerecektir. Ve mücadele çeşitli biçimlerde sürdürülecektir.

Geniş memur kitlelerinin, grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkını elde etmesi reformist ve revizyonist engellerin aşılması, faşist diktatörlüğe karşı yükselen memur mücadelesinin derlenip toparlanması ve memurların mücadelesinin başta işçi sınıfı olmak üzere bütün halkın mücadelesiyle birleşmesi gerekmektedir.

Geniş memur kitleleri bugün bu gerçeği giderek daha hızlı bir biçimde kavramaktadır.

GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN İLERİ !

YURTSEVER DEVRİMCİ

Baş.ta.sa.5'de

bu gençlik örgütlerini daha da güçlendirmekle ve gençliğin örgütsüz olduğu alanlarda yeni örgütlenmeler yaratmakla sınırlı tutmak yanlıştır. Bugün artık gençliğin örgütlenmesi planında daha ileri bir adım atmak, daha önemli ve acil bir göreve sarılmak gerekmektedir. Bu önemli ve acil görev, halk gençliğinin örgütlenmesini ülke çapında merkezileştirmek görevidir. Böyle bir adımı atmaya proleter devrimci hareketin durumu elverişlidir. Diğer yandan gençliğin mücadelesinin düzeyi de bugün böyle bir adımı acilen gerekli kılmaktadır.

Gençliğin örgütlenmesinin, il ve ilçeler düzeyindeki örgütlenmeyle sınırlı kalması onun mücadelesini hem etkisi bakımından, hem de kitle tabanı bakımından zayıflatmaktadır. Gençliğin çeşitli il ve ilçeler düzeyindeki gençlik örgütleri temelinde yükselecek olan ülke çapında merkezi örgütlenmesi, daha güçlü ve etkili bir gençlik hareketinin gelişmesini sağlayacaktır. Gençliğin mücadelesine canlılık ve hareketlilik getirecek, mücadeleyi daha geniş bir alana yayacaktır. Tek tek her ildeki ve ilçedeki gençlik örgütünü güçlendirecek, aynı bölgedeki gençlik örgütleri arasındaki kopukluğu giderecektir.

Proleter devrimci hareketin önderliğinde atılacak olan bu adımla, gençlik hareketi yeni bir aşamaya girecek, doğru siyasi önderlik gençlik içinde yaygınlaşacaktır. Proleter devrimci hareketin gençlik içindeki etkinliği daha da güçlenecektir.

Çeşitli il ve ilçelerdeki işçi-köylü-öğrenci gençlik örgütlerini ülke düzeyinde merkezi bir örgüt çatısı altında birleştirmek için proleter devrimci gençlik üzerine düşeni yapmalıdır.

HAVZA'DA

Baş.ta.sa.8'de

yük bir kalabalık toplandı. Bir saat sonra, mahkemeye çıkarılan devrimci arkadaş yüzü gözü kan içinde dışarı çıktı. Bunun üzerine Adliye'nin önünde toplanan kalabalık "Faşizme Ölüm, İşkenceye Son" sloganını atmaya başladı. Daha sonra Adliye'nin önünden ayrılarak ilçenin ana caddesinde slogan ve marşlarla yürüyüşe geçen kalabalık, ilçe meydanında and içerek dağıldı.

Aynı günün akşamı Havza TÖB-DER Şubesine gelen CHP İlçe yöneticileri ve CHP'li Belediye Başkanı, birkaç kişinin ilçede anarşi yaratmak istediklerini söyleyerek bundan vazgeçilmesini istediler. CHP'li Belediye Başkanı yürüyüşün içinde yer alan devrimcilere dönerek, "Neden 'Faşizme Ölüm Halka Hürriyet' sloganını atıyorsunuz da, 'Halkçı Ecevit' diye bağırmıyorsunuz? Türkiye'de faşizm mi kaldı? Neden 'Faşizme Ölüm, İşkenceye Son' diye bağırıyorsunuz? Arkadaşınızın birkaç saat karakolda kalması işkence midir?" dedi.

Bunun üzerine devrimci bir arkadaş, ayağa kalkarak, Türkiye'de faşist diktatörlüğün yıkılmadığını, işkence ve cinayetlerin devam ettiğini örneklerle anlattı. CHP Belediye Başkanı salonu terketti.

Havzalı devrimciler bu mücadeleden şu sonucu çıkarıyorlar:

"Bizler faşist diktatörlüğe karşı mücadelemizi reformizme karşı olan mücadelemizle birleştiriyoruz. Havzalı devrimcilerin ve emekçilerin kararlı anti-faşist mücadelesini ne faşist diktatörlüğün amansız zulmü ve ne de CHP reformistlerinin boş hayalleri durdurabilir."

DEVRİMCİ GÖRÜŞLERİN

Baş.ta.sa.3'de

zıt görüşleri savunmakta ve davranışlar içine girmektedirler. Yönetimdeyken baskıcı, muhalefette demokrat bir anlayışa sahiptirler.

Bu arkadaşlara Mao Zedung'un şu sözünü hatırlatmak isteriz.

"İnsanların konuşmasına izin vermeyen kendisini kaplan zanneden ve inine kimsenin dokunmaya cüret edemeyeceğini düşünen kim varsa, yüzde yüz yenilgiye uğrayacaktır. İnsanlar siz isteseniz de istemeseniz de konuşacaklardır. Fikirlerin kitlelere ulaşmasının zor yoluyla engellenmesi veya herhangi bir fikrin kitlelere zor yoluyla kabul ettirilmesi mümkün değildir." Şayet mümkün olsaydı faşist ideolojinin dünyaya egemen olması, faşist diktatörlük altında devrimci ideolojinin de kitlelere yayılamaması gerekirdi.

Devrimci Yol görüşünü savunanlar bu gerçeği bilmeli ve uygulamada grup çıkarlarını değil, doğruları temel almalıdırlar. Yurtsever, devrimci görüşlerin yayılmasını engellemekten Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye, Kahrolsun Faşizm-Sosyal-Faşizm gibi sloganlara ambargo koymaktan vazgeçmelidirler.

Yurtsever devrimci görüşlerin kitlelere ulaşması engellenemez.

İSTANBUL'DAN
YURTSEVER, DEVRİMCİ
MEMURLAR

KAPİTALİST BASKI VE

Baş.ta.sa.2'de

45.000 civarında işçi ve büro memurunu işten çıkarttı ve "Volkswagen" patronları, hiç bir şeyden çekinmeden, şimdiye dek görülmemiş biçimde kar elde etmeyi başardılar. Aynı zamanda, Almanya'da 1 milyondan fazla işsiz vardır, fiyatlar ve hayat pahalılığı, emekçi halkın omuzlarına yüklenerek, sürekli bir biçimde artmaktadır.

Birçok başka gerçek, sermaye dünyasında emekçi kitlelerinin güç ekonomik durumunu göstermektedir. Yalnızca ABD'de 26 milyon kişi, resmi yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. İngiltere'de de ailelerin % 20'si aynı durumda yaşamaktadır.

Bu gerçekler, her kapitalist ülkenin burjuvazisinin, karlarını korumak ve artırmak amacıyla, bunalımın yükünü emekçi kitlelerin omuzlarına yıkmaya çalıştığını açıkça ortaya koymaktadır. Öte yandan, bu gerçek, burjuvazinin tüm sosyal demagojisini ve vaatlerini açığa çıkarmaktadır.

Fakat sermayenin vahşi baskısının hüküm sürdüğü ülkelerin proletaryası, gitgide daha büyük bir kararlılıkla doğru yolda yürümektedir. Bu yol, baskının ve sömürünün yoğunlaştırılmasına karşı koymak için kararlı mücadele yoludur. Bu yıl (1977 yılı- HK) proletaryanın ve tüm emekçi kitlelerin sınıf mücadelesinin yoğunlaşmasına tanık olmuştur. Onların grevleri ve gösterileri, ekonomik talepleri, sınırlarını aşmaktadır. Onlar, zalim baskı ve sömürü düzenine karşı yönelmektedir.

(ATA AJANSI-22 ARALIK 1977)

HALKIN KURTULUŞU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL- SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ - YÖNETİM YERİ: ORDU CADDESİ SELİMPAŞA SOKAK, HOCAOĞLU İŞHANI, KAT 5 AKSARAY—İSTANBUL - ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET - GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK, NO:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL - YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Emekçi halkın mücadelesi faşist diktatörlüğü yerle bir edecektir

HINIS'TA YOKSUL KÖYLÜLER ÜZERİNDEKİ JANDARMA TERÖRÜNE SON

Hınıs, Erzurum il sınırları içerisinde emekçi halk kitleleri arasındaki siyasi uyanışın en yoğun olduğu ilçelerden biridir. Hınıs'ta MHP'li faşistlerin örgütlenebilme ve taban tutabilme olanakları yoktur. Hınıs'ta anti-faşist potansiyelin yüksek olmasından dolayı, sivil ve resmi faşist çeteler uzun zamandan beri ilçe emekçilerini hedef almaktadırlar. Faşist güçler Hınıs'ta giderek yaygınlaşmakta olan anti-faşist uyanışı önlemek, yoksul halkı baskı altında tutmak için, çeşitli tertiplere girişmişlerdir.

Bu tertiplerden biri de geçtiğimiz yılın ortalarında gerçekleştirildi.

1977 yılı Ağustos ayında Hınıs-Varto yolunda bir soygun olmuştu. Fakat sanıklar yakalanamamıştı. 27 Eylül 1977 tarihinde aynı yolun Şahverdi Köyü yakınlarında ikinci bir araba soygunu daha olmuştu. Bu soygunda 5-6 silahlı kişi 120 bin liraya yakın parayı ve birçok değerli eşyayı alarak kaçtı. Sanıklar bu defa da yakalanamadı. 20 Ekim 1977 tarihinde aynı yolun Seferek Bakımevi civarında üçüncü bir soygun daha yapıldı. Bu soygunda da jandarma kıyafetine giren soyguncular 75 bin lira para ve çeşitli eşyalar aldılar.

Bu soygun olaylarını bahane ederek, jandarmalar çevre köylere baskınlar yaparak, yoksul köylüler üzerinde terör estirmişlerdir. Birçok yoksul köylü jandarma dayağından geçirilmiş, bir kısmı da zindanlara atılmıştır. Bir yoksul köylü halen cezaevinde bulunmaktadır.

Olaylar sonrasında jandarma zulmüne uğrayan köylülerden biri bu zulmü şöyle anlatıyor:

"Gece saat üç sıralarındaydı. Kapımı tekmeleyerek, aç diye bağırdılar. Kalktım kapıyı açtım. Askerlerdi. Evimi, kümesi ve ahırımı aradılar, silah aradıklarını söylediler. Birşey bulamadılar. 'Silahını getir' dediler. 'Silahım yok' deyince beni falakaya yatırdılar. Ayaklarıma üç yüzden fazla sopa vurdular. Daha sonra, yürüyemediğim için sürükleyerek jipe bindirdiler ve Hınıs'a götürerek ifademi aldılar. Hakaret ettikten sonra salıverdiler."

Jandarma terörüne uğramış bir başka köyde olanları da, olayı yaşamış bir yoksul köylü şöyle anlatıyor:

"Gece, tahminen sabaha karşı saat dörtte idi. Köy sarılmıştı. Kapımı çaldılar, açtım. Jandarmalar içeri girdi; 'evi arayacağız' dediler. Aradılar, bir şey bulamadılar. Beni alıp köyün dışına götürdüler. Baktım köydeki erkeklerin hepsini buraya toplamışlar. Bizi ikişer sıra yaptılar. Başçavuş, "soyguncular nerede, söyleyin, yoksa benden çekeceğiniz var" dedi. Başımızda jandarmalar ve başçavuşlar vardı. Önce bizi koşturdular, sonra yere yatırdılar. Arkada kalanlara vuruyorlardı. 60 yaşından sonra jandarma dayağından geçtik."

Jandarma zulmüne uğrayan üçüncü bir köyün durumunu da gene yoksul bir köylüden dinleyelim:

"Geceleyin evimi sarmışlardı. Kapıları vurup, içeri girdiler. Silah arayacaklarını söylediler. Gerek benim evimde, gerekse köyün diğer evlerinde hiç bir şey bulamadılar. Silah istediler, 'silah yok' dediğimiz zaman, namusumuza el attılar. Bizi bir yerde toplayarak, onarlı gruplara ayırdılar, başımıza on iki jandarma ve birer başçavuş verdiler. Köyün dışındaki derelere götürdüler. Orada bizi suya batırdılar. Yatkalk talimi yaptırdılar. İhtiyarlara güreş tutturdular, takla attırdılar ve onları dövdüler. Hepimizi cemselere bindirip karakola götürdüler. Soyulan araba şöförleri ile yüzleştirdiler. 'Bunlar değil' diyen bir şöföre, binbaşı 'ne söylüyorsun, gel içerde söyle' dedi; ve şöföre hakaret etti. İfademizi aldıktan sonra birkaç arkadaşımızı tutukladılar, bizi de serbest bıraktılar."

Jandarmalar dağdaki çobanları da "soyguncuları söyleyin" diyerek dövmüşler, suya batırmışlardır. Görgü tanıkları, jandarma dayağından çobanların vücudunun simsiyah kesildiğini söylemektedirler.

Hınıs'ta yoksul köylü-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

● RIZA POLAT SERBEST BIRAKILMALIDIR ● SALİH ARIKAN VE İT ÖMER TUTUKLANMALIDIR

Malatya halkı faşist teröre boyun eğmeyecektir

● MALATYA VALİSİ İLE EMNİYET MÜDÜRÜ CEZALANDIRILMALIDIR ● İŞKENCECİLERDEN VE KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Malatya'da özellikle sonbir aydan beri tam anlamıyla fiili bir sıkıyönetim uygulanmaktadır. Polis ve jandarma terörünün yanı sıra, sivil faşist cinayet şebekeleri tarafından şehirde birçok işyeri bombalanmakta, evler kurşunlanmaktadır. Bu süre içerisinde birçok devrimci, yurtsever ve demokrat dövülmüş, kurşunlanmış ve canice katledilmiştir.

Malatya'da son bir ay içerisinde yoğunlaştırılarak sürdürülen faşist baskı ve katliamları şöyle özetleyebiliriz:

KİLTEPE'DE FAŞİST BASKI VE KATLİAMLAR

18.7.1977 günü MHP'li faşistler işçilerin üzerine ateş açtılar. Aynı günlerde 70 yaşlarında ihtiyar bir emekçiyi dövdüler ve onu "Oğlun komünistlerle gezerse, öldürürüz" diyerek tehdit ettiler.

21.11.1977 günü kahveyi basarak halkın üzerini aramaya başladılar. Halkı ararken polis olduklarını söylediler. Orada oturan bir arkadaşın "polisseniz kimliğinizi çıkarın" demesi üzerine, arkadaşın üzerine çullanarak onu dövdüler.

21.12.1977 günü bir emekçinin evine taşa sarılı bir pusula fırlattılar. Bu arkadaştan 10.000 lira istediler. Parayı vermediği takdirde, kendini ve çocuklarını öldüreceklerini söylediler. Aynı gün bir emekçinin evini basan faşistler evde bulunan eşyaları tahrip ettiler.

22.1.1978 günü faşistler namlularını yine emekçi halkın üzerine çevirdiler. Faşist namlulardan çıkan kahpe kurşunlarla emekçi kardeşimiz MUSTAFA BAL kafasından aldığı yara ile öldü.

Ölüm olayından şaşkınlığa kapılan halkın bu durumundan yararlanan faşistler kahvenin dışında bekleşen halkın içine girerek, kızgın köpekler gibi, öldürdükleri emekçinin cenazesine bakarak övünmeye çalıştılar.

Bunun üzerine halk faşistlerin üzerine yürüdü. Faşistler kaçışmaya başladılar. Sivil faşistler kaçarken, kendi içlerinden birinin tabancasını ateşlemesi sonucu faşistlerden birisi vuruldu. Faşistler, yakında bulunan Salih Arıkan'ın evine sığındılar.

Salih Arıkan, Çarmuzu Ülkü Ocakları üyesidir ve Malatya'daki faşist katiller şebekesinin başı ve yöneticisidir. Mustafa Bal'ın öldürülmesi olayını planlayan ve yürüten de Salih Arıkan'dır.

Olaydan, Mustafa Bal'ın öldürülmesinden ve faşist katillerin halk tarafından püskürtülmesinden sonra polisler çıkageldi. Halk, faşist katillerin saklandığı evi polise gösterdi, fakat polisler gösterilen evi arayacakları yerde halk içerisinden iki kişiyi seçerek karakola götürmüşlerdir.

Karakola götürülen iki devrimciye en insanlık dışı işkenceler uygulanmıştır. İşkenceciler Hüseyin Polat'ın gözlerine kolonya dökmüşler, ayaklarının altında sigara söndürmüşlerdir. Yayınladığımız fotokopisinde de görüldüğü gibi, Hüseyin Polat'a yapılan işkence, Malatya Çavuşoğlu Sağlık Ocağı Tabipliği tarafından verilen raporla da belgelenmiştir. Devrimciler işkenceyle "suçlu" durumuna düşürülmüştür. Rıza Polat, hiç bir gerekçeye dayandırılmadan suçsuz olarak tutuklanmıştır.

Bunun hemen arkasından Hamal Mustafa gene sivil faşist cinayet mangaları tarafından kahpece öldürüldü.

İkinci günün sabahında işçiler, köylüler, tüm devrimciler ve anti-faşistler toplanarak, Mustafa Bal'ın cenaze törenini güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürmek için hazırlık yapmaya başladılar.

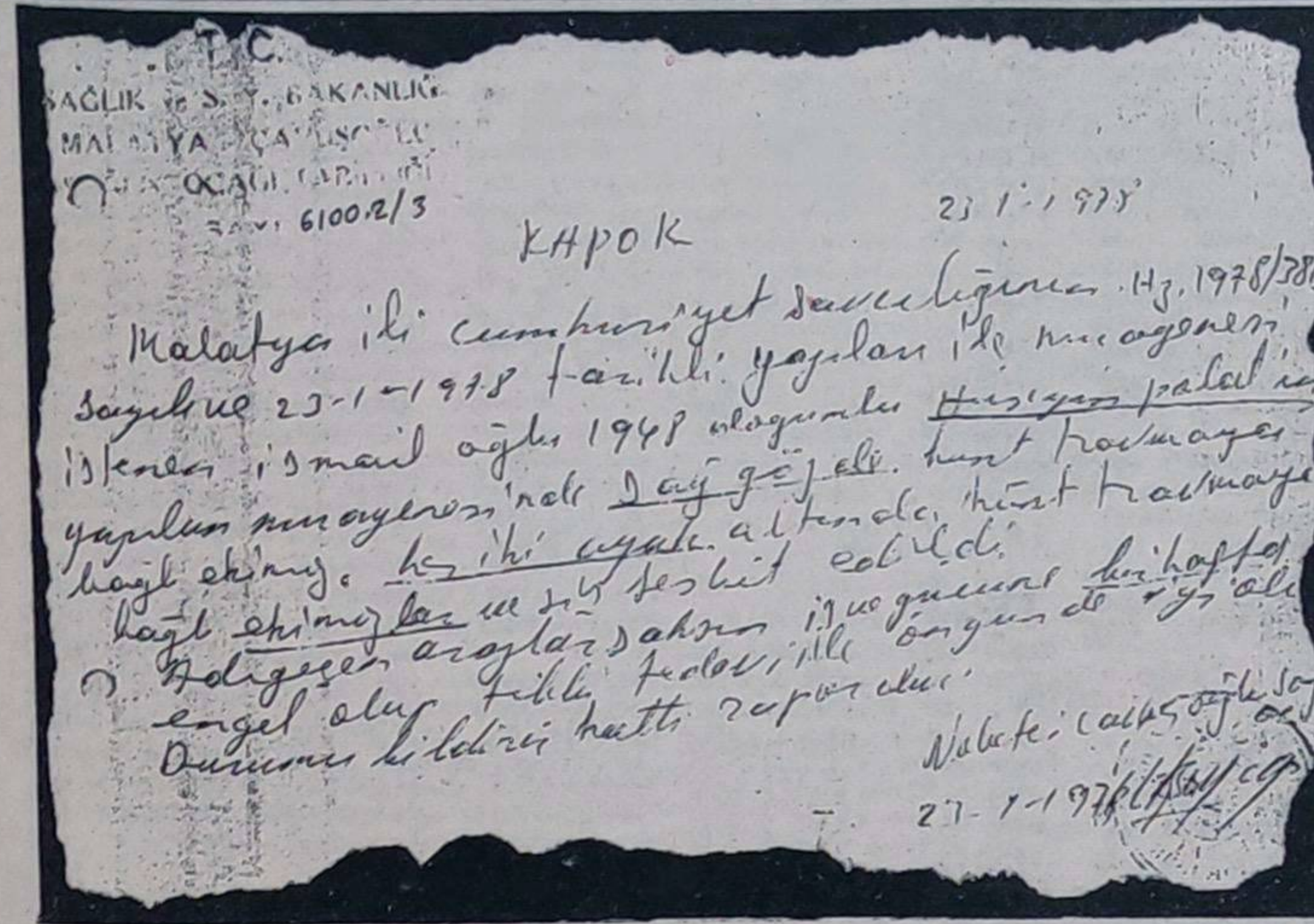
Mustafa Bal'ın cenazesini kaldırmak için toplanan kalabalık cenazeyi almak için topluca hastaneye gitti. Polis ve jandarma, cenazeyi vermemek için çeşitli engeller yaratmaya başladı. Fakat, kitle kararlıydı ve polis ve jandarmanın bütün engellerini aşarak cenazeyi hastaneden aldı.

Cenaze töreni güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Mezarlıkta proleter devrimciler ve Devrimci Yol adına yapılan konuşmalarla cenaze töreni sona erdi.

ERHAN BİTLİSLİ'NİN KATLEDİLMESİ

Erhan Bitlisli, Malatya Belediyesinde inşaat mühendisi olarak çalışıyordu. Ömer Solmazgül (halk arasında İt Ömer diye anılır) ve yakın bir zamanda, 1977 yerel seçimlerinde AP ve MHP'nin ortak belediye başkanı adayı olarak seçilen Hamit Fendoğlu (Hamido) tarafından belediyeye alınmıştı. İşte bu İt Ömer Erhan Bitlisli'yi sürekli olarak ö

Dev.Sa.7.Sü.3'de

T.C. SAĞLIK ve S... BAKANLIĞI MALATYA ... OCAĞI TABİPLİĞİ
Sayı: 6100/3
23-1-1978
Malatya İli Cumhuriyet Savcılığına Hz. 1978/388
27-1-1978

İşte Malatya'da estirilen faşist terör ve işkencenin bir belgesi... Hüseyin Polat'a yapılan işkenceler.

Havza'da anti-faşist mücadele yükseliyor

Faşist cinayet şebekelerinin saldırı ve katliamları karşısında, kitlelerin bütün ülke çapında anti-faşist mücadelesinin yükselmesinin bir parçası olarak, Samsun'un Havza ilçesinde de anti-faşist potansiyel kabarmaktadır.

Bundan bir ay önce, Havza Lisesi öğrencileri, okuldaki faşist eğitimi ve faşist saldırıları protesto etmek amacıyla üst üste birkaç kez eyleme geçtiler. Ülkü Ocakları'nın önüne giderek "sermaye uşakları dışarı çıkın" diye haykıran kitlelerin bu kararlı eylemleri sonucunda, MHP'li faşistler sokağa dahi çıkamaz oldular.

Liseli gençliğin anti-faşist eylemlerinden birinde, CHP'li Belediye Başkanı, eyleme katılanları durdurarak öğüt veriyordu. Tam bu sırada, polis ve jandarma eyleme saldırarak anti-faşist gençleri dağıttı. Bir devrimciyi karakola götürdüler. Arkadaş sabahtan öğlene kadar karakolda tutuldu. Karakola götürülen devrimcinin, aynı gün saat 14'te mahkemeye çıkarılacağının duyulması üzerine, Adliye'nin önünde bü-

Dev.Sa.7.Sü.6'da

İzmir'de Mustafa Sarı'nın cenaze töreni anti-faşist bir gösteriye dönüştürüldü

Faşist katiller, 25 Ocak günü İzmir Bornova'da Dişçilik Fakültesi öğrencisi Mustafa Sarı'yı pusuya düşürerek kahpece katlettiler. Mustafa Sarı'nın cenaze töreni İzmir'de anti-faşist anti-emperyalist bir gösteriye dönüştürüldü.

Mustafa Sarı'nın cenaze töreni birçok grubun ortaklaşa düzenlediği ve katıldığı bir eylem oldu. Bu eyleme Halkın Kurtuluşu, Devrimci Yol, Devrimci Kurtuluş, Halkın Yolu ve İzmir DDKD taraftarları katıldı. Eylemde doğru bir ilke olan "eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi uygulandı.

Eyleme katılan devrimciler ve anti-faşistler, 26 Ocak'ta Bornova Kampusunda toplanarak, Mustafa Sarı arkadaşın cenazesini almak için Tıp Fakültesi Hastanesine doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-Faşistler", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Tek Yol Devrim" vb. gibi sloganlar atıldı. Hastanenin önüne gelen yürüyüş kolu, cenazeyi Dişçilik Fakültesine götürmek için, Bornova'nın içine doğru yöneldi. Bu sırada polis yürüyüş kolunun önünü keserek, yürüyüşü engellemeye çalıştı. Fakat devrimciler ve anti-faşistler yürüyüşü aynı coşku ile devam ettirmeye kararlıydılar. Yürüyüşe katılanlar hep bir ağızdan "Faşist Katillerden Hesap Soralım" sloganını haykırarak yürüyüşe devam ettiler. Polis yürüyüşe katılan devrimcilerin ve anti-faşistlerin kararlı tutumu karşısında gerilemek zorunda kaldı.

Yürüyüş kolu Bornova Heykel Meydanına vardığında, bir arkadaş faşist katliam şebekelerinin saldırılarını ve insanlık dışı işkencelerini anlatan bir konuşma yaptı. Oradan Fakültenin önüne gelindi. Devrim andı içildikten sonra, Mustafa Sarı'nın cenazesi memleketi olan Muğla'ya gönderildi.

HALKIN KURTULUŞU

Adana'da oportünist «Üç Dünya Teorisi» konulu konferansa izin verilmedi

Adana Valisi'nin faşist uygulamalarını protesto ediyoruz

Adanalı proleter devrimciler oportünist "Üç Dünya Teorisi" konusunda kitleye açık bir konferans düzenlemek için 20 Aralık 1977 tarihinde Adana Valiliğine bir dilekçeyle başvurmuşlar, fakat Valilik sudan gerekçelerle bu toplantının yapılmasını engellemiştir.

Bunun üzerine basına ortak bir açıklama yapan Yeni Haber-İş Adana Şubesi Başkanı, Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Başkanı, Dumlupınar Mahallesi Halk Kültür Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, Meydan Kültür Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, Adana Teksif Yeşilova Şubesi Başkanı, İsmet paşa Halk Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı, Köprülü Mahallesi Güzelleştirme ve Kültür Derneği Başkanı ve İMO Adana Şubesi, Adana Valisinin bu tutumunu protesto etmiştir.

Halkın Kurtuluşu da Adana Valisinin bu ve benzeri faşist uygulamalarını protesto etmektedir.

Dernekler adına yapılan ve Milliyet, Vatan ve Cumhuriyet gazeteleri ile Halkın Birliği ve Halkın Yolu dergilerine de gönderilen açıklama da şöyle denilmektedir.

BASINA AÇIKLAMA

"Üç Dünya Teorisi" ile ilgili konferans için 20.12.1977 tarihli dilekçe ile tertip komitesi adına bir kişi Valiliğe baş vurdu. 171 Sayılı Yasaya göre Valiliğe yapılan bildirim toplantının yapılması için yeterli olduğu halde dilekçe Valilik tarafından 1. Şubeye gönderildi. Dilekçeyi 1. Şubeye getiren arkadaş polisler tarafından dövülerek 8 saat süreyle nezarete atıldı. Ve izin verilmedi. 23.12.1977 tarihli dilekçe ile ikinci kez baş vuruldu. 1. Şubeye giden başka bir arkadaş dövülerek hakarete uğradı. Ve nüfus cüzdan suretlerindeki mühürlerin silik olduğu gerekçesiyle izin verilmedi. Ancak tertip komitesinin direnmesiyle bu belgeleri kabul etmek zorunda kaldılar.

Daha sonra polisler bu adresleri araştırmaya giriştiler. Üyelerden birisinin oturduğu mahalleye giderek, mahallede birine arkadaşın fotoğrafını göstererek "bu katildir aranıyor, tanıyor musun", o şahsın korkusundan "tanımıyorum" demesi üzerine mahalle muhtarına arkadaşın o evde oturmadığına dair bir belgeyi zorla imzalatarak, arkadaşın evine bile uğramadan çekip gitmişler.

Diğer üyenin evine giden polisler arkadaşın o evde oturduğunu öğrendikten sonra arkadaşın evin reisi olmadığı ve bu yüzden evin adresini veremeyeceğini söylemişler.

27.12.1977 tarihli Valilik imzasıyla verilen cevapta "dilekçede belirttiğiniz adreslerde oturmadığınız, yapılan tahkikattan anlaşılmıştır."...... dilekçeniz geçersiz sayılmıştır."

Oysa dilekçede gösterilen adresler doğrudur. Yine 171 Sayılı Yasaya göre toplantının yapıldığı yerde birisinin oturması yeterlidir.

Bütün bunlar öteden beri Adana ve Türkiye halkı üzerinde uygulanan ve gi-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Oportünist «Üç Dünya Teorisi» Trabzon'da yapılan bir toplantıyla da mahkûm edildi

5 Şubat'ta Trabzon'da "Gerici Üç Dünya Teorisi Nedir? Kime Hizmet Etmektedir?" toplantısı geniş bir kitle önünde engin bir mücadele ruhuyla yapıldı.

Toplantı tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı ve uluslararası planda süren iki çizgi mücadelesinde yeni oportünizme indirilen bir darbe oldu.

Halkın Yolu'nun şimdiki oportünist çizgisini savunanlar, taraftarlarının Marksizm-Leninizmden etkilenmelerinden korkarak, toplantıya katılmama kararı aldılar. Ama bütün çabaları boşunadır. Halkın Yolu taraftarı birçok devrimci, yeni oportünizmin değil, Marksizm—Leninizmin safında yer alıyor. Her türden burjuva ideolojisine karşı mücadele hayatın her alanında sürüyor ve sürecek.

İlk olarak bir yoldaş proleter devrimcilerin birliği konusundaki görevlerimizle ilgili bir konuşma yaptı.

Daha sonra bir yoldaş oportünist "Üç Dünya Teorisi"nin ne olduğunu, kime hizmet ettiğini anlattı. Salondaki devrimciler Marksizm-Leninizme olan inançlarını "Yaşasın Marksizm-Leninizm", oportünizme karşı olan kinlerini "Kahrolsun Yeni Oportünizm" diye haykırarak dile getirdiler.

Konuşmacı yoldaş, "Üç Dünya" teorisyenlerinin

Dev.Sa.7.Sü.2'de